

1938-1950

2
2000 →

I

II

III

IV

V

I De man, die het beste kan.
 II De dame, die alles suozig vindt.
 III De ware liefhebber.
 IV "Niet veel an, hè?"
 V De ware Kenner.

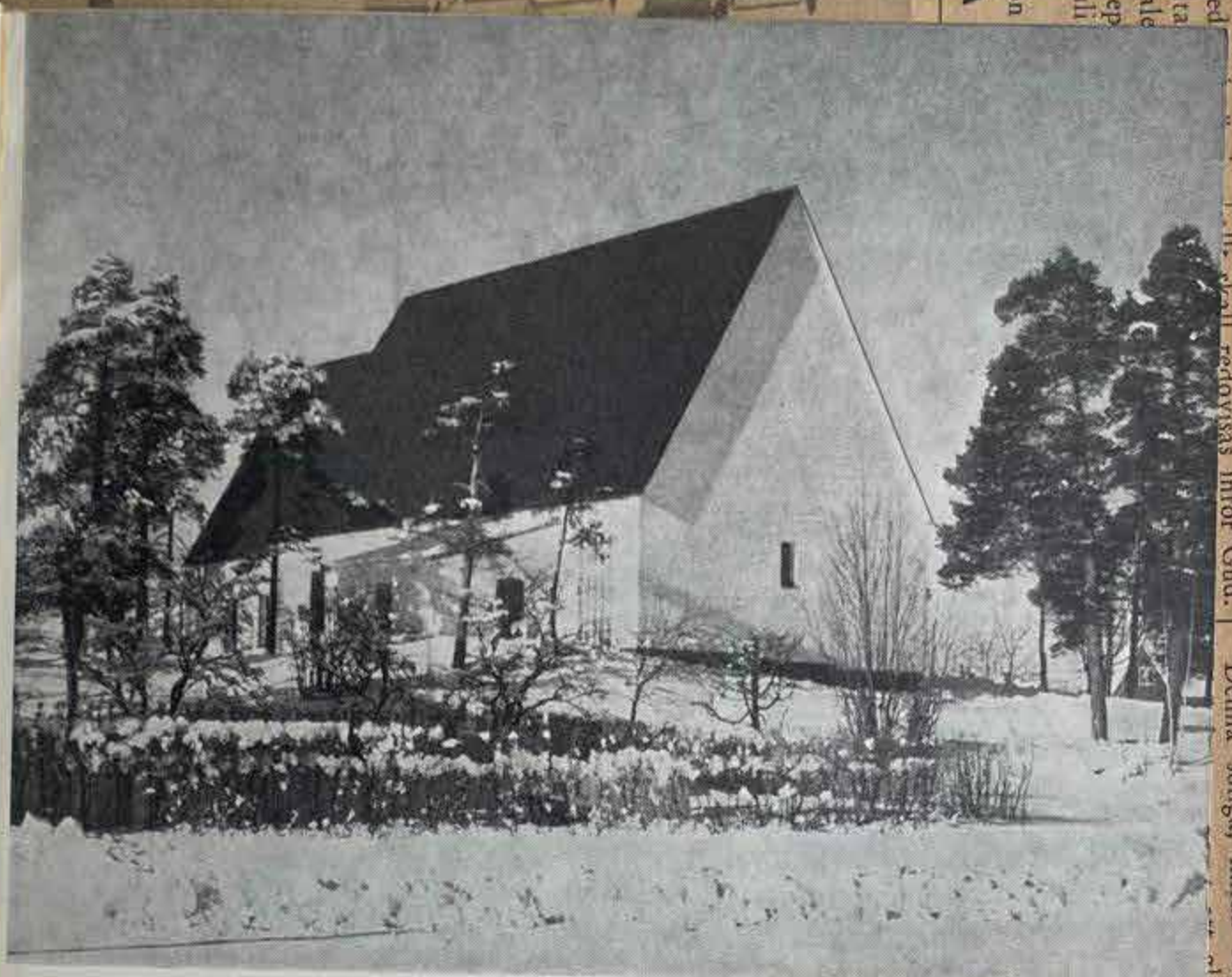
Preketolen växer ut som en mur från den norra väggen. Korfästret är som ett litet snycke öfver altaret med det ovantigt formade bruckstaket och det lika ovantiga antependiet. Längst till höger dopfonten, helt av glas.

Särtryck ur
 KARLSTADS STIFTS
 JULBOK 1938

Vänna Folke Heybrook
 Med önskan från Skogbe
 Heyka och tjänstarna om
 God Hely / Tjugiove
 Allén Ruckten

Kommission A.

ria
deed.
li

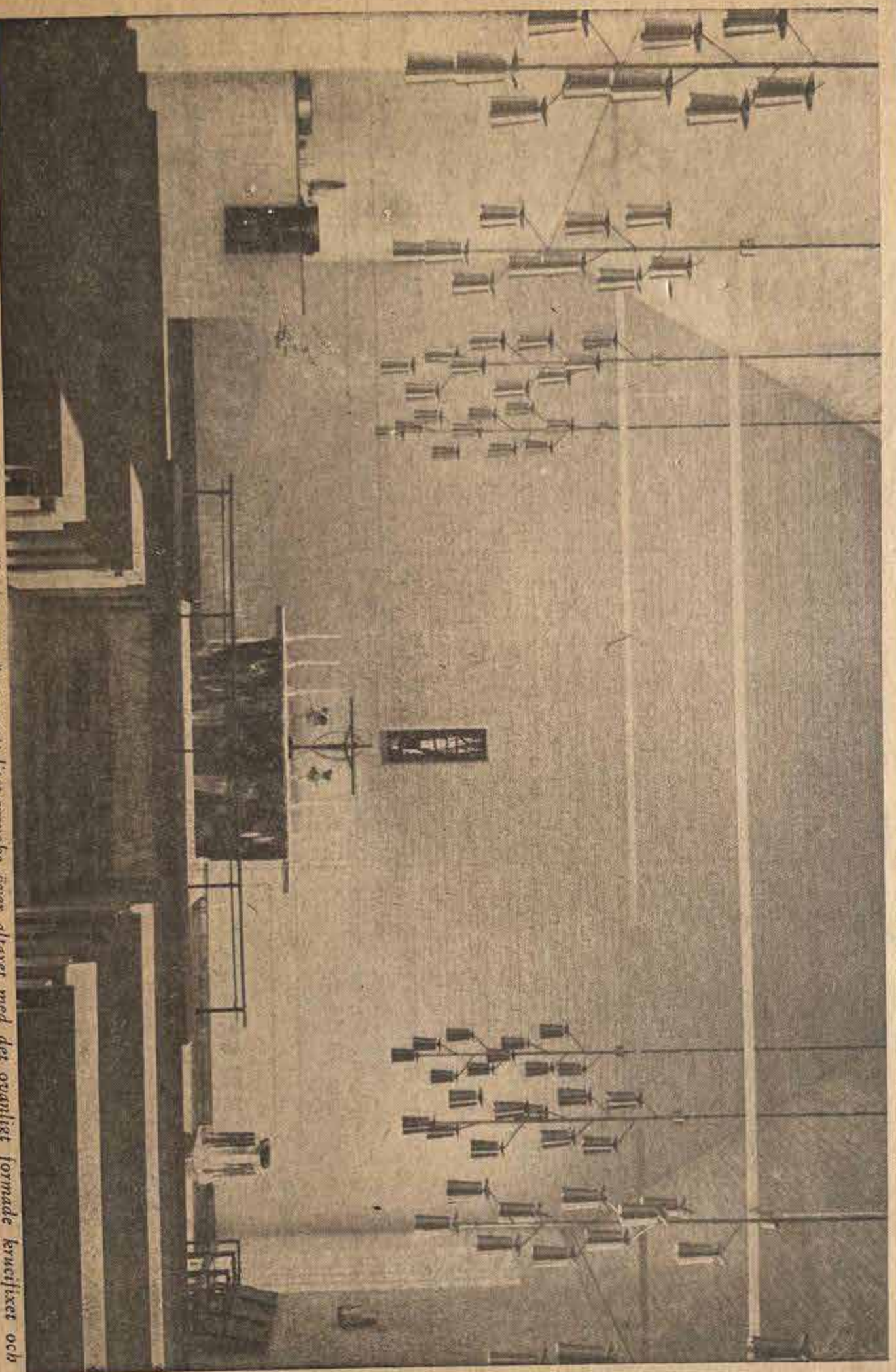
Skoghalls kyrka

Av Albin Renström

Hammarön är unik i vår provins i fråga om kyrkor. Här finns Värmlands äldsta träkyrka, som är i bruk. Här finns även stiftets yngsta kyrka. I mer än 600 år har den gamla sockenkyrkan tjänat folket på denna ö, förunderligen bevarad genom seklerna. Skoghalls kyrka invigdes i Advent 1957 och är blott ett år gammal. Skoghall är ett sjudande nybyggarsamhälle, som på några årtionden vuxit upp kring Skoghallsverkens industrier och redan har en folkmängd på närmare 8000 i tätorten. Kyrkolokaler har tidigare helt saknats. Som gudstjänstlokal brukades från 1923 fram till 1957

Men när man från torget
kens tillkomst och nu ligger
inbäddat bland popplar

ria
deed.
li

Predestolen växer ut som en mur från den norra väggen. Korfbänken är som ett litet smycke över altaret med det ovantligt formade kvadraxlet och det litet ovantliga antependiet. Längst till höger dopfonten, helt av glas.

Inför altaret medan de övriga tog plats runt altarringen. Inskalltronstället hämnade biskopen från episteltexten för söndagen i Pauli brev till romarna: — Här någon fått en tjänst, alla skall redovisas inför Gud. I processionen deltog, förutom installandus Karl Edner församlingens kyrkvärdar Per Skanse, Ellen Börjars och Anton Kjellgren samt följande assisterande präster: Gustaf Al-

Denna soliga, milda februari dag kommer sent att glömmas av dem som fick vara med. Invigningsakten och högmässan, var för sig bjöd på god förkunnetse, andakt och stämning, samt det därpå följande. Men när man från torget får syn på den nya kyrkan och vandrar upp mot hennes portar, så känner man, hur man med ens står inför en byggnad, som liksom andas sekler. Den lämnar ej besökaren i minsta tvivel om att den är byggd i vår egen tid och för dess människor.

kens tillkomst och nu ligger inbäddat bland popplar get står klokkarapeln, som uppfördes 1949. Nedanför, med koret mot åter och framsidan mot Bruskgraven, ligger kyrkan.

Fortättning A på 6:e sidan

Fortättning B på 8:e sidan

Fortättning C på 6:e sidan

Fortättning D på 7:e sidan

— HENRIETTE J. VAN LENT —
gens betere behandeling verdende. Maar overt-
gen hebben wij niets dan lot voor deze voor-

Med hjärtliga hälsningar
Från Albin Renström

Karlstads Stiftsblad

Nr 2 - Årg. 38

Febr. 1958

KYRKOHERDE- INSTALLATIONER

Arvika östra

På 2 sönd. e. Trettondedagen ägde en stor kyrklig högtid rum i Arvika östra församling. Det var den dagen som biskop Gert Borgenstierna installerade församlingens nye kyrkoherde Börje Larsson i hans ämbete. En strålände vacker vinterdag med överfylld kyrka och med många assisterande präster. Det var en vacker syn att se dessa i sina färgrika skrudar då de tågade från församlingshemmet till kyrkan med kyrkovårdarna i spetsen. Det fanns i skaran även en norsk präst, kaplan E. Solum från Kongsvinger. Han bar svart dräkt och rund pipkrage. Sist gick som vanligt biskopen som trädde inför altaret medan de övriga tog plats runt altarringen.

Installationstaler hämtade biskopen från episteltexten för söndagen i Pauli brev till romarna:

— Här någon fått en tjänst, försättning A på 6:e sidan

Fryksände

Söndagen den 9 febr. installerades kyrkoherde Karl Edner i sitt ämbete av biskopen. När den högtidliga akten började var Fryksände stora kyrka fylld till sista plats. Biskopen utgick i sitt installations-tal från dagens episteltext och manade kyrkoherden att före allt annat sätta omsorgen om församlingen.

I ämbetet möter en mångfald uppgifter. En del av dessa kan verka mer tilltalande för de egna intressena, andra kan vålla stor möda och verklig oro. Alltid måste dock den egna personen underordna sig omsorgen för hela församlingen. Då kan man med tillförsäkt se mot den dag, då allt skall redovisas inför Gud.

I processionen deltog, förutom installandus Karl Edner församlingens kyrkvårdar Per Skanse, Ellen Börjars och Anton Kjellgren samt följande assisterande präster: Gustaf Al-

forsättning B på 8:e sidan

MANGSKOGS nyrenoverade kyrka invigd

På Kyndelmässodagen återinvigdes Mangskogs kyrka av domprosten Lindström efter en omfattande restaurering.

Domprosten assisterades utom av kontraktsprosten Oscar W. Sundqvist, som predikade i den efterföljande högmässan, av samtliga i pastoratet tjänstgörande präster samt två som tidigare tjänstgjort i Mangskog, komministrarna Anders Nilsson som där varit "herde" i 25 år, och som från början jämte slottsarkitekt R. Jonsson planlagt restaureringen, och Hilding Malmgren, som visserligen tjänstgjort i Mangskog endast en kort tid i början av 1920-talet, men ofta varit här på besök hos sin sväger, komminister Karl J. Linder.

Denna soliga, milda februardag kommer sent att glömmas av dem som fick vara med. Invigningsakten och högmässan, var för sig bjödande god förkunnelse, andakt och stämning, samt det därpå följande samfundet.

försättning C på 6:e sidan

SKOGHALLS NYA KYRKA

Såsom Stiftsbladet tidigare meddelat invigdes Skoghalls kyrka den 15 dec. 1957 — en oförglömlig högtid i vit och solbelyst advent. Här presenterar nu komminister ALBIN RENSTRÖM stiftets nyaste kyrka.

Skoghall är ett sjudande nybyggarsamhälle, som på några årtionden vuxit upp kring Skoghallsverkens industrier. Här finns inga gamla hus, ingen brukskultur, som ger historia och atmosfär. Allt är här nytt: stora, nybyggda bostadskvarter av modernaste snitt, baracker och höghus, fabrikkorstenar och sulfatdoft, allt präglad av ett rationellt tänkande och ett brusan- de jordvänt arbetsliv.

Ny byggnad som andas sekler

Men när man från torget får syn på den nya kyrkan och vandrar upp mot hennes portar, så känner man, hur man med ens står inför en byggnad, som liksom andas sekler. Den lämnar ej besökaren i minsta tvivel om att den är byggd i vår egen tid och för dess män-

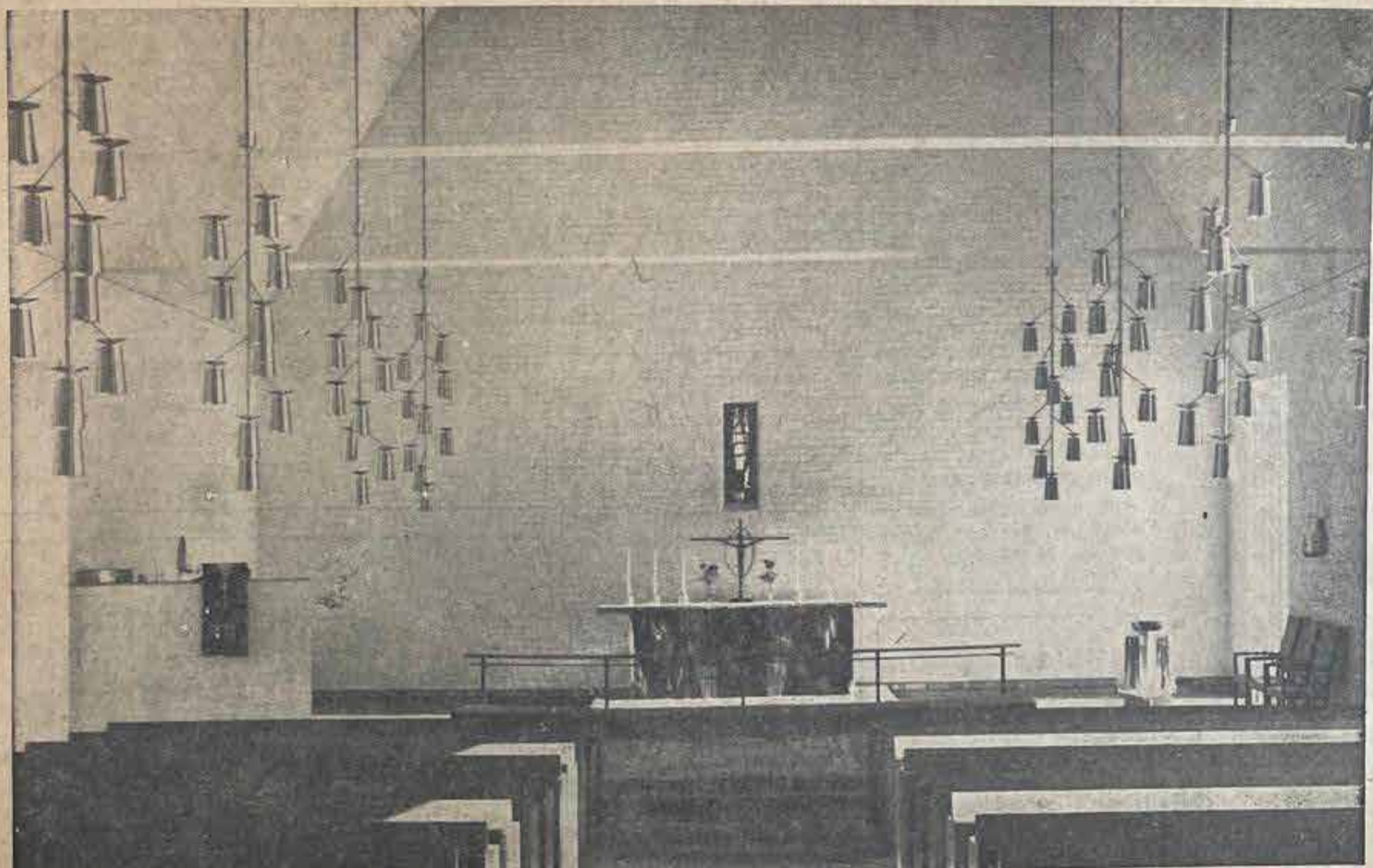
försättning D på 7:e sidan

niskor, men samtidigt speglar den något tidlöst, bevarat från tusenårig svensk kultur och kyrkobyggnadskonst, som skapar stämning av högtid och tempelgläd.

Kyrkan har ett utmärkt läge, centralt och vackert. Man är tacksam att Skoghallsverkens ledning så tidigt reserverade detta välbelägna och rymdliga tomtområde vid torget och Bruksgatan för kyrkligt ändamål.

Längst i väster på området finns ett bårhus, som byggdes redan i samband med verkens tillkomst och nu ligger inbäddat bland popplar och björkar. Ovanför på berget står klockstapelns, som uppfördes 1949. Nedanför, med korset mot öster och fasaden mot Bruksgatan, ligger kyrkan.

försättning D på 7:e sidan

Predikastolen växer ut som en mur från den norra väggen. Korfnästret är som ett litet smycke över altaret med det ovanligt formade krucifixet och det lika ovanliga antependiet. Längst till höger dopfunten, helt av glas.

...och vaxpakt! X
TEREN.
Debut van decoratief
schilder.
Folke Heybroek brengt
de natuur over in
ornamenten.

EXPOSITIE BIJ VAN LIER.
DIT is de eerste tentoonstelling — in de Konstaal Van Lier — van schildertjen en teekeningen door Folke Heybroek, die, na teekenen te hebben gehad van den schilder Bölling, de Rijkse Academie van Beeldende Kunsten bezocht. Hij leeft en werkt sinds het laatste jaar in een klein visschersplaatsje in Zweden, Norrland, het geboorteland van zijn moeder.

Laat mij dadelijk zeggen dat dit een gelukkig debuut is voor een 25-jarigen schilder, al kan men bezwaren hebben tegen zijn soms tamelijk vreemde opvatting der schilderij-kunst, die inderdaad haar wesen niet altijd eert. Hij schijnt mij vooral begaafd voor de decoratieve kunst en het is evident, dat hij op de Rijksacademie een leerling was van prof. Heinrich Campendonk. Voordat deze benoemd werd tot hoogleraar in de decoratieve en monumentale schilderkunst, werd een keuze zijner teekeningen aan de critiek getoond op een persconferentie. De meesten kennen deze teekeningen echter niet, zoodat Heybroek's werk, waarin haar invloed heel duidelijk wordt, hun oorspronkelijker moge schijnen, dan het inderdaad is.

Maar dit is zoo erg niet als gij misschien meent dat ik meen: de originaliteit is de mythe der schilderkunst en wij imiteeren allen, soowel als volgers en als tegenstanders. Matisse sloot 'n steller voor leerlingen, toen hij bemerkte dat zij hem, als open den mensch, armelijk nadenken. Lhoté was verstandiger en hing in 'n leerlingens atelier plakkaaten op met het opschrift, dat het verboden was zoodat Lhoté te maken. Het beste zou zijn, dat een leerling 'n eigen werk niet toonde aan den leerling, op wien hij moet inwerken door 'n leerling en niet door 'n voortleed. Jonge kunstenaars hebben een springplank noodig om te kunnen zweemmen en Heybroek zal ongetwijfeld den stroom oversteken, zooder er in te verdrieken.

De gelijkis komt trouwens voor een deel op rekening der verwante motieven, want ook Campendonk's teekeningen waren in Scandinavië ontstaan. Ook Folke Heybroek geeft in 'n werk uit het Zweedsche visschersdorp rekenschap van de haven van Bonthamn in een aantrekkelijk schilderijje in breed formaat met witte en kleurige booten op het water en op het droge: van haringnetten; van visschersgereedschap, netten, takels en touwen op een bruin en blauw geblokt zwart fond; van het netten leegschudden — een waterval van zilveren vischjes — van een groote vischvangst; een heele school kleine vischjes in een boot. Ook het curieuze „Water-ringen om steenen“, dat letwat aan moderne foto's herinnert, mag hier ontstaan zijn. Heybroek schilderde hier niet met de punt van het floret, maar minder elegant met den steel van het penseel, waarmee hij lijnen in de natte verf tot op den witten ondergrond trok.

De figuren op „Spelende kinderen“ doen aan als hieroglyphen. Het stuk schijnt meer een tapijt dan een schilderij. Geheel ornamentaal opgelost is ook het dierstuk waarop hij vier witte geitjes, liggende of loopend verengde op een gestreept geel fond. In weer andere schilderijen brengt hij ons in het plantentrijk en toont ons wonderlijk een doorkijkje op een oogstveld onder een grillig gevormden boomstronk of een van boven als een sonderlinge figuur geziene see-dan; een koolveldje met jonge plantjes als een snede uit of een

theater in den: blik het voorwint op de men de kan zien.
in, gegevens, et openlucht, sch, ontwor, Werken, sfd, aan de be

het bosch.
sterdamse
deels reeds
massaspelen,
voor lezin-
in 1300 toe-
bij buiten-
phasen van
arden uitge-
in verband
el zoodanig,
stetypen

voorgond voor een landschap: een roode kool; zuring en een korenveld in zijn gescha- keerde gelen.
Heybroek schildert de dingen niet alleen zoodat hij ze ziet, maar ook zoodat hij ze denkt. Hij bootst het uiterlijke voorkomen der dingen niet slaafs na, maar ontleent aan de natuur juist dat wat hij noodig heeft voor zijn doel.
In het letwat onduidelijke „Herfstkleuren in Norrland“, een plantenstuk, hanteert hij de vlekkenkleur als een mosaïst 'n steentje. Het is niet in het materiaal van den olieverschilder gedacht. Bij gebrek aan muren of glazen e. d. schildert hij schilderijen. Deze zouden waarschijnlijk beter tot hun recht komen, indien zij uitgevoerd waren in een ander aesthetisch, edel materiaal der monumentale of toegepaste kunst, als mozaiek, fresco, sgrafitto, venster, borduur- of weefwerk, intarsia. Het mozaiek is hij reeds machtig getuige een vijftal proefjes dezer kunst. Hij is een geboren re- decorateur; een oude deur b.v. beschildeerde hij al spelend, op de wijze der volkekunst, met een hond, planten, een klok, een palet, etc.
De teekeningen zijn variaties op dezelfde thema's. Het figuur blijkt tot nu toe niet 'n sterkste zijde. Een gouache van schrobbers heeft iets van een plakplaat (Weest kinderlijk, niet kinderachtig). Maar in een andere gouache wist hij weer iets bekoorlijks te maken van niets dan 'n hoop steenen! Een eigen kijk heeft hij in een klimopbosch, een vanuit de kikkerperspectief geziene hooiberg of een biederak. Men zal de ontwikkeling van dit decoratieve talent met aandacht volgen.
KASPER NIEHAUS

Folke Heybroek: Haven van Bonthamn.

in verband
el zoodanig,
stetypen

DE HAARLEMSE MOTET- EN
MADRIGALVEREENIGING
Jubileumconcert.
HAARLEM, 27 Febr. — Het feestconcert, dat ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de Haarlemse Motet- en Madrigal Vereeniging is gegeven, kan als een prestatie van den eersten rang in het plaatselijk muzieklevén worden genoemd. Men kende sinds lang de zeer bijzondere capaciteiten van dit door Ben Dreyden geleide koor en zien juist dus: dat of meer wat men dezen avond kon verwachten, doch deze verwachtingen zijn overtroffen. Van het begin tot het einde stond de uitvoering op hoog peil. Na het zeventiende Lugans van J. Wintola en het Lænia late van Bruckner, gaf Dresden met het Kyrie en Agnus Dei uit de Missa Simplex (voor vrouwenstemmen) van Hendrik Andriessen van, wel zeer bijzondere prestatie, gevolgd door Diepenbroek's Wandrers Nachtlied.

Vooraf Nicolette van Ravel, prachtig van voordracht, oogtte veel succes. Het hoogtepunt voor de pauze vormde ongetwijfeld de Liebeslieder van Brahms, waarbij Cor de Groot en Gérard Hengeveld aan den vleugel op waardige wijze het koor steunden. Het tweede gedeelte van het programma bestond o.a. de pastorale van Jan Tollius „Della veloce sona“ en het teedere Kerstlied Le Sommeil de l'Enfant Jésus, getoond door F. A. Gévaert.

Met het geestige Den Uil van Diepenbroek is deze uitstekend geslaagde avond besloten. De presidenten van de vereeniging, mejuffrouw J. H. de Petit, opende met een kort woord dit jubileumconcert en voor de pauze heeft het bestuur, de heer H. J. C. Höck namens het koor den dirgent gehuldigd en hem dank gebracht voor zijn jarenlange bezielde leiding. Na afloop bestond er in restaurant Gebr. Brinkmann gelegenheid het bestuur te complimenteeren, waarvan ook vele auforiteiten en vooraanstaande figuren uit de muziekwereld gebruik maakten. Bij afwezigheid — door een lichte ongesteldheid — van den burgemeester, bracht mr. Th. A. Westra, gemeente-secretaris, de gelukwenschen van het dagelijks bestuur der gemeente over. Onder de verdere aanwezigen merkten wij op de heeren G. D. Gratzma, directeur van het Frans Hals-museum, George Robert en Jhr. F. Teding van Berkhout. Er waren veel bloemen en hartelijke filicitaties van allen kant, zoodat het bestuur, de leden en de dirigent op een recht feestelijken avond kunnen terugzien.

De problematiek heeft in het Christelijk denken een dialectische karakter aangenomen alleen ten gevolge van de poging de fysicist of Griekse en later die der humanistische wijsbegeerte aan de Christelijke scheppingsgedachte aan te passen. Het geheele compromis tusschen Christelijke scheppingsgedachte en heidensche resp. humanistische fysicist heeft gevoerd tot de bekende dualistische conceptie van natuur en genade, die nu eens in den zin van het Roomsche trappenschema, dan weer in den zin eener radicale scheiding tusschen Gods wil als Schepper en dien als Verlosser werd uitgewerkt.

Chr. wetsbeschouwing.
Van reformatorisch standpunt is een radicale breuk met de fysicist van het ongehoovige denken geboden.
De H. Schrift leert ons, dat het centrum van 's menschen bestaan niet in de rede, maar in het hart als religieuzen wortel aller levens-uitgangen te vinden is. Daaruit vloeit voort, dat de leer van de relatieve, resp. absolute autonomie der natuurlijke rede op schiftuurlijk standpunt niet te aanvaarden is.

Evenmin is te aanvaarden Brunner's tegenstelling tusschen de natuurlijke ordeningen der schepping en het liefdegebed van het geloofsleven, waarbij de eerste een „eigenmachtigheid“ tegenover het laatste zouden bezitten.
De ware Christelijke wetsbeschouwing is deze, dat het religieuzen grondgebed het „hart“ of de „ziel“ der natuurlijke ordeningen is, gelijk het „hart“ het religieuzen centrum is van alle uddelijke functies van 's menschen bestaan binnen het kader der scheppingsordeningen.

De natuurrechtsgedachte kan op Christelijk standpunt niet aan de rechtsphilosophie worden ontleend, doch moet hij het licht van Gods Woord op een inderdaad schriftuurlijke fysicist worden gebaseerd.
Uitgangspunt dient daarbij te zijn de goddelijke scheppingsorde en haar religieuzen

Folke Heybroek: Haven van Bonthamn.

NATUURLIJK RECHT EN
GODELIJKE WET
Christelijk denken moet radicaal
breken met Griekse
fysicist.
REFERAAT PROF. DOOYEWEERD
ZÜRICH, 27 Febr. — In de Zwingli-zaal van het „Glockenhof“ te Zürich wordt een tweedaagse theologische conferentie gehouden, waarin als inleiders optreden dr. Kolffhaus uit Vlotho, prof. dr. H. Dooyeweerd uit Amsterdam, Pasteur de Saussure uit Genève en Lic. Spoerri uit Zollikerberg. Prof. dr. H. Dooyeweerd hield op deze conferentie een referaat over „Das natürliche Rechtsbewusstsein und die Erkenntnis des geoffenbarten göttlichen Gesetzes“.

Het onderwerp deser voordracht — aldus prof. Dooyeweerd — staat geheel in het teken van het tegenwoordig met name onder invloed van de z.g.n. dialectische theologie weer sterk op den voorgrond geschoven probleem i.a. de verhouding van natuur en genade.

Dit probleem heeft in het Christelijk denken een dialectische karakter aangenomen alleen ten gevolge van de poging de fysicist of Griekse en later die der humanistische wijsbegeerte aan de Christelijke scheppingsgedachte aan te passen. Het geheele compromis tusschen Christelijke scheppingsgedachte en heidensche resp. humanistische fysicist heeft gevoerd tot de bekende dualistische conceptie van natuur en genade, die nu eens in den zin van het Roomsche trappenschema, dan weer in den zin eener radicale scheiding tusschen Gods wil als Schepper en dien als Verlosser werd uitgewerkt.

Prof. dr. H. Dooyeweerd

Chr. wetsbeschouwing.
Van reformatorisch standpunt is een radicale breuk met de fysicist van het ongehoovige denken geboden.
De H. Schrift leert ons, dat het centrum van 's menschen bestaan niet in de rede, maar in het hart als religieuzen wortel aller levens-uitgangen te vinden is. Daaruit vloeit voort, dat de leer van de relatieve, resp. absolute autonomie der natuurlijke rede op schiftuurlijk standpunt niet te aanvaarden is.

Evenmin is te aanvaarden Brunner's tegenstelling tusschen de natuurlijke ordeningen der schepping en het liefdegebed van het geloofsleven, waarbij de eerste een „eigenmachtigheid“ tegenover het laatste zouden bezitten.
De ware Christelijke wetsbeschouwing is deze, dat het religieuzen grondgebed het „hart“ of de „ziel“ der natuurlijke ordeningen is, gelijk het „hart“ het religieuzen centrum is van alle uddelijke functies van 's menschen bestaan binnen het kader der scheppingsordeningen.

De natuurrechtsgedachte kan op Christelijk standpunt niet aan de rechtsphilosophie worden ontleend, doch moet hij het licht van Gods Woord op een inderdaad schriftuurlijke fysicist worden gebaseerd.
Uitgangspunt dient daarbij te zijn de goddelijke scheppingsorde en haar religieuzen

De culturele...
Jed...
De le...

De le...
Als de...
Leeg - vo...
financieel...
en kinderen...
Gij wilt...
ziet niet...
alleen...
Familie-P...
de meest...
ing Laat U...

BON...
V...
concentrer...
met heel...
dergemeen...
gangpunt...
behoort...
een „pauz...
kerke met...
genade...
geven innerlijk...

Vereen...
AMSTERDAM...
Hij's afdeeling...
tuurgenees...
8 uur 15, in...
lesing houden...
sno“.

HERMAN M...
Eere-...
IVan...
HERTOGEN...
derdag 2 Maart...
teekenaar Herm...
Gösten verjaard...
In Den Bosch...
bornen en getuig...
geviend, met w...
van 5-10 Maar...
daar wordt getu...
De burgemees...

BARBARA"

de voorstelling in
Amsterdamschen Stads-
burg.

dan een herhaaldelijk
zijn, die, als haar Hon-
of haar Hollywoodsch
gt zelfs den rustigsten
woner het hoofd een
rengen, in wezen is dit
n, onschuldig als het
n evenzeer gebonden
omst. Niet door Fran-
al deze rollen, behalve
hoofdpersoon, te on-
on men zich een avond
geval, dat verder niets

de wereld van de film
te zijn, begint met een
rijf en hij heeft den
Parijsch restaurant te
Larrieu, de bovenbe-
daar rustig denkt te
t door het bezoek van
elschap: een Hongaar-
rika omringd (en om
neesten ernst ontzien)
die zoo'n beetje Rus,
man te gelijk is, een
en een louchen gigolo.
rdt door de pretenties
de drukte, die de
kellners inclus — van
66 geïrriteerd, dat hij
kt uit ergernis, maar
de diva te beleedigen
ontziet Cambronne te
weliswaar, ofschoon
anschen echtgenoot aan
oeg Fransch om dat
zij verwisselt bovendien
éon, maar de gediën-
omringen, zorgen voor
Het gevolg is, dat de
retaresse (zelf doet zij
gescheiden man, ex-
Frankrijk laat ontbieden
hij weigert zal zij
Hij weigert inderdaad,
Raymond een ouden

f wanen de kameraden
monds landhuis smaken
ens als werkende leder
rkest. Dan verschijnt
slag aan helderen he-
lich te wreken en weet
als gehoorzame Fran-
echtgenoot te volgen
t geval dat Raymond
er) zijn dak krijgt. Zij
tgenoot-in-scheiding is
haar gastheer zoo ver-
te vrede sluit en veinst

ne gewonnen te geven,
vertrekken zal zoodra
art gebroken achter te
naar uitbarstingen van
nt al heel wat van zijn
d. Alles dreigt op het
n, omdat de filmactrice
auw doorziet. Maar een
n (zij het vermoedelijk
d) getemde feeks kan

FOLKE HEYBROEK

Schilderijen en teekeningen
bij Van Lier.

In de kunstzaal Van Lier te Amsterdam
exposeert tot 9 Maart Folke Heybroek, een
vijftientigjarige, voor het eerst schilderijen
en teekeningen. Heybroek, Amsterdammer van
geboorte, bezocht, na teekenen te hebben
gehad van Röhling, de Rijks-
Academie van Beeldende
Kunsten. In een visschers-
plaatsje in Norrland in Zwe-
den vond hij de motieven voor
de werken, die hij thans ten-
toonstelt.

Uit die werken straalt de
blijheid van een jong kunst-
enaar, die zijn roeping geheel
kan volgen en dat nog wel in
een omgeving, welke vol-
komen aan zijn verlangens
beantwoordt, vermoedelijk
omdat zijn moeder er geboren
werd. Zij getuigen van inner-
lijke beschaving en zijn
uitingen van een heerlijk
frisschen, onbedorven, een-
voudigen, weinig gecompli-
ceerden geest.

Heybroek bezit vooral ge-
voel voor decoratieve effec-
ten. Hij beeldt ze bijzonder
spontaan en levendig uit. Hij
houdt er bijv. van om in de
verf te krassen. Soms, o.a. in
„Herfstkleuren in Norrland”
(catalog. no. 5), ging de vorm
wel wat te veel verloren. Dit
werk is eigenlijk een ver-
zameling mooie, rhythmisch
gerangschikte en zwaarig ge-
groepeerde kleuren. Of ook
wel, zoo in „Koolveldje” (no.
12), vindt men nauwelijks
kleurtegenstelling of compo-
sitie, zoodat men dan al
evenmin spreken kan van een
schilderij in den gewonen zin.
Toch gaat er van dit „Kool-
veldje” een groote bekoring
uit, van de soort, die een lapje stof, een stukje
tapijtwerk kan uitoefenen. Zoo toont dan Hey-
broek bijwijlen eenige overeenkomst met Paul
Klee. Aan directen invloed van dezen kunst-
enaar behoefte daarom nog niet gedacht te wor-
den. Een mooi ding méér dan een schilderij is
eveneens het zeer opmerkelijke werk „Spelende
kinderen” (no. 32), een samenstel van, met
kleur ingevulde ornamentale vormen, dat zich
nochtans van een zuivere decoratie onder-
scheidt door de levendige herinneringen aan het
leven, die het wekt.

Meer het karakter van schilderijen, in den
eigenlijken zin, dragen: „Haven van Bonhamn”
(no. 11), alleraardigst geval, in vroolijke,
heldere kleuren, met bootjes bij schuithuisjes
aan het strand; het bekoorlijke „Geitjes”
(no. 7), uitmuntende decoratieve compositie,
waarin de onbeholpen houdingen der jonge
diertjes, vier in getal, wier witte vachtjes zich
scherp tegen een gelen fond, van hooi, afteeke-
nen, treffend zijn weergegeven; en „Visschers-
gereedschap” (no. 10), voorstelling van een

FOLKE HEYBROEK: Visschgereedschap.
(Kunstzaal v. Lier.)

verzameling touwen, netten, kurken, takels
enz., die zich door levendig lijnenspel, sobere,
gedistingeerde kleur (in een harmonie van
grijs, blauw en bruin) en fijne, gevoelige uit-
voering onderscheidt.

Visschersgereedschap, in huis of buiten,
inspireerde Heybroek ook herhaaldelijk tot
fraaie gouaches en teekeningen. De aardige
aquarel „Steenen” (no. 23) is weer minder
beeldend dan decoratief.

v. D.

HENRIETTE J. VAN LENT-
GORT

Haagsche schilderes exposeert
te Arnhem.

Een medewerker schrijft ons:
E. Arnhem, in Artibus Sacrum debuteert

CONSERV
TE

De 60e verja
directeur van
Muziek te Rot
met een concer
van der Pas, be
instelling. Een
gespannen aan
deze twee kuns
delijk door ova
en dankbaarhei

Het program
voor violoncel
tal stukken va
Allegro van Sc
Hugo Godron,
Liszt (beide stu
slot de Rocco-V
wel Lanes als
op dreef. De ga
gedistingeerde
schen violoncelli
der te bekoren
virtuoze pianosp
na de Rhapsodi
stormachtige ap
gedwongen. O
moest een toegi
van den heer H
nemen.

Als eerste sp
podium, om den
gezin van harte
de leeraren een
Vervolgens voer
de oprichting in
adviseur van het
op de hem eige
waarna Leo Ruy
heer Holthaus ui
digingscommissie
aanbood. Nadat
de heer Bertus
lingen hadden g
Holthaus voor al
hij voor een groe
leeraren, van wie
en Theo van der
tuigde. Het feest
op de verschiller
gereageerd.

ERNEST B

HA

„T

var

Ch

Bug

Els

Men schrijft o Amsterdam, 4-1-39.

Ingeleid door
moiselle Elite”, j
„La Sulamite” v
Rijkens de soll zo
wees, dat zij tot d
beha

Den Weledelgeb. Heer
FOLKE HEYBROEK
96 de Laïressestraat.
S T A D .

Geachte Heer Heybroek,

Hiermede bevestigen wy ons onderhoud

van hedenmorgen, waarby wy het volgende overeenkwamen:

Van 18 Februari tot 9 Maart a.s.

zullen wy een tentoonstelling houden van Uwe schilderyen
en teekeningen, waarvoor wy ter beschikking houden onze
expositiezaal op de 1e. étage, plus het teekeningenzaaltje
op de 2e. étage. **Conditie:**

Bydrage door U in de tentoon-
stellingskosten f. 200.-. Verkoopprovisie 20% tot een ver-
koopbedrag van f. 750.-, van alle verkoop daarboven 10%.
Behalve voor transport heen en terug, zyn alle verdere
kosten, ook die voor reclame en drukwerk, voor onze reke-
ning.

Wy zullen gaarne van U ontvangen,
tenminste 14 dagen voor de openingsdatum der tentoonstel-
ling, 1e. een lyst met titels en pryzen der tentoon- te
stellen werken, 2e. een lyst met adressen Uwerzyds voor
invitaties, 3e. een opgave van biografische byzonderheden
en 4e. eenige goede fotografische reproducties.

Uw bevestiging gaarne tegemoet

ziende,

met vriendelyke groeten
en de meeste hoogachting,

Den Wedelgeb. Heer
FOLKE HEYBROEK
96 de Lairessestraat.

126: TEL. 35126 - AMSTERDAM

1939.

van Lier was een byzonder
symphonistiek maar in de
erfing die in die tijd een gelovrie
had die was de vader van moeder.
Ik heb een bijv. voor het
werk Campi di Agria Bali
en moeder schilders van Bali
en veel jonge schilders.

Folke Heybroek is 25 jaar oud, werd te Amsterdam
geboren en bezocht daar, na teekenles te hebben
gehad van Röhling, de Academie van Beeldende
Kunsten. Hij leeft en werkt sinds het laatste jaar
in een klein Viisschersplaatsje in Zwedens Norr-
land, het geboorteland van zijn moeder.
Dit is Folke Heybroek's eerste tentoonstelling.

OPENING ZATERDAGMIDDAG 2 1/2 UUR

WIJ NOODIGEN U UIT TOT EEN BEZOEK
AAN DE TENTOONSTELLING VAN
SCHILDERIJEN EN TEEKENINGEN
DOOR

FOLKE HEYBROEK

VAN 18 FEBRUARI TOT 9 MAART 1939 IN DE
KUNSTZAAL VAN LIER
ROKIN 126 TE AMSTERDAM (G.)

KUNSTZAAL VAN LIER - ROKIN 126: TEL.

Den Wedelgeb. Heer
FOLKE HEYBROEK
96 de Lairessestraat.
S T A D

voor v
tal stuh
Allegro va
Hugo Godt
Liszt (beide
slot de Roco
wel Lanes a
op dreef. Di
gedistingeet
schen violon
der te beko
virtuozes pia
na de Rhap

ingst till böger do

NRC

AMSCHÉ COURANT —

Folke Heybroek

Kunstzaal van Lier

Men schrijft ons uit Amsterdam: Folke Heybroek is 25 jaar oud, werd te Amsterdam geboren en bezocht daar, na teekenles te hebben gehad van Röhling, de Rijksacademie. Hij woont en werkt thans, sinds een jaar ongeveer, in een visschersdorp van Norland. Dit is zijn eerste en een merkwaardige tentoonstelling. Van Röhling geen spoor, van de Academie geen spoor. Zijn dit schilderijen? Om hierop te antwoorden, zou eerst gedefinieerd dienen te worden wat een schilderij is. Daaraan zullen we ons niet wagen. In elk geval bedient Heybroek zich van de techniek der olieverf op doek. Zijn werk doet wel en niet aan anderen denken. Ongeveer zoo: de — factuur van „Geitjes” — niet de rhythmiek der vlakverdeling — aan D. van der Zweep; motief en opvatting van het motief der „Watteringen om steenen” aan (een der) moderne Baliërs, van wie hier indertijd een expositie is gehouden; „Zuring” half aan Vincent van Gogh, half aan Nieweg (meer aan den laatste). Dit een en ander terloops.

Een eigenaardigheid van haast alle doeken is hun vlak verticalisme, zonder voorgrond, zonder ruimte. Zij missen perspectief. Vanwaar zijn de steenen in het water gezien, van onder water? Vanwaar de geitjes in het hooi (?) of stroo (?), van onder den grond? Niet dat men den gezichtshoek niet logisch kan afleiden, is een criterium, maar dat de vraag ernaar opkomt. Die reactie komt bij zeer vele schilderijen, waar van de (wetenschappelijke) perspectief geen kwestie is, niet op. Zij komt bijvoorbeeld niet op bij Ozenfant. Maar als op een doek „Visschersgereedschap” alle dingen hangen, behalve twee, een tros touw en een houten (?) voorwerp, deze twee in horizontale dispositie geschilderd zijn, beginnen vragen op te komen, als men het verticalisme van den blokjesachtergrond ziet voortgezet tot de onderlijst. Een schilder hoeft allermint per se logisch te zijn, maar ook de illogica heeft haar logica. Zij schuilt in haar eigen consequentie. Voor een decoratief stuk te vol en te druk, is het als naturalistisch stilleven te weinig gedifferentieerd van kleur, dus o.a. ook van stofuitdrukking. De plasticiteit (van het touwwerk b.v.) is geen resultaat van de kleur doch van de uitgekaste teekening. De blokjesfond heeft iets van een mozaïek of van metselwerk in de verf. De tamelijk gecompliceerde factuur doet geprutst aan, doch is minder grof dan van het hard-kleurige „Watteringen om steenen”.

Met dat al kan met wat goeden wil toch wel geconcludeerd worden, dat deze jonge schilder op zoek is naar een eigen vorm van het decoratieve schilderij. Het lijkt alleen de vraag of hij zich met zijn keuze van de techniek niet vergist. Soms, bijvoorbeeld bij een kleurig lengte-paneel — men kan het zich heel goed in een wand aangebracht denken — voorvoelt men een mozaïek-werker; meestal doet de factuur verwachten, dat Heybroek met draden zal gaan werken en een wever of een borduurder zal worden.

FOLKE HEYBROEK

Schilderijen en teekeningen bij Van Lier.

In de kunstzaal Van Lier te Amsterdam exposeert tot 9 Maart Folke Heybroek, een vijfentwintigjarige, voor het eerst schilderijen en teekeningen. Heybroek, Amsterdamer van geboorte, bezocht, na teekenles te hebben gehad van Röhling, de Rijks-Academie van Beeldende Kunsten. In een visschers-plaatsje in Norland in Zwe- den vond hij de motieven voor de werken, die hij thans tentoonstelt.

Uit die werken straalt de blijheid van een jong kunstenaar, die zijn roeping geheel kan volgen en dat nog wel in een omgeving, welke volkomen aan zijn verlangen beantwoordt, vermoedelijk omdat zijn moeder er geboren werd. Zij getuigen van innerlijke beschaving en zijn uitingen van een heerlijk frisschen, onbedorven, eenvoudigen, weinig gecompliceerden geest.

Heybroek bezit vooral gevoel voor decoratieve effecten. Hij beeldt ze bijzonder spontaan en levendig uit. Hij houdt er bijv. van om in de verf te krassen. Soms, o.a. in „Herfstkleuren in Norland” (catal. no. 5), ging de vorm wel wat te veel verloren. Dit werk is eigenlijk een verzameling mooie, rhythmisch gerangschikte en zwierig gegroepede kleuren. Of ook wel, zoo in „Koolveldje” (no. 12), vindt men nauwelijks kleurtegenstelling of compositie, zoodat men dan al evenmin spreken kan van een schilderij in den gewonen zin. Toch gaat er van dit „Koolveldje” een groote bekoring uit, van de soort, die een lapje stof, een stukje tapijtwerk kan uitoefenen. Zoo toont dan Heybroek bijwijlen eenige overeenkomst met Paul Klee. Aan directen invloed van dezen kunstenaar behoeft daarom nog niet gedacht te worden. Een mooi ding méér dan een schilderij is eveneens het zeer opmerkelijke werk „Spelende kinderen” (no. 32), een samenstel van, met kleur ingevulde ornamentale vormen, dat zich nochtans van een zuivere decoratie onderscheidt door de levendige herinneringen aan het leven, die het wekt.

Meer het karakter van schilderijen, in den eigenlijken zin, dragen: „Haven van Bonhamn” (no. 11), alleraardigst geval, in vroolijkeheldere kleuren, met bootjes bij schuilenhuljes aan het strand; het bekoorlijke „Geitjes” (no. 7), uitmuntende decoratieve compositie, waarin de onbeholpen houdingen der jonge diertjes, vier in getal, wier witte vachtjes zich scherp tegen een geelen fond, van hooi, afteekenen, treffend zijn weergegeven; en „Visschersgereedschap” (no. 10), voorstelling van een

FOLKE HEYBROEK: Vischgereedschap. (Kunstzaal v. Lier.)

verzameling touwen, netten, kurken, takels enz., die zich door levendig lijnenspel, sobere, gedistingeerde kleur (in een harmonie van grijs, blauw en bruin) en fijne, gevoelige uitvoering onderscheidt.

Visschersgereedschap, in huis of buiten, inspireerde Heybroek ook herhaaldelijk tot fraaie gouaches en teekeningen. De aardige aquarel „Steenen” (no. 23) is weer minder beeldend dan decoratief.

v. D.

er ontbreken nog twee.
van de Nedergroafers' handelsblad
- 28 Febr. - 4 Mrt. 1939

KUNSTZAAL VAN LIER - ROKIN 126 : TEL. 35126 - AMSTERDAM

Den Weledelgeb. Heer
FOLKE HEYBROEK
BÖNHAMN, BJÖRNASBY
Ängersmansland, SWEDEN .

Geachte Heer Heybroek,

Natuurlijk was ik allang van plan U eens een en ander van Uw tentoonstelling te vertellen maar kon daar nog niet vroeger toe komen. Nu het volgende: Uw expositie is, ronduit gezegd, een succes! al kan ik U, merkwaardiger wyze nog geen enkele verkoop berichten. Er is zeer veel en goede belangstelling, zoolwel van de kant van Uw familie- en kennissen-kringen als van geheel andere zyde. En voor het overgrootste meereendeel is men zeer geïnteresseerd en verrast en heeft men groote verwachtingen! Algemeen bewonderd men originaliteit, kleurgevoel, karakter! Vooral ook de collega-schilders. Maar by het "publiek" is daar dan tegelyker tyd die degelyke Hollandsche reserve tegenover jong en onbekend waarvan men, toch nog maar moet afwachten hoe het verder zal gaan. Die voorzichtigheid strekt zich dan natuurlijk ook uit tot koop-voorzichtigheid. Zoolals het door alle eeuwen was en altyd wel blyven zal wacht men liever op complete roem met daaraan verbonden vertien-dubbeling van pryzen en koopt dan. Natuurlijk met enkele uitzonderingen. Ik zou het jammer vinden wanneer U de tentoonstelling in het geheel niet zien zoudt. Het ziet er erg goed uit en men is het daar algemeen over eens. Ik geloof dat U het ook een mooi ensemble zoudt vinden. De "Knollenman" is best overgekomen en er is een fyn lystje omgemaakt dat er pitstekend om doet! Met het ved dat U er nog aan werkte heeft het by stukken sterk gewonnen. Alleen met de kring van groene bladeren kan ik het in deze vorm niet geheel eens zyn. Dat gedeelte is, meen ik, nu erg zwaar en wat vast geworden. Ik acht het mogelijk dat U dat later ook zult zien er dan nog aan zult kunnen veranderen. Het doek is het waard!

Hoe gaat het U en Uw Vrouw in het hooge Noorden? Ik in alle opzichten goed! Myn beste groeten aan U beiden,

P. J. Louquist ontfrankte
waarschijnlijk het Noorland-landschap
dat ik veel deegelyk hier naar toe kom.
Ik heb vele preparaten - en kleine serien.
m. i. was het Monozyde het best by de rest
op te nemen. In waar ik nauwelijks schreef
dat U my Gaarning verweende te laken. Dat ik het wef
oudalijk overtuig was dat het zoo is alle opties. De te
draaf. Volli. de tekening. "Haringnetten" werd Louquist
schreef. Met serien?
Amsterdam, 4-3-39.

KUNSTZAAL VAN LIER - ROKIN 126 : TEL. 35126 - AMSTERDAM

Den Weledelgeb. Heer
 FOLKE HEYBROEK
 c/o. Ofverste Horn
 125 Birger Jarls gatan
 S T O K H O L M .

Geachte Heer Heybroek,

Zoo is Uw tentoonstelling alweer geschiedenis geworden en gelukkig een aangename geschiedenis. Tot en met de laatste dag is de belangstelling uitstekend gebleven. Wat ook zoo gebleven is als het was is de "verkoop". Die is dus wel zeer anders dan U verwacht had. Ik zie daar echter niets verontrustends in. Ook dat komt in orde, alleen een beetje langzamer dan U verwachtte.

Ik hoorde dat U ziek was, weer geheel beter bent en binnen kort naar Italië zult gaan. Ik wensch U daar een zeer vruchtbare tijd toe en het zal my bijzonder verheugen t. z. t. de resultaten daarvan te mogen zien.

Met myn beste groeten aan U beiden

Amsterdam, 11-3-'39.

KUNSTZAAL VAN LIER - ROKIN 126 - AMSTERDAM

AMSTERDAM, 11 Maart 1939
 TELEFOON 35126

Den Weledelgeb. Heer F. HEYBROEK. c/o. OFVERSTE HORN

Birger Jarls gatan 125. S T O K H O L M .

DEBET

	ZEGEL	o	10
Voor U verkocht:			
1 Teekening " Haringnetten "		60.	—
provisie 20%		12.	—
		48.	—
Ontvangen van den Heer Heybroek Sr.		200.	—
		248.	—
Kosten hydrage tentoonstelling volgens overeenkomst		200.	—
Rest U		48.	—
Mogen wy van U vernemen hoe U dit eindbedrag wensch te ontvangen ?			

van de tentoonstelling bij van Lier

Stenar. köpt '42 av ark Sven Söderholm.

haring vangst. by bruar hant?

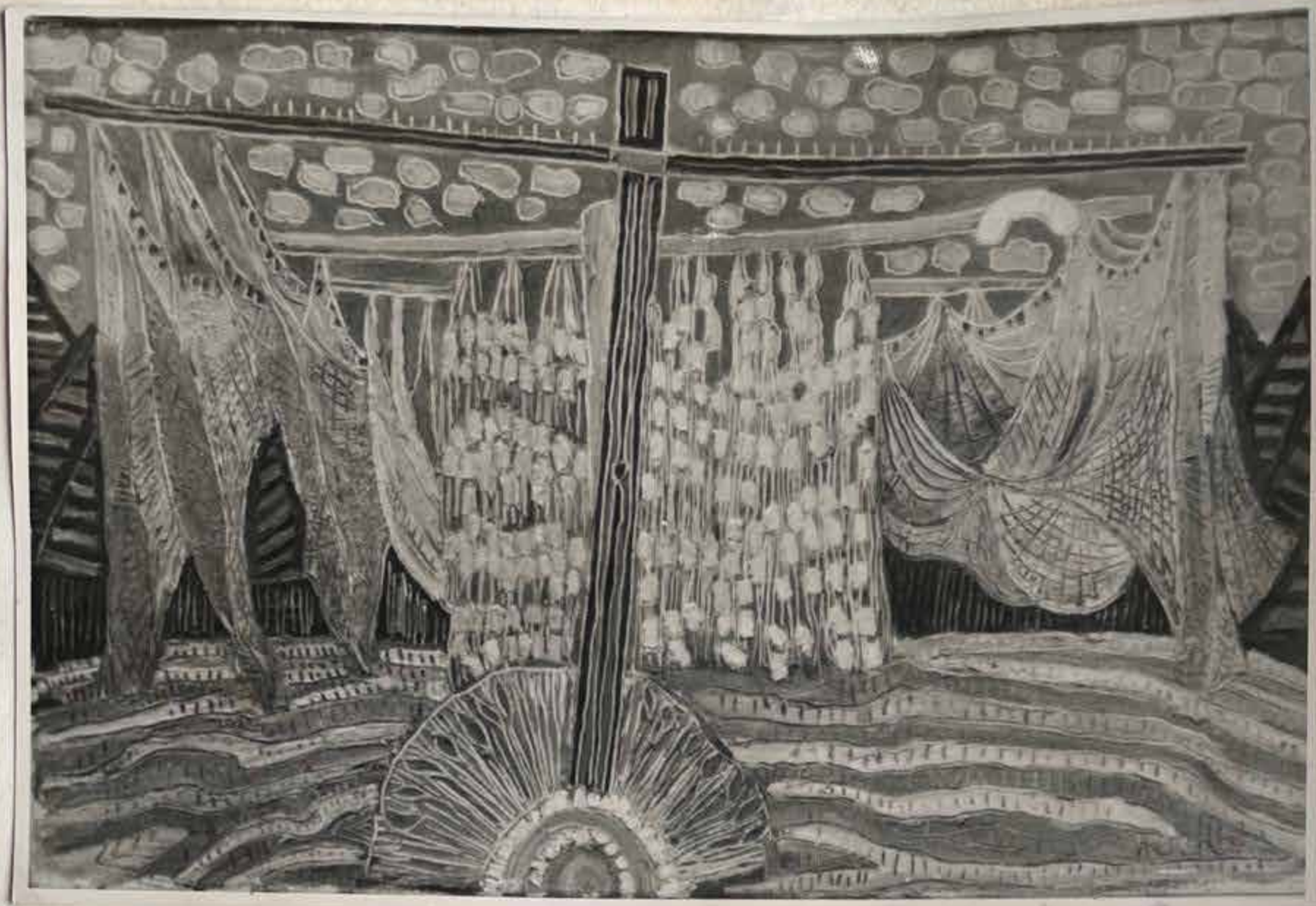
hant van Bönhamn. by Julian Dockery Dublin.

branding Bönhamn
 eigena rökstend.

meis vogel. Lucia Beyer Loenen.

Börsman

visnetten die te droge hangen. konstmuseum askilstuna.

Börsman

kaffedrickning familjen nordlander. eig. unbekant.

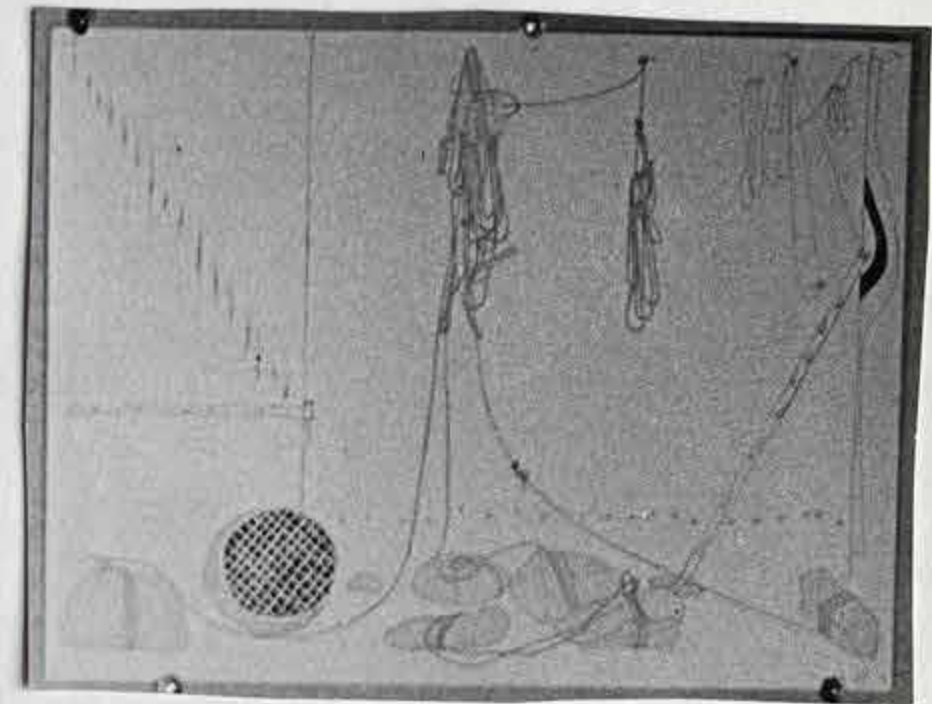
herfildelen Börsman
by Boor Hans.

nordland landskap. unbekante eig.

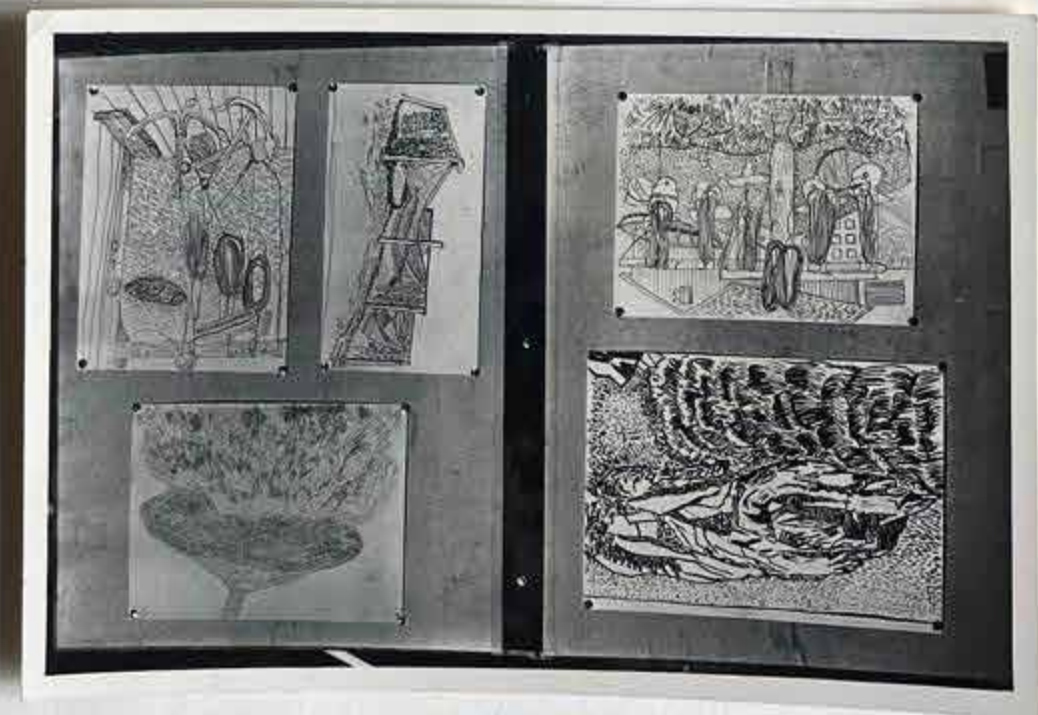
boomstronk, celmslate 36
unbekante eigman.

visgeredschap. unbekante eig.

koren veld celmslate 36.
by Euster Karin.

Börsman diverse.

Högbonder i en skola någonstans i alle fall
inköpt av skolnämnden

i sjöboden ägare skänkta.

Fru Brita Horn-Heybroek.

M o n r e a l e .

Med tack för brevet av den 14 maj får jag nu meddela, att jag för förvaltningsnämnden framlagt Eder anhållan att få hyra två salar i akademien i oktober 1941. Nämnden ville dock ej taga ställning till saken så långt i förväg. Konstföreningen brukar ju ha oktober månad på hand för sin höstsalong, och man ville avvakta närmare besked därom för 1941, innan annat avtal göres. Likaså är nämnden icke särskilt hågad att uppdelat lokalutrymmet, innan det visat sig, om någon hyresgäst kan fås för den tredje salen.

Jag kan alltså icke nu lämna bestämt besked på Eder förfrågan. Jag tänker, att saken tages upp till förnyad förhandling fram på hösten. Jag antecknar Eder tills vidare som spekulant, såvida Ni icke låter mig veta om ändrade planer från Er sida.

Med utmärkt högaktning

Eder Erik Lidberg

9.6.1939

planer på en stor utställning på mejan till sammans med Brita och
bror marklund. Tyvärr kom kriget emellan.

KONTRAKT

Wellan A.-B. Gummesons Konsthall och Konstnären Folke Heybroek

Mariefred, har denna dag följande överenskommelse träffats:

A.-B. Gummesons Konsthall upplåter sina lokaler till Konstnären

Folke Heybroek för en utställning av oljemålningar, teckningar etc.

Utställningen skall pågå fr.o.m. den 10 jan. 1942 t.o.m. den 23 jan. 1942.

Såsom ersättning för lokal, lyse, personal etc. tillgodogör sig

Konsthallen Kr. 500:- /Femhundra Kronor/ samt 20% å försäljningssumman.

Hyran skall erläggas efter utställningens avslutande, den 23 jan. 1942.

Utställaren betalar omsättningskatt samt bekostar reklam, såsom annonsering,

trycksaker, foto, porto till inbjudningskort etc. Ävenså bekostar utställaren

frakter av konstverken till och från utställningslokalen.

Brand- och stödförsäkring betalas av Konsthallen.

Av detta kontrakt äro två lika lydande exemplar utskrivna av vilka vardera parten behålla ett.

Stockholm den 30 dec. 1941

A.-B. GUMMESONS KONSTHALL

Handwritten signature

Folke Heybroek

Allden Svedersvärd

Folke Heybroek: Den torra odren.

Svenska dagbladet 22/1
Gottfrid Johansson.

Folke Heybroek är en ung holländsk målare med svenska släktförbindelser, som redan tidigare vistats i Sverige, när han nu gör sin debut med en utställning i Gummesons konsthall. Hans för våra ögon ganska främmande teknik med ett mosaikartat upplagt färgmönster, i vilket motivet omdiktats till ett mer eller mindre abstrakt ornament och stundom nästan helt försvinner, ställer sig kanske en smula i vägen för ett tillägnande av hans konst. Men både i de mera naturalistiska skisserna och teckningarna och i en medvetet uppbyggd dekorativ komposition som den stora "Seglats" finner man en förfinad, en aning pretios artist med en blond och behaglig men något anemisk färgskala.

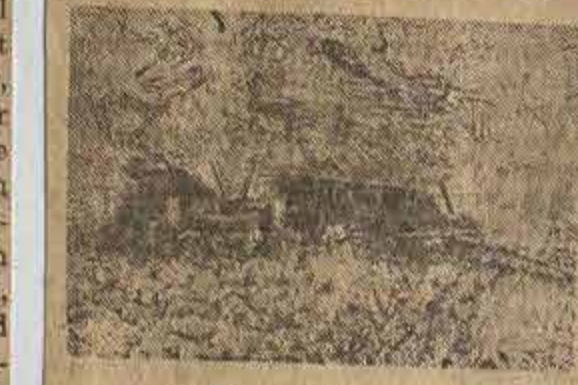
G. J.-n.

11/1 Stockholms Tidning
Gustaf Näsström

I Gummesons konsthall debuterade på lördagen en svensk-holländsk målare vid namn Folke Heybroek, knuten till svensk miljö genom sitt gifte med målarinnan Brita von Horn. Han är kring de trettio och har studerat vid akademien i Amsterdam med tyngdpunkt på den dekorativa utbildningen. Hans utställning bär alltigenom prägeln av ivrigt sökande efter dekorativ komposition, och den skiljer sig avgjort från allt man sett här hemma genom sin strävan efter mosaikartade färgmönster, lagda över en mer eller mindre starkt omdiktad verklighet. Han älskar att brädda bilden med ett gyttje av ornamentalt uppfattade detaljer och att framhäva själva fakturen genom ströppling eller mosaikeffekter, med pastos arbetande palettkniv eller genom skrapning med penselskaftet i den våta färgen. Ofta leder denna strävan till ett ganska ansträngt effektsökeri, som ställer sig hindrande i vägen för åskådarens uppfattning av vad konstnären verkligen vill ha sagt, men dessemellan kan den mynna ut i en spirituellt genomförd dekorativ hållning. Så framför allt i det sinnrika färgbroderiet över en torr vårräng i Mariefred och i väggmålningsskissen "Strömmingsfiske" med dess blonda tapetverkan.

1942.
Dagens Nyheter 15/1
Ingve Berg.

De utländska inslagen i vårt utställningsliv är under nuvarande omständigheter sällsynta. Den holländske målaren Folke Heybroek är svensk på modernet och lär från un-

FOLKE HEYBROEK:
Vagnar på åkern.

ga år ha haft livlig kontakt med Sverige, men den konst han utställer i Gummesons konsthall verkar ganska främmande; den har inte mycket beröringspunkter med svenskt måleri. Heybroek har bl. a. studerat dekorativ konst för Heinrich Campendonck, känd som medlem av modernistkretsen "Der blaue Reiter". Han kan fascineras av ornamentet i en näverbit, en samling stenar eller ett stycke mark. Han plottar så att säga sönder verkligheten i en massa dekorativa element. Linjer och färger befrias i stor utsträckning från sina skildrande, föreställande egenskaper och får någon sorts eget, krälände liv. Ytmönstret blir självändamål. Heybroeks målningar, som till effekten närmast påminner om mosaiker, har en verklighetsfrämmande karaktär och verkar med sina manieristiska deformationer ganska artificiella. Otivelaktigt har de emellertid dekorativa egenskaper, som i andra material — t. ex. just mosaik eller srafito — antagligen bättre skulle komma till sin rätt. Av ett särskilt intresse är att se ett vardagligt svenskt motiv som strömmingsfiske i ett stort förslag till väggmålning behandlat i Heybroeks maner.

upprepa ny teckning.

På Gummesons konsthall pågår till 23 januari en utställning, som i hög grad förspöramålet teknik i tankarna. Utställaren, Folke Heybroek, är en ung holländare men med svenskt påbrå och svenskt gifte. Sina motiv har han företrädesvis hämtat från Sicilien (det ljuva Conca d'Oro), Holland och Mariefred. Motiven betydä emellertid för konstnären mindre — tekniken mer. Det verkar nämligen som vore Heybroek på jakt efter en lämplig teknik för sin konst. Han arbetar i en något snijleartad mosaikstil, som ibland kan likna batik. I samband med gestaltningen övertygar tekniken knappast helt. Den synes inte vara framkallad av inre nödvändighet. Den stöder inte de i och för sig läckert satta färgerna utan oroar snarare. När den som mest — ehuru inte helt — lyser med sin frånvaro, vilket sker i teckningarna, fångar konstnären starkast uppmärksamheten. Ett blad som "Ryssja på isen" (nr 42) visar att Heybroek äger begåvning och med en osökta teknik skulle nå längre.

aftonbladet 14/1
Nils Palmgren.

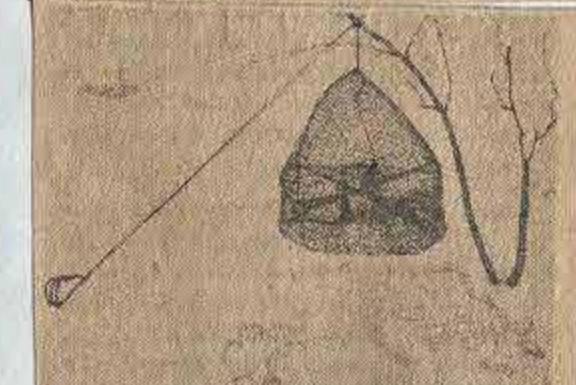
Folke Heybroek är som konstnär en alldeles främmande fågel i vår miljö. Någon ting av Heybroeka art ha vi, så vitt jag vet, inte sett förut i den stockholmska utställningsvärlden. Han är också utbildad vid en främmande akademi, nämligen i Amsterdam, där han studerat dekorativ konst för Campendonck. Att han omsider hamnat här beror väl på att hans mor är svensk.

Heybroeks konst står hela tiden på gränsen till det abstrakta måleriet. Ibland är han långt på andra sidan denna gräns, så exempelvis i en målning "Seglats" i vilken han med hjälp av skurar och moln av flimrande färgfläckar skildrar mötet mellan himmel och hav. I Heybroeks framställning blir detta en rent kosmisk händelse. I sitt övriga måleri kan Heybroek ibland komma ett naturalistiskt ut-

trycksätt närmare. Men de flimrande fläckarna och de oroliga, stickande formerna tyckas vara nödvändiga element. Verkan kan stundom bli grotesk eller få fixeringsbildens karaktär. Men ibland ordna sig de dansande flingorna till ganska utsökta och mycket egenartade bilder.

Med ytterlig elegans har Heybroek löst gammanfogandet av en hel vit av scenen till en väggmålning i vilken strömmingsfisket fått sin apoteos. Som sammanbindande faktor använder sig målaren med stor skicklighet av de sirliga fiskedonen, nät, rep, flöten etc., och smyger mellan dem in i bildväven det stormande havet och rörliga fiskebilder med många figurer.

Det är verkligen mera sällan som unga, här tillfälligt gästande utländska målare, ha så mycket att ge och ställa så många problem för besökaren som Folke Heybroek. En begåvad artist är han av allt att döma även om han kanske en gång kommer att lägga av sin nuvarande mask och sitt rätt våldsamma maner.

Folke Heybroek: Ryssja på isen, teckning.

konstvärlden
otto g. carlsund.

Social demokrater.
tegnar hoppe.

1942.

Dagposten 12/1
Sven Lindström

Folke Heybroeck. Gummesons Konsthall: 10-20 jan. Konstnären, vars moder är svenska, är född i Amsterdam 1913 och har studerat för prof. Campendonck vid Konstakademien i Amsterdam. Den kollektion om 27 oljemålningar, 12 gouacher och 24 teckningar han nu visar har en utpräglat flamländsk karaktär. Med ett förvånansvärt sinne för små detaljer fyller han ytor till bristningsgräns. Färgen håller han skickligt i bleka halvtoner av gröngrätt. Tavlan *Seglats* är målad pointillistiskt, men utgör med sitt knäppt skönbara motiv en puzzleartad fixeringsbild. Denna bisarra teknik kommer bättre till sin rätt i *Siesta*; här har han nämligen varierat storleken på de mosaikartade fläckarna och organiserat dem i sins emellan kontrasterande fält, vilka klart framhäva motivet: en blåklädd skördearbetare vilar sig i den gula hälmén. Även landskapen ser han som en dekorativ yta: *Landskap, Mariefred*, är nästan enbart himmel, medan teckningen *Strandparti, Mälaren* visar en lit mark utan horisont. Ur koloristisk synpunkt bli hans bilder vackrare i gouache, i vilka han inte grumlar detaljen på samma sätt som i oljan. *Tak, Monreale*, har en ren, mustig och klar helhetston, liksom *Stenar*, vilken med sin distinkta formfördelning gör ett kubiskt intryck. Utmärkt vacker i sin milda, ljusa färgskala är den skickligt upplagda, fem meter långa kartongen till en väggmålning, *Strömmingsfisket*. Sobert och rent har han genomfört teckningen av figurer och redskap. De båda sidopartierna äro vackrast, medan mitten är överlastad och centralfiguren, den målalande fiskaren, verkar väl liten och nedtryckt. Som helhet är kompositionen dekorativ och effektiv. Teckningen *Vinter i Amsterdam*, är mycket holländsk med sitt vimmel av figurer i drastiska attityder, och *Ryssja på isen* uppvisar en härfin naturalism. Konstnärens utpräglat dekorativa begåvning torde med fördel kunna nyttjas för textila uppgifter.

Utställaren i Gummesons konsthall Folke Heybroeck är född i Amsterdam 1913. Fadern är holländare, modern svenska. Han har i sin faders emland studerat dekorativ konst för en så känd konstnär som Campendonck och senare gjort studieresor till Frankrike och Italien, men den sista tiden vistats här i Sverige. Det är för en svensk, som endast ytligt känner till Hollands nutida konst, ganska svårt att säga varifrån han fått sina bestämmande intryck, men att hans produktion i hög grad färgats av holländsk smak och tradition står dock fast. Jag skulle hålla för troligt att inte endast hans egentlige lärare, Campendonck, utan även van Gogh, Jan Torop och andra av hans lands konstnärer ha spelat en viss roll vid utformandet av hans stiluppfattning, i vilken de dekorativa tendenserna äro de mest framträdande. Heybroeck har i Holland huvudsakligen ägnat sig åt murala och dekorativa uppgifter i olika slags material, mosaik, glas och tempera, och de arbeten, som verka mest självständiga, äro också utförda med tanke på att omsättas i någon av dessa tekniker. Så t. ex. den stora kartongen *Strömmingsfisket*, som komponerats på intryck från en vistelse i Norrland, men vilken trots detta gör ett mycket osvenskt intryck. Heybroeck oscillerar stilistiskt mellan tämligen osmält naturalism och abstraktion. Vad som närmast karakteriserar hans form är den rent ornamentala, grafiska behandlingen av alla detaljer. Atskilliga arbeten få väl närmast betraktas som studier till dekorativa verk, andra äro övningar, några kartonger och utkast. Dekorativ och ornamentalt fantast och till en viss grad även koloristisk smak ligger utan tvivel den unge konstnären och inte minst genom att hans arbeten skilja sig så absolut från vad vi äro vana vid förtjäna de vår uppmärksamhet.

GUMMESONS KONSTHALL

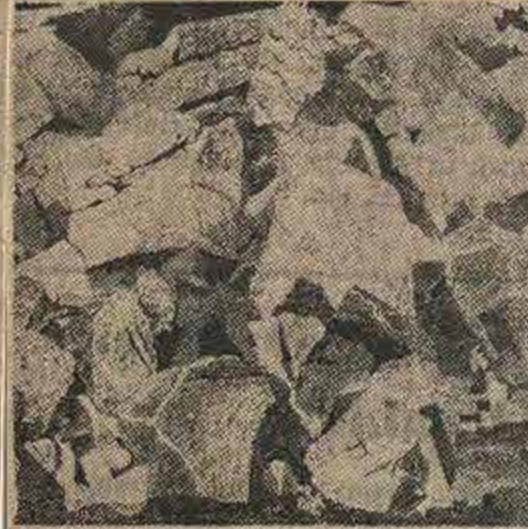
presenterar, 10-23 jan., en holländsk-svensk målare för svensk publik, Folke Heybroeck. Studier i Konstakademien i Amsterdam och för professor Campendonck i dekorativ konst ligga till grund för det originella måleri som här möter. Det bör väl närmast klassificeras som mosaikmåleri - olikformade månghörningar, oftast markerade av en i färgen inskuren eller målad kant. Det är svårt, för att inte säga omöjligt att se vad konstnären vill framställa, även på grund av den snäva färgskalan i övervägande ljusgrått och blekgrönt med inslag av en aning svart. I "Hästarna på myren, Mariefred" där mosaiken kompletterats med streckmanér i svart, slår en viss trolsk stämning emot en oavsiktlig. "Landskap med syror, Mariefred" uppstår något av van Goghs teknik. I ett skissförslag till väggmålning, "Strömmingsfisket", kommer målarens teckningskicklighet till sin rätt. Om de silvriga färgerna i grött och grönt nyanserades och fördiupades mer skulle målningen vinna i tydlighet. Nu måste åskådaren stå mycket nära för att ur det enformiga och bleka färgschemat kunna läsa ut verkets innebörd. Folke Heybroecks detaljrika teckningar ha något av sagoskimmer över sig.

Svenska Inbjudat 25/1.

På Folke Heybroecks utställning i Gummesons Konsthall ha följande arbeten försålts: Trädgården vattnas, Sicilien, Den torra våren, Måltid, Sicilien, I båten, Landskap, Mariefred, Strömmingskötarna skakas, Landskap med ko, Maria kokar majs, Tak, Monreale, Stenar, Giststabbbar, Bönhamn, Näverbit, Ryssja på isen, Maria och Lumphandel. Utställningen kommer att förlängas en vecka och avslutas alltså torsdagen den 29 dennes.

skulptör & teckning. martin Strömberg.

Den unge holländske målare, Folke Heybroeck, som inlett det nya året hos Gummesons, har svenskt påbrå på modernet och har tidigare målat en del från Helmer Osslunds Nordingrä.

Folke Heybroeck: Stenar

Hans konstnärliga värld är tillvaron sedd genom en ryssja. Detta formupplösande måleri med sin genomgående blekt grågröna ton är ofta mera konstfullt än konstnärligt, men stundom kan manerret såsom i "Sicilisk växtlighet", "Hästarna på myren", "Den torra våren", "Bananblomma" och "Stenar" framlocka nya dekorativa värden.

Martin Strömberg

← denna tavla köpte Sven Söderholm egentligen skulle ha vara denna och löpa ett barn, men han ville inte ha ett göra med kristna påfund så hans fru fick löpa ensam och istället (som en pilatus) köpte han en tavla, och gick konst med.

15 minuter framför en tavla
Gissningstävling hos Gummesons

I skrivande stund har ännu inte den unge holländaren Folke Heybroeck blivit recenserad av de mäktige för sin utställning i Gummesons, men klart och tydligt är att kritiken här fått ett ovanligt fint tillfälle att höja en målare till skyarna och utfinna allsköns märkvärdiga kvaliteter hos honom. Detta emedan vanligt folk beträffande 90 procent av tavlorna inte kan se vad de föreställer.

Det största verket ser ut som en samling låtar snodda om varandra. Man anar en hänskög i djupaste Afrika men finner att verket helt enkelt föreställer "Strömmingsfiske"! Utställningen är som hittad för en gissningstävling. Den svåraste gåtan heter "Seglats". Den utgöres av oljefärgsmålad mosaik, tusentals småbitar kastade mot duken som ett kilo konfetti. Folksamling framför denna tavla i söndags och allmänt resonnemang. När jag titat i 10 minuter kunde jag svagt urskilja ett mans huvud och ansatser till en kropp, men sedan var det slut. Jag frågade några av de kringstående om de kunde upptäcka båten. Då framträdde konstnären själv, han såg mycket trevligt ut, och förklarade att allt det övriga (cirka 1,300 småbitar) var båten, en holländsk båt av särskild art.* Då jag påpekade svårigheterna att upptäcka detta svarade han att det här är abstrakt konst, och sådan här ihop med tiden. Här framträdde nu den svenske Knölsensson och yttrade högt till församlingen: - Att det får sägas så med olja i dessa tider när det är sådan brist på varan är en sak för sig, men jag skulle gärna vilja veta hur mycket brännvin man måste dricka för att komma i stämning att göra en sådan här sak?

Allmän förställning. - Jag drack ingen alkohol när jag gjorde tavlan, svarade konstnären naivt men behärskat. Klumpedansar skall då alltid förstöra

allting! Jag måste nu börja tala mera uppmantrande till konstnären, som av vissa saker att döma verkligen kan måla, och jag införde då samtalen på hans intryck från Sicilien, särskilt vad han lärt av de berömda guldmosaikerna i Monreale. Han höll med om deras stora skönhet. Men, sade jag, man kan se vad de föreställer. Då svarade konstnären: - Även i den antika konsten gjordes det saker som man inte kan se vad de föreställer. Det kan komma en tid då även ett sådant här konstverk blir föreställt, människorna följer så långt efter.

Hr Heybroeck är en man som arbetar på mycket lång sikt. Han hoppas på berömmelse om 1000 år. Jag unnar honom det av hjärtat. Och hoppas att oljefärgen står sig.

* Dr Nils Palmgren har senare i en recension förklarat att alla dessa "skurar och mön" av småbitar föreställer "mötet mellan himmel och hav". Jojo, Sämre kunde man ju ha gissat!

Berco.

GUMMESONS KONSTHALL

TECKNINGAR

- 40. Processionen drar förbi vinstugan, Sicilien Gummesons
- 41. Strandparti, Mälaren Gummesons
- 42. Ryssja på isen Goddöns Krügen
- 43. Träd med murgröna, Holland skiss
- 44. Pil Queeny Privat ägo
- 45. Maria, studie Lisa Löwenhielm
- 46. Åsnan lastas skiss
- 47. Lumphandel färdig Christina
- 48. Vinter i Amsterdam Lars Ekström
- 49. Vattenringar skiss
- 50. Kaktus skiss
- 51. Valvet skiss
- 52. Strömmingen galas skiss
- 53. Insjö, Holland Queeny Privat ägo
- 54. Landskap, Holland Queeny Privat ägo
- 55. Barkbit skiss
- 56. Körsbärstid i Holland
- 57. Lopptorget i Amsterdam
- 58. Krögaren
- 59. I fönstret
- 60. Bondfest, Holland
- 61. Jimmy Lucky speglar sig
- 62. Jan bland duvorna, Amsterdam
- 63. Heden, Holland Karin Widmark Privat ägo

- 21. Trädgårdskajen, Mariefred Privat ägo
- 22. Skiss till scraftito, »Lekande barn» 200
- 23. Conca d'Oro, skiss
- 24. Trädgårdsmästaren planterar
- 25. I maskinrummet Privat ägo
- 26. Utsikt från fönstret 200
- 27. Landskap med ko 200
- 28. Strömmingsfisket, förslag till väggmålning, skiss

GOUACHER

- 29. Maria kokar majs 350
- 30. Tak, Monreale 300
- 31. Nedanför klostret, Monreale 225
- 32. Fest, Monreale, skiss 100
- 33. Stenar 300
- 34. Giststabbbar, Bönhamn 200
- 35. Vagnar på åkern 175
- 36. Båten dras i land, skiss 100
- 37. Stranden, skiss 100 150
- 38. Studie av mark 100
- 39. Näverbit 50

OLJEMÅLNINGAR

1. Siciliansk växtlighet *akelja*
2. Siesta *Gummesons*
3. Bananblomma *akelja*
4. Trädgården vattnas, Sicilien *akelja*
5. I trädgården, Mariefred *akelja*
6. Den torra våren, Mariefred *akelja*
7. Landskap i scirocco, Sicilien *akelja*
8. Måltid, Sicilien *akelja*
9. Hästarna på myren, Mariefred *akelja*
10. Kålfält, Holland *Gummesons*
11. Rågfält, Holland *Gummesons*
Privat ägo
12. I båten, Mariefred *Karin Sider*
13. Seglats *akelja*
14. Landskap med syror, Mariefred *Sven Sider*
15. Landskap, Mariefred *Dr. Bydén Palm*
16. Slottskupol, Mariefred *akelja*
17. Sandtaget, Mariefred *Gummesons*
18. Strömmingsskötarna skakas, Bönhamn *Kerstin Löfgren*
19. Bänken *akelja*
20. I skogen *akelja*

21. Trädgårdskajen, Mariefred *handl. Missa Spångberg*
Privat ägo
22. Skiss till scrafito, »Lekande barn» *akelja*
23. Conca d'Oro, skiss *akelja*
24. Trädgårdsmästarens planterat
25. I maskinrummet *arkitekt Sven Melin*
Privat ägo
26. Utsikt från fönstret *akelja*
27. Landskap med kö *Bea & Hejbroek*
28. Strömmingsfisket, förslag till väggmålning, skiss *Gummesons*

GOUACHER

29. Maria kokar majs *Rigmor Svenson*
30. Tak, Monreale *Dir. Nanne*
31. Nedanför klostret, Monreale *akelja*
32. Fest, Monreale, skiss *akelja*
33. Stenar *arkitekt Söderholm*
34. Giststappar, Bönhamn *akelja*
35. Vagnar på åkern *Vini Horn*
36. Båten dras i land, skiss *Dr. Ahlborn*
37. Stranden, skiss *akelja*
38. Studie av mark *Gummesons*
39. Näverbit *Fru Rosin*

OLJEMÅLNINGAR

1. Siciliansk växtlighet 1000
2. Siesta 375
3. Bananblomma 550
4. Trädgården vattnas, Sicilien 650
5. I trädgården, Mariefred 700
6. Den torra våren, Mariefred 450
7. Landskap i scirocco, Sicilien 650
8. Måltid, Sicilien 100
9. Hästarna på myren, Mariefred 800
10. Kålfält, Holland 300
11. Rågfält, Holland
Privat ägo
12. I båten, Mariefred 200
13. Seglats 1000
14. Landskap med syror, Mariefred 525
15. Landskap, Mariefred 300
16. Slottskupol, Mariefred
17. Sandtaget, Mariefred 250
18. Strömmingsskötarna skakas, Bönhamn 250
19. Bänken
20. I skogen 225

TECKNINGAR

40. Processionen drar förbi vinstugan, Sicilien 500
41. Strandparti, Mälaren 200
42. Ryssja på isen 100
43. Träd med murgröna, Holland 100
44. Pil
Privat ägo
45. Maria, studie 50
46. Äsnan lastas 50
47. Lumphandel 50
48. Vinter i Amsterdam 100
49. Vatteningar
50. Kaktus 40
51. Valvet 40
52. Strömmingen gälas 40
53. Insjö, Holland
Privat ägo
54. Landskap, Holland
Privat ägo
55. Barkbit 40
56. Körsbärstid i Holland 75
57. Lopptorget i Amsterdam 75
58. Krögaren 75
59. I fönstret 75
60. Bondfest, Holland 75
61. Jimmy Lucky speglar sig 75
62. Jan-bland duvorna, Amsterdam 75
63. Heden, Holland *75*
Privat ägo

NRC.

Telegraaf en handelsblad.

NED. SCHILDERKUNST
TE STOCKHOLM.

(Van onzen correspondent).

STOCKHOLM 20 Jan. — De jonge Hollandsche schilder Folke Hejbroek, die sedert vijf jaren in Zweden woont, stelt in de bekende kunstzaal Gummesons, alhier, een zestigtal van zijn doeken ten toon, meest met motieven van het Zweedsche landschap. Zijn zeer aparte muziek-kunst heeft bij de Zweedsche critici algemeen belangstelling gewekt en men acht zijn werk interessant als een uitdrukking van nieuwe artistieke waarden.

Folke Hejbroek

Tentoonstelling te Stockholm.

Onze correspondent te Stockholm schrijft ons:

Folke Hejbroek, oud-leerling van de Amsterdamsche academie, maar sedert eenige jaren hier, in het geboorteland van zijn moeder, woonachtig heeft in Gummesons Konsthall zijn eerste tentoonstelling in Zweden geopend. Vroeger heeft hij, als wij ons niet vergissen, al eens bij Van Lier te Amsterdam geëxposeerd.

Er is voornamelijk werk van de laatste jaren: een reeks groote doeken van Sicilië, waar Hejbroek kort voor den oorlog vertoefde, wat oudere landschappen uit Nederland en Noord-Zweden en dan nieuwere werken, tot stand gekomen in en om Mariefred, dat, oud en idyllisch, aan den Sörmlandschen kant van het Mälarmeer ligt. Het is meest werk, dat trefte door zekerheid van schildering en door een sterk eigen karakter van onmiskenbaar Hollandsche geaardheid, maar het is verrassend te zien, hoe een der jongste werken, een zomers tafereel van de dochter in de box en de vrouw en moeder op een bank in den ouden tuin achter de kerk van Mariefred, misschien wel vooral door de beeldkeuze, Zweedsch aandoet. Van de schilderijen van Sicilië willen we een groote, zinderend lichte landschapscompositie noemen van wilde cactussen in zilverige groene en grijze tinten, waar men tusschen door ziet op een Edenschen hof met perziken en bloemen onder donker groen. Fijn van tint is een Sörmlandsch landschap uit den drogen voorzomer van verleden jaar, broeiend en vol dreiging en zeer Hollandsch een onweerslucht boven laag Hollandsch land.

Een knap stuk werk, grootsch van opzet en goed van compositie, is een in groen en grijs en geel gehouden ontwerp voor een glasschildering als wanddecor van de haringvangst aan de kust van de Botnische Golf.

Tenslotte zij nog vermeld, dat Hejbroek ook een reeks pentteekeningen exposeert. Daar is o.a. een geestig prentje bij van ijsvermaak op een Amsterdamsche gracht. Maar Hejbroek is vooral schilder.

Nederlandsch schilder
in ZwedenFolke Hejbroek exposeert
te Stockholm.

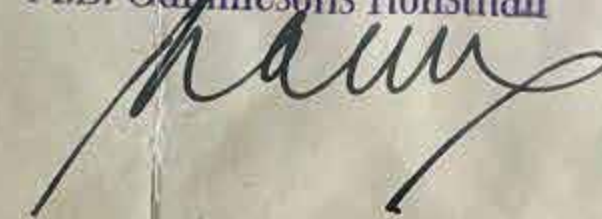
Onze correspondent te Stockholm schrijft: Folke Hejbroek, oud-leerling van de Amsterdamsche Academie, maar sedert eenige jaren hier, in 't geboorteland van zijn moeder, woonachtig, heeft in Gummesons Konsthall zijn eerste tentoonstelling in Zweden geopend; vroeger heeft hij al eens bij Van Lier te Amsterdam geëxposeerd. Er is voornamelijk werk van de laatste jaren: een reeks groote doeken van Sicilië, waar Hejbroek kort voor den oorlog vertoefde, wat vroegere landschappen uit Nederland en Noord-Zweden en voorts nieuwe werken, tot stand gekomen in en om Mariefred, dat, oud en idyllisch, aan den Sörmlandschen kant van het Mälarmeer ligt. Het is meest werk, dat trefte door zekerheid van schildering en door een sterk eigen karakter van onmiskenbaar Hollandsche geaardheid, maar 't is verrassend te zien, hoe een der jongste werken, een zomers tafereel van de dochter in de box en de vrouw en moeder op een bank in den ouden tuin achter de kerk van Mariefred, misschien wel vooral door de beeldkeuze, Zweedsch aandoet. Van de schilderijen van Sicilië willen we een groote, zinderend lichte landschapscompositie noemen van wilde cactussen in zilverige groene en grijze tinten, waar men tusschen door ziet op een Edenschen hof met perziken en bloemen onder donker groen. Fijn van tint is een Sörmlandsch landschap uit den drogen voorzomer van verleden jaar, broeiend en vol dreiging en zeer Hollandsch een onweerslucht boven laag Hollandsch land. Een knap stuk werk, grootsch van opzet en goed van compositie, is een in groen en grijs en geel gehouden ontwerp voor een glasschildering als wanddecor van de haringvangst aan de kust van de Botnische Golf. Ten slotte zij nog vermeld, dat Hejbroek ook een reeks pentteekeningen exposeert. Daar is o.a. een geestig prentje bij van ijsvermaak op een Amsterdamsche gracht. Maar Hejbroek is vóór alles schilder.

STOCKHOLM den 24 april 1942.

STANDVÅGEN 17

Vi närsluta kreditnota samt uppställning över Eder konto hos oss med anledning av Eder utställning.

Som synes har Ni erhållit å konto Kr. 314.27 för mycket, vilket belopp vi alltså bliva tacksamma, om Ni omgående ville insända.

Högaktningsfullt
A.B. Gummesons Konsthall

STOCKHOLM den 24 april 1942.
STRANDVÄGEN 17

Konstnären Herr Folke Heybroek,

2990
20
5980

25
70
1250
5/275 | 175
37
35

598,-
747,50
90,-
507,27
500
1695,27 7,50
60
45000

Kontoutdrag per den 24 april 1942.

	Debet.	Kredit.
conto. /Löwenhjelms/ 23/1	50.--	1594,73
" /Palm/ 29/1	300.--	1369,50
" /Ekströmer/ 29/1	100.--	2090,25,23
" /Fru H-k/ 30/1	200.--	300
" 1/2	200.--	3290
" 15/2	100.--	1695,27
" 28/2	250.--	1594,73
" 27/3	200.--	16
transport	1.400.--	7,80
porto	50.--	50,75
"	10.--	253,07
cykelbud	3.--	327,62
1 st. ram	34.--	60
annons i Konstvärlden No.1	16.--	
Dagsposten	7.80	
N.D.A.	50.75	
emballering	6.--	
frakt	7.--	
cykelbud	1.70 x	
cykelbud	2.50 x	
750 ex.Katalog 6	49.--	
Sv.Telbyr.annonsavd.	253.07	
1.100 kuvert	16.45	
Försäljningar enl.kreditnota	507.27	1.593.--
Eder skuld till oss		314.27
Kronor	1.907.27	1.907.27

Kreditnota
x DEBIT

Betalningsvillkor:

Försäljningar:

Kat. No. -6	- 450.--
-8	- 100.--
-12	200.--
-29	350.--
-39	40.--
-42	100.--
-45	50.--
-33	250.--
-30	300.--
-27	200.--
-18	250.--
-15	300.--
-48	100.--
-14	300.--
	2.990.--

Transport

Transport

Avgår:

25%
5% omskatt
hyra enl. avtal

5/29/90

29,95
5
149,50

	2.990.-
747.50	
149.50	
500.--	1.397.--
Kronor	1.593.--

149,50

Jag har för mig att det har varit ännu en utställning hos gummerson. Men kanske det var tillsammans med Britta en gång. ~~Harry~~ Harry hade var en ganska vanlig man som lika väl skulle kunna vara vilken affärsman som helst. Som hjälpe hade han Marusja enkvall som tillhörde tott Stockholm och var en dya det är med kvalitet och mycket känsla för konst. Hon hade byggt staden renissans på östermalm i hennes storvårdning. Hon hade byggt staden kulturcrème och jag hade lagat en exklusiv halländs indiska vis bord vilket var en prestation i den där köststilen. Men tack vare en vis nordiskt och djörs palm så lyckades det. Aldrig i mitt liv lagat visbord och aldrig i mitt liv lagat mat åt minnet 40 personer. Men svenskar är snälla och godtrogna och bara den har att dricka så är den glada. Det var mycket mycket kallt den dagarna. En dag - 42° och polsnö storm. Inte en kaffe utom en 96 årig gammal farbror Jacques på sin dagliga luftnings promenad. Täckta kinfrost. Han kom in och berättade sig ett tag.

LIDKÖPINGS MEKANISKA VERKSTADS AKTIEBOLAG

SWEDEN SUÈDE SCHWEDEN

TELEGRAMADRESS: VERKSTADEN, LIDKÖPING
CODE ABC 6TH EDITION - BENTLEYS MOSSE

RIKSTELEFONER:
LIDKÖPING 1330, 1331, 1332, 1333

LIDKÖPING

Konstnären
Herr Folke Heybroek,
Box 27,
Mariefred.

EDER REF.
YOUR REF.
V. RÉFÉRENCE

EDERT BREV AV DEN
YOUR LETTER OF THE
VOTRE LETTRE DU
6/12-42.

VÅR REF.
OUR REF.
N. RÉFÉRENCE
W1/IJ

DATUM
DATE
DATE
17/12-42.

Jag ber härmed få tacka för Eder utförliga skrivelse av den 6/12 samt de skisser och övriga prover på Edra arbeten, som Ni har varit vänlig nog att tillsända mig.

Med mycket stort intresse har jag tagit del av Edra förslag, och jag är nästan säker på att arbetet med dekorering av lunchrummen i vår fabrik skulle ligga väl till för Eder.

Saken är nu den, att vi dels ha en stor matsal i vårt gjuteri, som är en fristående byggnad alldeles i närheten av vår egentliga verkstad. I denna matsal förekomma en del mycket stora väggar, som särdeles väl skulle lämpa sig för dekorering. Jag bifogar en ritning W-4835, som visar den vägg av gjuteriets matsal, som troligen först och främst skulle komma ifråga för dekorering. Det förekommer fyra pelare, som dela väggen i fem fält. De mellersta pelarna, som äro 0,5 m breda, framskjuta bara ur väggen 10 cm. Ritningen är utförd i skala 1:100, så att måtten genast kunna tagas därifrån. Vidare ha vi en annan byggnad under arbete, i vilken det kommer att finnas en matsal, som är mycket lång och förhållandevis smal. Den ena långväggen kommer att vara 35 m lång och 3 m hög. Denna vägg skulle särdeles väl lämpa sig för en alfreskomålning.

Den nya byggnaden, i vilken den sistnämnda matsalen finnes, beräknas bli något så när färdig i slutet av januari eller i början av februari nästkommande år. Jag har just talat med bolagets verkställande direktör, Ingenjör EKHOIM, (själv är jag bolagets försäljningschef), vilken visade stort intresse för Edra arbeten, och vi tycka

båda två, att Ni helst borde komma ner till Lidköping, så snart den nya byggnaden är något så när färdig, varigenom Ni bäst skulle kunna bilda Eder en uppfattning om rummens storlek, ljuset, färgerna osv.

Jag emotser med tacksamhet Edra meddelanden, huruvida Ni är beredd att komma hit ner, och samtidigt skulle jag vilja veta, huruvida Ni önska, att jag returnerar skisserna och de övriga proven på Edra arbeten.

Även jag hoppas, att det kan bli något samarbete oss emellan och tecknar

med utmärkt högaktning

Jag emotser med tacksamhet Edra meddelanden, huruvida Ni är beredd att komma hit ner, och samtidigt skulle jag vilja veta, huruvida Ni önska, att jag returnerar skisserna och de övriga proven på Edra arbeten.

Även jag hoppas, att det kan bli något samarbete oss emellan och tecknar

med utmärkt högaktning

Bäst till Dammen hade föret uppdraget med en målning som skulle medelomgående men så dog han, och jag kom så smuningen in i bilden.

Jag reste ner till Lucia i Katrineholm fick jag bytta och skulle enligt uppgift vänta en timme. Men när det var så midade jag taget mitt för näsan. Då direktören skulle möta mig på perrongen i Lidköping tyckte jag det var föruddigt. Så jag talade med en taxi som lovade att den skulle köra i fäst taget vid nästa station. Taxin gick inte fort, angående alldeles med ved. Men bilen alldeles också med björkved. Vägen slingrade genom sjuvåriga skogar. Vi fick stanna vid en järnvägsövergång och där dundrade taget förbi. Med gasen i botten kom vi till vingåkers station just som taget åkte. När det blev betydligt fullare än så här björkved på kranen, egentligen fick vi inte åka längre. Nästa station var Kilsås även om vi hade en liten chans i Högsjö. Men i Högsjö såg jag det just försvinna efter en slak på väg över korskvägar. Men på vägen hade jag tänkt att åka med skinn, som lovade att ringa till herrns att åka. Det var en hemsk väg och veder började ta slut och bilen gick långsamt och långsamt. Men till slut kom vi dit och där stod taget och väntade. Jag hade näppert betalt min besök och skinn vinkade av och så var situationen ändrad med ett spännande äventyr. I Lidköping fick jag gå med direktören till restaurangen Lucia först vilken var en ganska hemsk tillställning och jag upptäckte att den direktören var en ärlig norsk tysk vän. Men hans kompani ställdes mot honom. Jag hade skönt på deras besök och på stads hotellet och fick äta dyra luncher och middagar och bestämde med deras fru. Besöksgruppen hade bodde i mitt hotell och arbetade på förstånd. Det är åtminstone en figur med färg.

väggmålning Lidköpings mekaniska verkstad (SKF)

"Middagsmålningen"

Det var ett helt gott ställe i Lidköping som blev målning i den stora lilla rummet på byggnaden i Lidköping. Målningen blev utförd av den 19 år gamla och vackra Hildebrandt som var vid Lidköpings mekaniska verkstad och som blev Lidköpings mekaniska verkstads (SKF) väggmålning i den stora lilla rummet på byggnaden i Lidköping. Målningen blev utförd av den 19 år gamla och vackra Hildebrandt som var vid Lidköpings mekaniska verkstad och som blev Lidköpings mekaniska verkstads (SKF) väggmålning i den stora lilla rummet på byggnaden i Lidköping.

GE/KE 4-11-43

Refererande till tidigare underhandlingar och till Edert samtal med Doktor Törnebohm, SKF, Göteborg, bedja vi Eder meddela oss, om Ni är villig att i stället för den dyrbara målningen å samma vägg- ytor utföra en enklare dekoration. I priset för denna skulle då räknas de skisser Ni redan utfört och bör detsamma hålla sig omkring 2.000 kr.

Emotseende Edra meddelanden ha vi äran teckna
Högaktningsfullt
LIDKÖPINGS MEKANISKA VERKSTADS AB
[Signature]

Det bildade ingen kostym, det bildade en liten väst istället men i alla fall första monumental uppdraget i Sverige.

IHR ZEICHEN - IHR BRIEF VOM 13/11/43 GE/EÖ 27/11/43

Vi tacka för Edert ärade av den 13/11 med erbjudande att utföra utsmyckning av en av väggarna i vår gjuterimatsal och antaga således Edert andra förslag till ett pris av kr.2.400:- Vi anhålla, att Ni snarast möjligt utför uppdraget ifråga och teckna,

högaktningsfullt
LIDKÖPINGS MEKANISKA VERKSTADS AB
[Signature]

AKTIEBOLAGET

TAPET-MAGASINET

Rek.
Mäster Samuelsgatan 5
- vid Birger Jarlsgatan -
Telefon:
10 05 05 · 20 21 40
Godsadress: Stockholm N.
Postgirokonto: 923

STOCKHOLM den 18.1.1943.

Sveriges ledande firma för stil- och kvalitetstapeter grundad 1917

Herr Folke Heybroek,
Box 27,
Mariefred.
Bäste Folke!

ett design för en tapet om strömningfärg. Arbetet på en tapetfabrik i Gävle. Sura smala människor. Men väl dyr lunch med dom i opera källaren. Lunchen var dyrare än tapeten. sådant är affärsvärldens logik. Koniskt.

Härmed översänder jag check kr. 300:- enligt vårt avtal och förblir med de bästa hälsningar

Din tillgivne
[Signature]

22/1 Otto G. Carlsund.

1944.

På Nybroplan har man smält upp en träbarack av typen "egna hem på landet". Den gör sig storslamsmässigt i miljön; det enda som fattas är en gödselhög i närheten och den trevna kafédott som brukar omge dylika kåkar. Det är Stockholms stads praktfulla konstutställningspalats, ersättaren för den mässhall som av misstag hamnat i Göteborg och betydligt mycket bättre belägen än den Liljevalchska marinkasernen på Djurgården, som — om någon ännu minns det — en gång i tiden var ett konstens tempel (dit man vallfärdade i sitt anletes svett). Som bevis på stadsförbörernas nitlaskan om Stockholm som kulturcentrum är kåken ett av de otvetydigaste. (I synnerhet som också den tillkommit på privat initiativ.) Kom sen och säg att inte gubbarna gjort vad dom kan. Charmant, madame. Fick ni träffas i fingrarna, madame. Nej, det är inte marmor allt som glimmar. Det här är inte ett bankpalats, utan konstens lilla frikyrka.

Kåken, som inte är något provisorium för denna enda gång, har fått föran att hysa utställningen Konstnärer i landsflykt och kommer att så göra i fortsättningen. Jungfruvernissagen gick av stapeln i lördags i närvaro av kungligheter. Arligt sagt gör utställningen inte något intryck av att det skulle vara världskonstens giganter som sökt sig hit — de ha nog dragit åstad till Amerika. Men i all sin anspråkslöshet har utställningen fyllt missionen att rikta blickarna på en särskilt utsatt kast i flyktingskaran — konstnärerna — och det vore ur den

EGON MÖLLER-NIELSEN: Väldet, cement.

1 dec
Sörmlandsposten.

tyt mästare Eric Monmelli
har den till häst. Band den vid
ett träd utan för museet, mår det
in med klingande sporrar. Gjorde hon
kyrkebräda på hand. Sådär i givet vid
varje tacla. ett steg fram, ett träd, bek
äta givakt och så många tacla och sv.

I höstsäsongens elfte timme inbjuder paret Brita Horn Heybroek och Folke Heybroek till en internationellt betnad utställning, där man möter något ganska nytt. Det är verkligen skönt att slippa en del vanliga motiv, som ofta bli upprepade till leda.

Som framgår av namnet är Heybroek holländare till börd, men han är gift med en svensk. För att vara relativt ung måste han ha arbetat oerhört eller har han en ovanlig begåvning för komposition och dekoration att döma av resultatet. Hans teckningar i sepia äro riktiga små mästerverk, och de ofta mycket stora kompositionerna i en egenartad teknik föra tankarna på 1500-talskonst. Framför hans hästar, gnagande på vresiga björkar, får man en vision av Dürers ofta makabra

folket, eskilstunas

2/12

en gammal trött
svensk teckning
läsare

Här uttrycker jag för förtvillingen. Rör Weiss som så ännu var
målare. Egon möller Nielsen blev utvald i teckningarna som ett
beläntskap. Emire Nemes var underhållande förtvilling, men ganska
intrigant. Jan Blotek stytte jag utryck om att hade inga teckningar
han var som till enli pose, som i bild av honom på Kim Horns
Diktarens gelong.

När man i dessa dagar kommer in i konstmuseets utställningshall, tycker man sig på fondväggen möta entrén se en stor samling av generalstabskartor fogade ihop till en imponerande enhet. Vid närmare skärskådande visar det sig vara något helt annat. Det är en dekorativt hällen framställning om strömmingsfisket, redskap och fångst, som konstnären Folke Heybroek, med tålmod och strängt genomförd tukt, gjort. Man får på så sätt en föräring, som också visar sig vara riktig, att här bjüdes på något ganska säreget i vårt annars i stort sett ganska enahanda konstliv. Både Folke Heybroek och i viss mån också hans maka Brita Horn, tycks ha nästan ansträngt sig att ge något nytt.

Makarna äro bosatta i det idylliska Mariefred, men tror för den skull ej att där finnas något motiv från Gripsholm, nej då. Maken är en ung hitflyttad holländare, och innan de slog sig till ro här tycks de ha färdats vida omkring och bl. a. med bohaget lastat på en ägandes liten mulåsa, finkammad Italien ända nere ifrån Sicilien, på Via Appia och så vidare upp utefter italienska Rivieran med dess pittoreska sjöstäder.

De där soliga italienska motiven komma mest till synes på fru Horns väggar medan maken mera sysslat med ensamstående motiv, enstaka föremål som han behandlat ibland helt realistiskt men oftast mera ornamentalt eller t. o. m. omgjort till ett rytmiskt mönster. Makarna tycks också flitigt ha studerat på museer eller privatsamlingar. Man får en bestämd känsla av att gammal och yngre målerisk kultur då och då går igen i vad man ser här. Än är det Folke Heybroek, som målar sin lilla dotter Micke så att man kunde tro att hon suttit för själva Botticelli eller någon annan 1400-tals-Florentinare, än är det fru Horn, som när hon målar folket på piazzan i Marsima gör dem så mörkögda och rödkindade att man får Renoir i tankarna. En annan gång målar hon en rolig fest med människor mera a la Dardel, och även Gangin dyker upp på ett par ställen såsom t. ex. i den vackert granna Storstädning.

teckningar. Annars tycks hans holländska påbrä fört honom nära en Gauguin och van Goghs måleri.

Hans maka visar såväl olja som pasteller. Bland pastellerna lägger man märke till den nästan monumentala nya "Via appia" i kalla gröna och violetta toner. Hon för såväl kritor som pensel med stor säkerhet och med en viss bravur, som slösar med färger och sydlänsk glöd i sina oljor från Italien och Sicilien utan att förfalla till varken sötaktighet eller banalt turismmåleri.

Man får hoppas, att de som längta efter sol i det eländiga grävträdet här få en välkommen konstpaus, och det är särskilt roligt nu när alla vägar äro stängda att få se ett så friskt och ohämmat måleri från mera temperamentsfulla nejder.

Något riktigt grepp på vart fru Horn syftar får man inte. Hon tycks ännu söka efter en stil — om det nu skall vara nödvändigt? Tänk så vackert och realistiskt hon målat Ek ar i några silvergröna toner. Otvivelaktigt har fru Horn sinne för form och färg, och hur hon än varierar sin produktion lyser hela tiden igenom en målarglädje, som överföres på åskådaren, både här i utställningssalarna och i vändande hem. Låt mig här anteckna några namn i den ordning de förekomma i "katalogen". Vi börja med ett välkomponerat stilleben, där damen visar sig vara en porslinsstatyett. Blå kärra, den soliga Hamnen i Tortofino, Porträttskiss mot gul bakgrund, Iris, en livlig Gata i Palermo, Interiör med sittande dam mot ett brokigt draperi (där kom man att tänka på "Xet") samt Via Libertas med ett träd i sprakande rött, likt en eld, mot himlens blå och så en grön palm bredvid. Ja där ha vi verkligen åtskilliga högst olika ting att välja på.

Folke Heybroek är betydligt lägmäldare i sin konst, vilket icke hindrar att han är intressantare. Sällan har man väl sett en så säker tecknare som han. Man gläder sig åt än den ena än den andra detaljen — ett ankare, några vakare eller några repslingor. Landsmannen van Gogh spårar man ofta bakom hans verk, men Heybroek tycks vilja komma bort från dennes oftast våldsamt expressionistiska penselteckning. Han gör om ytorna till en mer skimrande yta. Ytterkonturerna kring vissa huvudfigurer låter han ibland nästan försvinna, så att man en stund faktiskt får leta efter H ä s t a r n a i m y r, som gnaga på björkstammarna. Det blir något av fixeringsbild, vilket också kan vara roligt, i synnerhet om ytan är så vacker som här. Något liknande är det med Trädgårdsmästaren, vilken — konstnären sade det själv — försvinner och hör ihop med jorden. Heybroek avser tydligt att en del av hans dekorativa verk skola vara en lugn yta. Man sitter framför den och utan att den bråkar kan man njuta av både vackra och ibland festligt lustiga detaljer. Ett oändligt tålmod måste konstnären ha,

det har jag redan framhållit. Jag undrar hur länge han hållit på med den stora sepiateckningen Fest på Sicilien. Här berättar han i olika avsnitt med ett myller av figurer hur det går till vid en kyrklig högtid. Han ser en procession draga fram bärande en helgonbild och sedan ägnar man sig tydligen åt att äta och dricka vin i glada lag. Slaktade getter äro upphängda, och för att göra det litet trevligare, har man stoppat rosor i djurkropparna. Det är en barnslig glädje, som visar att italienerna knappast äro några riktiga krigare. Men hur imponerad blir man ej inför en så sagolikt väl genomförd teckning.

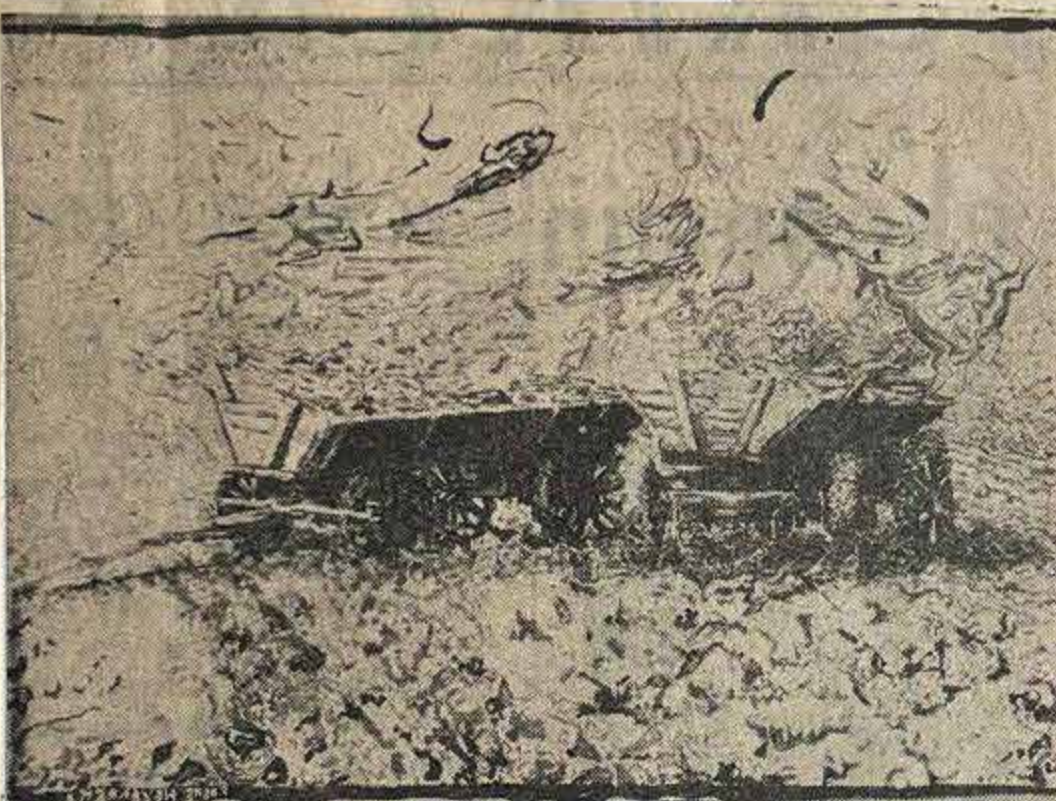
Kalktus är också en dekorativt genomförd målning hällen i något blekt grönbliätt. H ö n s har han behandlat i plana ytor, så att det kan användas som ett rytmiskt mönster i brunt och blått och tryckas på tv.

Titta vi på några stafflitavlor så kunna vi börja med G o d s ä g a r e G. Där han står utmärkt tecknad i blårandiga kläder, är det precis som van Gogh varit framme. Sedan lugnar sig konstnären betydligt, men hur känsligt och fint tecknar han ej alla dessa K ä l p l a n t o r på det öppna fältet. Färgen är lägmäkt hällen i grönt. Strånbadet är nästan hållet i intensivt vitt i vitt. En livlig bild, mera i impressionistisk stil med de små figurerna, som röra sig på plagen.

Bland kolteckningarna kunna vi särskilt anteckna K ä r r o r och Ek med diverse bråte upplagrad kring stammen.

Makarnas utställning omfattar tillsammans 120 nummer. Det finnes åtskilligt mer, som här skulle beskrivas, men det bästa vore om läsarna ville följa min uppmaning och verkligen tåga ut till museet och studera allt som finnes på denna intressanta utställning. Den pågår t. o. m. söndagen den 10 december.

S. J—dt.

och uttänning öppnades den 29 nov. det var
små och mycket utrymmande. Hela cremen
från eskilstuna ställdes upp. Så gick lyuset i staden
för och alla blev fram i näsan. Fortspans jag ut på
stan och köpte julgranslyset och delade ut. Det var vackert
men alla förvarn så småningom ut där stod vi i doter
mörka salar. Nista den inte. Det är som en beaktad. Nista
degliska. Nista den inte. Nista den inte. Nista den inte. Nista den inte.
Nog och inför skaffade fyrvärker i vilket jag i parken
framför museet brände av vid 5 tiden så alla vände
hem till arbetet. Uppträdte mycket publik, och så kom
det i påsen nästa dag. Konstnären i janik. Konstnären
de äro intressant att få se alla uttryck utöver konstnären.
Det var skönt. Förtvilling på staden och var generad. Det kom hela
att ytorna nästa dag. Susan med blomman. Skildring
och alla pumpor kom. och det köptes. Alla uttryck
hans lilla kom. Parallell med detta hände något annat.
I såc gränslinor ställe till föredrag om Matisse. Han talade med
steg på affären och möttes på staden av en man som sa
profession bor på staden. Det var en tanke. Ständes
blev. Så köpte dom till frimärken till staden. Så köpte
sa att jag hade rum på staden. Utställning här och jag
men jag har en god vän som har utställning här och jag
ville gärna ha profession om domme hurvilda har had
er möjligt att ett barn på akademien eller inte.
I såc var således "Kalktus" och blev mestadels fly
förbannad men han var inte såsom Kalktus. Han var ingen som
besög akademien och således, allmänhet har jag ingen som
helt möjligt att avse vem som på staden var på
akademien eller inte. Men på staden har jag sagt att det är
manne inte har någon som köpt och så det är en kvinna
in på akademien, som jag inte har varit på staden. Nista den inte.

eskilstuna kurier 2/12 Birger Halling.

Konstmuseets publik möter denna gång redan i entrén en förbryllande sak, som är typisk för sin upphovsman, Folke Heybroek. Det är ett stycke väggmålning, som mycket väl skulle kunna utbyggas till en stor tapet — och bli en både diskret och raffinerad vägg. Går man vidare, till höger som man är van, hänga snart nog några "höns", som enligt konstnären egen utsago önskats som mönster i tyg till en klänning. Det kan jag väl förstå. Och detta inte sagt som något förklenande. Finge jag önska något själv, skulle jag vilja ha "Kälplantor" utdragna till en lång gardin. En enda våd intill en enfärgad ridda! Det finns också ett "skogslandskap" som skulle kunna bli en vacker gobeläng. Folke Heybroek är alltså utpräglad dekorativt begåvning. Varje yta smyckas, ibland intill bristningsgränsen. Färgen är spartansk utan att bli torr — det finns också något absolut holländskt i detta måleri. Var det nu

er kanske man
tnären gör det
den egentligen
ta var och en
vända sig mot
"Kofällor" och
och bra gjorda
edigen kunnig-
a god mening,
ja konstnären
Brita Horn-Heybroek ritat (så
g önskar jag kunde själv!), målar
rättar friskt och spontant om sina
och upplevelser. Men kanske hen-
llektion vunnit på en kraftigare
3 och en mer vårdad hängning.
nskar sig nog också något av ma-
nushållning med uttrycksmedlen.
ar" är t. ex. en utmärkt sakt

Många andra kunde tyvärr inte anmäla-
ren få något riktigt grepp på (för att
nu tala ett fyrstadspråk som väl bör

förstås av alla), men det kan ju också
vara en svaghet hos denne anmälare.

Birger Halling.

Sevärd autodidakt på Frimis.

En ung eskilstunakonstnär R. Wahlström har tagit mot till sig och presenterat sig själv genom sin konst på Frimurarehotellet. Han är autodidakt och ny vid penseln, men där finns möjligheter att bygga vidare på. Ingen mästare har styrt hans handlag; själv säger han, att en handbok i målnings varit den enda tuktomästaren. Antingen har det varit en god handbok eller också går det omkring en medfödd konstnär i den vardagskurna konstnärshabiten, ty många av dukarna röja en otvetydig gåva, säker och sober blick och en myckenhet värskir lyrik i konstsjälen. Landskap och blommor äro hans likör; prästkrage, blålocka och anemon, luftiga, graciosa buketter i glas. Landskapen ha

god vänd.

UTSTÄLLNING

forts från föregående sida.
 Så köndes isac till stadshuset och kom sedan på kvällen till konstmuseet där föredraget skulle vara in för fullständig öppen publik. Han var fortfarande arg och var berättigad om stora konstutställningar borde ses inte bara. Och han spelade inte på sitt eget med hela hans kompetens och reviderade. Först om paris och tiden på matisses och miler skola men till slut i stidens lilla blev det nästan hur den blev konstmatisse och miler. Sedan var det stor ^{suppa} på stads-huset med ~~konst~~ Isaac. Allen Lillen, Brita och jag som gäster av konstförning, styrelse Isaac var i höjden och fortsatte sitt ordförande från föredraget av bara farten. En monolog in för alla som satt baring bordet. Efter konsterna gick han iask över på religion (hör jag ordet Gud så säga jag!). Riddmar Johansson tyckte ändå att han måste försvära sig gud. Men hans stannade praktiskt slag omedelbart med med annan mera dräpande delgata. Så konst politiken. Nej, nu när det går dålig för tyskarna, nu tycker ni det är bäst att tåga, men beräfsar jag bara lite på er gta så kommer burs resistan fram och ni var merit (no patrus) och ni på bergmästar fru) och ni (pän länk fru). och alla fick skjalvningar och vika huvud och munnad protestar, men Isaac resti sig och sa jag har nog av er, kom se her till oss så gör vi och dricker något på tummet. Och så lämnade konstnärerna hela styrelsen i stid och skeddade vi efter på tummet. Nästa dag utän en vacker lång bländtänna staden och styrelsen fick av gå.

Eskilstuna den 6. 11. 44.

Högl and konstnärerna!

Vik eder kommande utställning i avtäckes följande:
 Vernissage den 29. 11. kl 1-7 em.
 Onsdagen den 29 november efter den förtedbring som inom konst sannes eras. Medtag denna var utställan den ton vaksmedlaren.
 Vaksmedlaren tytyper eder med and inom museet.
 Amorsenning skatu ni öjar (Sörmlandsparten, Erikstom Kuririnn, Fackes). Ruckes för nation.
 Lugen Katsag, ingan affisshering.
 Om det inte bli in kriter kan vi bor bo på museet. Idan eder vi med vaksmedlaren kan sikert med o.d. för hos honom.
 Med vänligt hälsning
 Dr. P. Paustreu

avslutade gift med Susan - Carl Larsson dotter välkänd från hansen.

forts från föregående sida.
 Så köndes isac till stadshuset och kom sedan på kvällen till konstmuseet där föredraget skulle vara in för fullständig öppen publik. Han var fortfarande arg och var berättigad om stora konstutställningar borde ses inte bara. Och han spelade inte på sitt eget med hela hans kompetens och reviderade. Först om paris och tiden på matisses och miler skola men till slut i stidens lilla blev det nästan hur den blev konstmatisse och miler. Sedan var det stor ^{suppa} på stads-huset med ~~konst~~ Isaac. Allen Lillen, Brita och jag som gäster av konstförning, styrelse Isaac var i höjden och fortsatte sitt ordförande från föredraget av bara farten. En monolog in för alla som satt baring bordet. Efter konsterna gick han iask över på religion (hör jag ordet Gud så säga jag!). Riddmar Johansson tyckte ändå att han måste försvära sig gud. Men hans stannade praktiskt slag omedelbart med med annan mera dräpande delgata. Så konst politiken. Nej, nu när det går dålig för tyskarna, nu tycker ni det är bäst att tåga, men beräfsar jag bara lite på er gta så kommer burs resistan fram och ni var merit (no patrus) och ni på bergmästar fru) och ni (pän länk fru). och alla fick skjalvningar och vika huvud och munnad protestar, men Isaac resti sig och sa jag har nog av er, kom se her till oss så gör vi och dricker något på tummet. Och så lämnade konstnärerna hela styrelsen i stid och skeddade vi efter på tummet. Nästa dag utän en vacker lång bländtänna staden och styrelsen fick av gå.

var god vänd.

UTSTÄLLNING

AV
 BRITA HORN HEYBROEK
 FOLKE HEYBROEK

Eskilstuna Konstmuseum

Inbjudan till vernissage
 Onsdagen den 29 november 1944
 kl. 1-7 em.

Högl a
 Vik eder kommande utställning i avtäckes följande:
 Vernissage den 29. 11. kl 1-7 em.
 Onsdagen den 29 november efter den förtedbring som inom konst sannes eras. Medtag denna var utställan den ton vaksmedlaren.
 Vaksmedlaren tytyper eder med and inom museet.
 Amorsenning skatu ni öjar (Sörmlandsparten, Erikstom Kuririnn, Fackes). Ruckes för nation.
 Lugen Katsag, ingan affisshering.
 Om det inte bli in kriter kan vi bor bo på museet. Idan eder vi med vaksmedlaren kan sikert med o.d. för hos honom.
 Med vänligt hälsning
 Dr. P. Paustreu

forts från föregående sida.
 Så kom det isom till stads-hotellet, och kom sedan på kvällen till konstmuseet
 där föredraget skulle vara in för fulltallig åhörens publik. Han var fortfarande arg
 och var beredd på att slå konststycket förde det inte bättre. Och han spelade inte på att
 det med lila hans temperaments och retorik. Först om Paris alltid på matisses
 målar skola men till slut i stället blev det nästan hur den lila konstnären till
 måla. Sedan var det stor ^{supp} på stads-hotellet med konstnärerna. Alla
 Lilla, Brita och jag
 och fortsatte sitt ord
 bring bordet. Efter
 jag!). Riddmar Johans
 prästert slog om med
 sälla, nu när det går
 jag bara lite på en gata
 ut i på bergmästarens
 huvud och munnad på
 till oss så gör vi och
 skyldsa åt bit älska och
 Nästa dag ut ämn

Rosegren	475:-	bananblomma
Ljusstyk	80:-	
Konstmuseet	250:-	44
Runde	350:-?	
Loosten nills.	300:-?	
Rossträpetrus	350:-?	105
Dallbrink	400:-	bytte med sång kläder.
Musik	400:-	gramofon. skivan.
Dason pella konfektion	1,000:-	bytte.
Fanz handlarbruberg	300:-	bytte.
Linn hallberg.	100:-	
Ahlens	700:-	trädgårdsvattur.
Ellen	400:-	
	150:-	
	150:-	
	500:-	
	240:-	
	75:-	
	5105:-	

Kjöl ank

Stump i abbd
 venis saga de
 lounniasa Kros
 uom Kost Sam
 tan den ton va

Vattnmästaren työtper ede med and inom
 museet.
 Ansvaren skata vi öjar (Sörnleuts pasten,
 Winston Kurrim, Fackes). Kiches för
 natier.

Lugen Katalag, ingon affisbering.

162772 Heden

N:o 1 Kaktus	3000:-	31 Kärror	150:- mask
" 2 Hästar i myr	3000:-	32 Ladugårdskarlen	150:-
" 3 Prydnadspumpor	950:-	33 Strömmingen gälas	100
4 På landet	800:-	2 34 Ngt	300:-
5 Strandbadet	350:-	25 35 Sjöbodar, Bönhamn	350:-
6 Mieke	550:-	1 36 Skog, Holland	150:-
4 7 Kväll	450:-	6 37 Fest, Sicilien	500:- 500:-
2 8 Söndag	200:-	38 Anan lastas	100:-
9 Gäss	400:-	39 Stenar	100:-
4 10 Kungsladugården	400:-	40 Duvtaget	100:-
35 11 Flygel vid Herrestad	400:-	41 Siciliansk interiör	700:-
3 12 Höst	300:-	42 Bambu, Sicilien	50:-
13 Godsägare G,	400:-	43 Sten	50:-
4 14 Trädgården, Herrestad	400:-	44 Ek	250:-
15 Kälplanter	500:-	45 Ärnäs	150:-
16 Tumme-Lisa	500:-	46 Äpplena packas	100:-
45 17 Akern plöjes	400:-	47 Kor	75:- 75:-
18 Trädgårdsmästaren	500:-	48 Vid pianot	100:-
5 19 Bananblomma, Sicilien	600:-	49 I trädgården	100
20 Siesta, Sicilien	600:-	50 Fiskaren	150:-
6 21 Bokskog på våren	600:-	51 Vid Ingarö	175 150
22 Skiss	300:-	52 Skånelada	100:-
23 i sjukhuset	400:-	53 Landskap	300:-
24 Träd, Herrestad	400:-	54 Källarbacken	350:-
25 Mieke	600:-	55 Frukträden blomma	350:-
26 Mieke, Studie	500:-	56 Vårvinter	100
27 Mulle av Norrby	400:-	57 Skog	100:-
28 Linet skördas	100:-	58 Höns	300 300:-
29 Interiör	100:-	59 Skogslandskap	350:-
30 Från Herrestad	100:-	60 Blå skuggor	250

Kontrakt.

Mellan följande kontrahenter Lorensbergs Konstsalong och Konstnären Herr *Folke Heybroek, Marietfred* är följande avtal träffat:

Lorensbergs Konstsalong tillhandahåller under tiden den 27 april - 14 maj 1945 å Arkivgatan 8 i Göteborg lokal för utställning av konstverk för en ersättning av 25 % av försäljningssumman å på utställningen eller i samband med denna försålda konstverk. Däri inkluderas utgifter för 1600 vernissagekort, annonser, kataloger och porton samt belysning och städning i Lorensbergs Konstsalongs åtaganden med undantag av ett bidrag utgörande kronor *200!* Omsättnings-skatten å försålda alster betalar konstnären själv.

Konstnären Herr *Folke Heybroek, Marietfred*, förbinder sig att under tiden 27 april - 14 maj 1945 utställa egna konstverk i tillräcklig omfattning och icke under utställningstiden utan medgivande bortföra desamma samt översända dem i sådan tid, att hängning slutgiltigt kan äga rum före utställningens öppnande. Kostnaderna för frakt tur och retur, inpackning, fotografering, klichéring samt försäkring under transporten bäras av Konstnären Herr *Folke Heybroek, Marietfred*.

Vernissagedagen fastställs till ~~fredagen~~ den 27 april 1945 (kl. 1 - 5 em.)

Ovanstående kontrakt är upprättat i tvenne likalydande exemplar och har vardera parten tagit sitt.

Göteborg den 18 april 1945.

 LORENSBERGS
KONSTALONG

Ett ex. vederbörligen undertecknat torde godhetsfullt återsändas.

UTSTÄLLNING 37

FOLKE HEYBROEK
GUNNAR NORRMAN

27 APRIL - 14 MAJ 1945

Hålles öppen: Vardagar kl. 12-5, Söndagar kl. 1-4
Tisdagar och fredagar även 7-9 e. m.

Konstrevy — Siri Rathsmann:

Icke desto mindre tycks hans (Heybroek) konst utpräglat holländsk — eller flamländsk — ty de konstnärer som man framförallt får i tankarna när man ser hans måleri är van Gogh och Ensor. Han har mycket av Ensors groteska satir medan något i synsättet, i färguppdelningen leder tanken till van Gogh. — — —

FOLKE HEYBROEK

är född 1913 i Amsterdam och studerade åren 1931—35 vid Akademien i Amsterdam för Campendonck, känd från gruppen Die blauen Reiter. Han har företagit studieresor till Italien åren 1936 och 1939 (företrädesvis Sicilien) och har haft separatutställningar i Amsterdam 1938 och 1940, i Brüssel 1940, i Stockholm 1942 och i Eskilstuna år 1944. Dessutom har han deltagit i ett flertal samlingsutställningar. Folke Heybroek är sedan 1938 bosatt i Sverige och är svensk medborgare.

Oljemålningar

- 500 1 Askar
- 400 2 Flyglar vid Herresta
- 500 3 Kålplantor
- 600 4 Vid skrivbordet
- 450 5 Strandbadet
- 450 6 I sjukhuset
- 400 7 Kungsladugården
- 300 8 Höst
- 2500 9 Hästar i myr
- 2500 10 Kaktus
- 500 11 Vilande arbetare
- 550 12 Fiskare
- 13 I trädgården. Privat ägo
- 14 Båtar. Privat ägo
- 15 Fiskare vid stranden. Privat ägo

Folke Heybroek,

Avräkningsnota.

Flyglar vid Herresta	Notarie Ragnar Hedén, Gbg.	375:--
Klippa, tall och vatten	Göteborgssystemets Konstförening	300:--
Godsägaren	Dir. Halvor Kylberg, Gbg. <i>broen i månen</i>	350:--
Askar	Arkitekt Owe V. Svärd, Gbg.	500:--
Skåneskog	Herr Bertil Magnusson, Gbg.	300:--
Kungsladugården	Herr Rune Johansson, Gbg.	400:--
		<hr/>
		2225:--

Försäljningssumma: kronor		2225:--	
Avgår: hyra enl. kontrakt	200:--	262,50	12
prov. " "	556:25	24,875	
24/4 hemförs. avg. (Vimmerby)	2:10	5%	
4/5 foto	8:--		
tel. samtal	2:10	Omd. 124,385	
30/4 förskott enl. kvitto	200:--	200,--	
7/5 " " "	200:--	556,25	2487,50
10/5 " " "	20:--	2,10	948,38
rest å superräkning	111:--	8	1539,12
14/5 förskott enl. kvitto	200:--	2,10	
18/5 " " "	300:--	8,40	
16/5 kliché	8:40	47,15	
1/6 inpackn., transp. frakt till Mariefred o. Vimmerby	47:15	948,38	
		<hr/>	
		1855:--	
Återstår att redovisa kronor		370:--	

Ovanstående avräkningsnota godkännes:
Göteborg den 15/6 1945.

Mariefred den / 1945.

JÖRENSBERGJS
KONSTSALONG
Mariefred

Ett ex. vederbärligen undertecknat torde godhetsfullt översändas.

LILJEVALCHS
KONSTHALL

Avräkning med Folke Heybroek

efter utställning nr 144 Höstsalongen 1945

Nr	Titel	Köpare	Pris	Ant.
317	Vår i bokskogen	Stockholms stads folkskoledirektion	600 -	K
318	Kreatursauktion	Grossh. N. E. Nilsson Sveavägen 52, Stockholm	325 -	b
		Summa kr.	925 -	
		Avgår: 5% omsättningskatt	46 25	
		Rest kr.	878 75	
		Avgår: 17½% provision på detta belopp	153 78	
		Att redovisa kr.	724 97	

Avskiljes av utställningens anordnare
och återsändes till konstnären som
meddelande om juryns utslag.

A betyder »antaget»
R » »icke antaget»

Nedanstående ifylles av konstnären	Ifylles av utställnings- kommissarien
1. Vår i bokskogen	A
2. Naturskottning	R
3. Ingalisa	R
4. Brita skriver	R
5. Kreatursauktion	A
6. Utsikt från Giptanet Mariefred.	R

Såld till Läkare i Göteborgs stråtk.

doktor Nils Haak Ståhlen.

- a lithograph of which Harry Karlson has a copy
has Carl Rosquist. Etuna

från någon välgörenhetsutställning.

Ejert konstverk blev försålt till
Herr S. H. Johansson Nationalmuseum

Behållningen av utställningen blev närmare 40.000 kr.

Med hjärtligt tack för hjälpen.

Utställningskommittéens

regner hoppe
 social demokraten 18/5.

Det är i år Attonde gången jury i teckningstävlingen Maria Leander-Engströms minne delar ut resestipendiet till en ung konstnär, och som vanligt har Nationalmuseum upplåtit sina lokaler för den i samband med tävlingen öppnade utställningen. Katalogen — det är i år första gången museet trycker en sådan i anslutning till evenemanget — omfattar inte mindre än 472 konstverk, fördelade på 155 konstnärer, varav ingen får vara över 35 år. Utställningens medelvärd kan betraktas som god, kanske t. o. m. bättre än under de två föregående åren, och det är alldeles tydligt att dessa regelbundet återkommande tävlingar inverkar i hög grad stimulerande på teckningsintresset bland de uppväxande konstnärerna. För många unga konstnärer innebär denna utställning dessutom den första möjligheten till framträdande inför allmänhet och kritik utan några kostnader, vilket naturligtvis uppskattas. På sin kredit sida kan denna utställning därför bland annat registrera upptäckten av inte så få unga talanger, som sedan låtit tala om sig och så småningom slagit igenom. Namnen på de åtta pristagarna är i så fall bevisande nog: Gunnel Frieberg, Rune Hagman, Knut V. Pettersson, Roland Svensson, Kaj Beckman, Lars Norrman, Lil Silfverling och nu senast Bengt Kristenson. Årets pristagare företräder liksom t. ex. Lil Silfverling och Gunnel Frieberg en målerisk uppfattning av teckningen, det vill m. a. o. säga att han accentuerar tonen mera än linjen. Skulle man nämna ett par konstnärer som Kristenson i sina bisarra och romantiska fantasier närmar sig är det tecknarna Josephson och Fridell, men han lägger trots sin ungdom — han är född 1920 — i dagen en förbluffande självständighet och mognad, inte minst ur teknisk synpunkt. Det är tydligen en ganska komplicerad och djupbottnad mänsklig, som tecknat sådana blad som Katedralen, Vernissagedebatt och Homo sapiens.

Det är inte lätt att bland mängden av utställare göra en rättvis axplockning, men några har ändå ett betydligt försprång framför den stora mängden. Jag tänker på Tore Ahnoff, liksom Kristenson göteborgare, en ypperlig figur- och landskapstecknare i en mjuk och likväl formfast stil, där man i streckföringen spårar väl omsatta intryck från såväl Pissarro som van Gogh, utan att de tagit bort något av friskheten i hans egen naturkänsla. En annan duktig tecknare är Gunnar Norrman, skåning och landskapsrytmer, en person med logisk bilduppfattning, stilkänsla och ambition. Bland de kvinnliga konstnärerna intar Britta Gényay en plats för sig genom sin poetiska uppfattning och sin sirliga, in i detalj subtilt genomförda teckning. Hon hör till de utvalda. Marika Arlemán och Lisa Bauer tolkar blommornas väsen på olika vis, den förra temperamentsfullt, den senare med en mera aristokratisk betoning av stillelementet. Martin Holmgren tecknar naken modell som en hel karl, han har sinne för kvinnokroppens byggnad och även för dess sensuella charm, men man skulle vilja se hårdare genomförda studier av honom.

Den saken kan Erik Wessel-Fougstedt, som kanske går litet för långt åt motsatt håll. Över huvud är det många olika tendenser som gör sig gällande på denna utställning, där realism, impressionism, romantik och surrealism uppträder sida vid sida, fast man nog får

säga att en viss, i och för sig sund genomsnittsrealism, dominerar. Det finns konstnärer, som har berättarbegävnin som t. ex. Valter Bauer, det finns subtilare naturer som Arne Lundell, Pelle Nilsson konstruktiva begävnin som Riise, konstnärer med brett målerisk uppfattning som Uno Lindberg o. s. v. Jag slutar med att nämna ännu några tecknare som på ett eller annat sätt frapperat mig: Olle Hagdahl, Lage Lindell, Bertram Schmiterlöf, Inga Hense, Folke Heybroek, Einar Kihlman, Lars Erik Husberg. Den som ger sig tid har stora utsikter att upptäcka ännu flera.

— new salko 300k

Ve. d. 8.10.45.

hey!
 som trof, Rappson hade för sig,
 att man med det ordet a gång in
 i ment för dörrarna skulle nu den effekt-
 ten. att man omedelbart sig den rappsky-
 ku runt en. Ser den effekten vill kan
 ku.

Så var det med Rappson med 'ogro'
 'brogro'... Jag talade nu med Rappson i ti-
 ken. nu kan väl ku den tidade igen, d. v. s.
 inte påbjudna. ku skickar sig fotostadningen
 av stor annonser, en varje med en 1
 2 cm i diameter. Det här vil vara rätt
 långt av Rappson var den i en rad med
 1 cm. av annonser. Som du ser var ordet
 inte klart med att kan gilla i de ann
 i annonser. Därför är det inte lärt att
 annonser tidat här på en tidigt i Hötönen.

för konfektionfabriken Albin Rapp örebro har jag utförd en serie
 helsides annonser, som väckte upprende, och som senare en lång
 tid framöver bildade skola. Albin Rapp betraktades som konst
 samlare och mecenat i örebro. Det var en livslyskande gubbe som
 tyckte om fiolspel, musik, en bill och en sup en typiskt provinciel
 örebro pomp och fabrikör. en maktfull med förgyllning.

Hand-coaten är bara inte så jämt med.
 Som jag skulle säga kan ha hela rutan fyllt
 om du hand-coat gubben ströket fram.
 bänd, kanske roligt rent bakgrunden.

- Men väl kan ha in i sig en liten
 två riktiga linor, men kan belin.
 kan sig beträffande den första
 dottern är det mycket bra som
 med "gungjöraren" och "ambalgrynen"
 de två hade kan ha belämnat på värld,
 för en bra komus in i veckan.

By ringa dig i morgon för
 en förbered. Planera dagen för
 du ska ha bilkom till det här
 krasen i Örebro. o.k.

Albin Rapp
 Ockos

is lång
 Norman
 Torsten

uffande
 e minat
 tydligen
 bottenad
 blad som
 h Homo

Rilse, konstnärer med brett målerisk
 uppfattning som Uno Lindberg o. s. v.
 Jag slutar med att nämna ännu några
 tecknare som på ett eller annat sätt
 frapperat mig: Oile Hagdahl, Lage Lin-
 dell, Bertram Schmitterlöf, Inga Hense,
 Folke Heybroek, Einar Kihlman, Lars
 Erik Huserg. Den som ger sig tid har
 stora utsikter att upptäcka ännu flera.

för konfektionfabrik
 helsides annonser
 tid framöver bil
 samlare och mecenat
 flykte omfiolspel,
 örebro pump och fab

Tjugosju

Sörmlandskonstnärer

ESKILSTUNA KONSTFÖRENING

29 SEPTEMBER - 14 OKTOBER 1945

Karl Göte A-son Sernius

Wiveca Claesson-Lindberg

Allan Ebeling

		Pris kr.
21. Komposition	Olja	600
22. Trollungar	"	500
23. Akvarellådan	"	400
24. Indian	Keramik	800
25. Självporträtt	"	650
26. Blommor	"	500
27. Urna	"	500

allan var en verklig vän och en av dem där fina
 konstnärer som genom isolermentet i torshälla
 aldrig riktigt lyckades befria sig från och ur den
 tringa cirkeln, fast han var väl utbildad. Killean
 benädd keramik och keramik. Engång 1944 skulle
 hans bränning misslyckas av brist på ved. Men på lyckades i
 sista momenten skaffa en lastbil full och fast vid förbruk
 kunde vi över omväggar från malstrad till torshälla.

Zacha Faith-Ell teckningslärare Strängnäs

Maria Fröberg

G. Geerd ritande trollskärm

Gunnar Gustafsson en snäll målare som bodde i strängnäs
 var gift med en duktig sköterska han fick bara måla i källare för att inte störa.

Bodil Guntzel

Birger Halling konstnär och lite förbittad konstnär

S. E. Hellqvist

Folke Hellström-Lindh en äkte bohem som bodde i Torshälla stads hotell. Hans skuld där var så stor
 att han aldrig kunde flytta därifrån. När han visade sig i matsalen gjorde stängdast sig mycket små
 var sådana att han skulle smyga ut därav borta.

I. Hermelin

Folke Heybroek

73. Blomster- och djurbutik	Olja	4000
74. Malla	"	475
75. Ankare på stranden	Teckning	225
76. Gammal apel	"	225

→ denna målning såldes senare på auktion god konst i
 hemmet i skånings lokaler till en familj Folinska Follin.

Torsten Holmberg

Britta Horn

		Pris kr.
86. Sicilianskt stilleben	Olja	460
87. Landskap från Frankrike	"	400
88. Begravning, Palermo	"	350
89. Prämar	"	500
90. Landskap, Palermo	"	400

→ hos kyrkostaden i en ydberg.
 Jag tror att det var då som Silfverstolpe blev museichef och vid det
 tillfället bjöd han alla konstnärer på middag med fruar. Det var en
 riktigt middag med silfverstolpes fruar hade blivit utskämda på bästa
 sätt. Främlingar var ställd och smått och alla var förtäglade och kunde
 inte stå ut. Stämningen var så varm och så varm vid Silfverstolpes gäst
 sig oroliga bland allt det fina silfveret familjen porträttan verkligt
 hög borgen i miljö som den inte var så varm vid Silfverstolpes gäst
 nu och så hälsan. Då blev det generellt lite lättare. Fruar som inte
 var vana att dricka fikiga ködaffläskor på kals och barn. Det var en
 riktigt middag med kött i vin, smaker och öl och kaffe och
 cognac. Uno var ganska full då och fick något hat mot mej och
 skälla ut mej och ställa upp sig. Allan i sin tur blev förbannad och tyckte
 att han skulle försvara mej så vi fick hälla fast honom och
 andra höll fast uno, och de snälla port Silfverstolper
 med keruttk fick jag senare samarbets i
 hälsande och aspeboda.

Sigurd Jungstedt teckningslärare arkitekt

Gerhard Larsson

Margaretha Lemmalm

Knut-Erik Lindberg

Uno Lindberg

Gunnar Lönnholm

Knut Norman

Ake Plantin

Reinhold von Rosen

Erik Sand

Maj Sandmark-Liefwendal

Ernst Söderberg

högst på samma Lindberg bodde i källare med keruttk fick jag senare samarbets i
 hälsande och aspeboda.
 mycket bestört och såg i andan om deras vackra borgerliga
 slager i spiltor av bärsärkar. Arkja såg det när
 man bydes konstnärer så uppåt gyltad. Allt avlöpte
 väl tyvärr och snart stötta uph och silfverstolpes
 tacksa gud och beslutade aldrig göra en sådan byggnad
 mera.

ganska väl frivilligt idealistisk teckningslärare strängnäs.
 hos familjen Liefwendal inackorderade jag dom 2 var gogh stiper ditta och lera
 en genitiv var, med
 en mulder phonom
 fick väldigt i väg
 mera och han bor i Eskilstuna

Smug 1946

Efter kriget kom ing, var gogh med en stor utställning av vincentos
 tavlor till nationalmuseum i sthlm. som tack för allt "vittet brood".
 Det blev sedan succé att det varst pengarna över. Så fick ett 20 tal holländska
 milare vara en sommar i sverige för som pengarna. Det var avgift: 46.
 tror jag. Jag blev utnämnd som värd. och alla konstnärer och jag måtte
 dem på bronna, sedan för vi till PUB och köpte soaker delar. Sedan till
 Beckers och soaker, milaför. Sedan var det mottagning hos prins Eugen. och
 så fördelades alla 20 konstnärer över hela landet, med övertal av
 soaker konstnärer som värd. Själva tog jag hand om mina gamla
 akademie konstnärer hans var nordens (millsman) Has Kempershoek, huss visson.
 Dom 2 besvärlygare ville jag inte ha så nära men ändå under uppsikt.
 det var gyllert var + sat en checker vilofre. som milles var, nära midden.
 Senare kom gerrit vistveld och tunde quiermonprez. |
 under utställningen var vi flera gånger bygdia med var gogh
 fört hos Carl och celilia nordens folk på karlebyns 2. Det var en stor
 fin middag med ett 30 tal av tant staldholm. Men sedan kom vilhelmina
 ja lägga sig och hängde ut svängle i kappis över matsals bordet.
 det var originellt. Sedan var det en väldigt fin middag hos
 var stadenkontors på deras fina slott i närheten av åker. med ännu
 äkta delar i livet och so. Senare kom ing, var gogh + make på
 besök hos oss med Carl sandberg + fru. Sandberg gillade mig faktiskt
 och min konst. Ing, var gogh ville att vi skulle ta hand om
 hans besvärlygare sox. Men den kille var en lika stor nevrut
 och moralist som hans onkel vincent på de tide, det begav
 sig - så vi slopp som tut.

Konstnären

Folke Heybrock

kallas härmed att inträda som medlem i

NORDISKA KONSTFÖRBUNDET

SVENSKA SEKTIONEN

NORDISKA KONSTFÖRBUNDET, vars syfte är att genom konstutbyte mel-
 lan de nordiska länderna bidra till den nordiska kulturgemenskapen samt verka
 för det nordiska konstlivet, bildades i Stockholm den 8 november 1945 av repre-
 sentanter för konst- och konstnärssammanslutningar från Danmark, Finland, Island,
 Norge och Sverige.

Förbundet är ej endast en utställningsorganisation utan vill även stärka samman-
 hållningen och vänskapen mellan de nordiska konstnärerna. Det är därför av betydelse
 att konstnärerna själva stödja förbundets verksamhet.

Av bifogade P. M. framgår att den svenska sektionen av Nordiska Konstförbundet
 har formen av en förening och det skulle glädja oss om Ni som konstnär ville
 mottaga kallelsen att inträda som medlem. Av styrelsen till ledamöter kallade
 konstnärer erlägga en årsavgift av 1 krona.

NORDISKA KONSTFÖRBUNDET FÖR SVENSKA SEKTIONSSTYRELSEN:

SVEN ERIXSON,	ERIK WETTERGREN
Ordförande	IVAR JOHANSSON
HARALD SALLBERG	GUSTAF LINDGREN
Sekreterare	OTTE SKÖLD

LIDKÖPINGS MEKANISKA VERKSTADS AKTIEBOLAG

TELEGRAMADRESS:
VERKSTADEN LIDKÖPING

RIKSTELEFONER:
LIDKÖPING 1330, 1331, 1332, 1333

LIDKÖPING

Artisten Folke Heybroek
Lugnet
Mariefred

EDER REF.

EDERT BREV AV DEN

VÅR REF.
WL/IC

DATUM

24.1.46

I de utländska upplagorna av broschyren över våra verkstäder ha vi tänkt taga med en reproduktion i 4 färger av den av Eder hos oss utförda målningen.

För att Ni skulle få tillfälle att yttra Eder om färgerna på denna reproduktion, bedja vi få närsluta ett första provtryck på klichéerna och äro tacksamma för Edert yttrande snarast möjligt.

Genom den starka förminskningen av formatet går naturligtvis en hel del förlorat, men i vårt tycke framträder kompositionen riktigt bra.

Inom någon tid skola vi med nöje ställa ett antal reproduktioner jämte broschyrer på engelska och franska till Edert förfogande.

Med intresse emotseende Edert svar snarast möjligt ha vi äran teckna

Högaktningsfullt
LIDKÖPINGS MEKANISKA VERKSTADS AB

Folke Heybroek

Nationalmuseum

Stockholm

11 dec. 1946

Konstnären Folke Heybroek,
Mariefred.

Broder,

sedan Nationalmuseum vandringsutställning "God konst i hem och samlingslokaler" nu tillryggalagt den första etappen av sin färd från Halmstad till Malmerget får jag härmed lämna en redogörelse för resultatet av den hittillsvarande försäljningen av färglitografierna.

Det allmänna intrycket får nog sägas vara att de nya färglitografierna i litet format haft svårt att upptaga konkurrensen med de större och färgstarkare som utfördes till utställningen på Nationalmuseum hösten 1945. Man finner dem i allmänhet alltför bleka i färgen och i enstaka fall för exklusiva. Vid demonstrationer bruka vi framhålla det värde, som ligger i det mindre mekaniska utförandet och i den väsentligt mindre upplagan. Men publiken föredrar ändå i allmänhet de större och färgkraftigare bladen.

Detta hindrar inte att även de mindre litografierna rönt en viss efterfrågan. Hittills ha följande blad funnit köpare:

Sven Erixson, Vävateljén } vardera 11 ex.
M.Bohlin-Clason, Brudvassen }

Folke Heybroek, Interiör från Mariefred } vardera 8 ex.
Harald Lindberg, Tegelbruket }

Lennart Gram, Sigrun } 6 ex.

M.Bohlin-Clason, Blända i vassen } vardera 3 ex.
S. Erixson, Oxdriften }

Louis Bastin, Novilla } vardera 2 ex.
Börje Mell, Spegelbild }

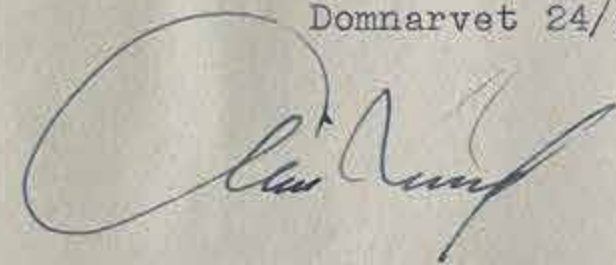
A
Alice Lunds
textilier
Domnarvet

Domnarvet den 10/3 1947

Tel. Borlänge 11218
 Postgirokonton 76466

Mellan Alice Lund och Folke Heybroek har den 24/2 1947 överenskommit följande:
 Folke skall fr.o.m. 1/3 1947 ersättas med kr. 200:-/mån, vilket inbetalas så, att han erhåller det d.30 i var månad. - För denna summa vill Alice Lund ha - minst 10 hela arbetsdar på verkstaden pr kalenderår och alla skisser som behövs (svagt formulerat, men jag vet, att vi förstå varann) Alla utgifter för resor, vivre o.dyl. bestrides av Folke Heybroek.
 Första utbetalningen sker alltså 30/3 47. Kontraktet gäller ett år i sänder.

Domnarvet 24/2 1947

Jag hade redan en längre tid samarbetat med Alice Lund men då var det på freelance basis från fall till fall, vilket ofta ledde till konflikter. Alice var bra men även hård krävande. Jag sukade ofta, men hon hade en sådan kvalitet att man alltid gav sig, och det har varit en rik utgivande tid. Vårt förste möte var tror jag en frukost 1941 på vintern i restaurang Regulier vid Stureplan. Och det varade till 1965 tror jag utan att jag fick påskott.

1949 för vi ett helt år till Frankrike.
 Jag hade bildat ett bolag med 15 olika personer som varal en satade 500kr och som vid min återkomst fick välja företagskalkulationen, en utmärkt metod.
 västern i Paris, på rue Monnaie le prince
 just near Luxembourg
 Odessa, 11. 12. 1947

På den utställningen hade jag också en del målningar
 De är blanda och förgyllande.
 Jag utgjorde också en tillgång till mat baren i bakverket
 som en demonstration efteråt med påskade koring mig
 och A.B.F. filmerna och så vidare i restaurangerna.
 Där var den ~~resten~~ utställningen var
 och den som ~~gjorde~~ jag var nöjd för att 20 kr
 avsevärda kronor som hon som var gjord
 uppmärksamheten. fsk. vinn.

Lennart Gram, Olof Aldgren
 F. Heybroek, Holländsk Fågelbutik } vardera 1 ex.
 B. Hall, Fåleat
 Enligt den preliminära kvenskommelsen åtager sig vandrings-
 utställningen alla försäljningskostnader, inklusive passpartout,
 men förbehåller sig 20 % försäljningsprovision. Som framgår av ovan-
 stående redovisning har hittills för Din räkning sålts
 8 ex. av "Interiör från Karlensred" à 55 kr..... 440:-
 1 ex. av "Holländsk fågelbutik" à 55 kr..... 55:-
 Summa kr. 495:-
 Avgår 20 % rebatt 99:-
 Summa kronor 396:-

Vilket belopp samtidigt överenskommes till Dig pr postanvisning.
 Med de bästa hälsningar
 Dr. Engman
 (Carl Nordenfalk)

1948

Prislista

Får ej medtagas!

FOLKE HEYBROEK

reservören från denna utställning har förkommit. Här skrev den jag Ulf Hård och Martin Stenborg ut höft.
 Signe Schultze var en erfaren busig galleriänt, hennes son hängde de hela. Medan hand och litet pils det var hans enda begäring detta att hänga. Den förtus som kom var inlämnad i skick för att få sådant till som gäret köpta 3 tavlor. När jag ofta utställningerna blev leverade dem, gick den från till en lada vare befanns tre st. Tavellbelysningar. Han hade skaffat målningar som inte hade något att belysa. Så är livet fullt av övervakningar. Roland kom på utställning. Signe blev ganska omisskännlig. Sedan väntade han ut en för honom att Ulf Hård skulle komma, men Signe som kunde sina pengar hemare gick resolut ut på gatan och så att hon om att låta bli att blanda sig i. Det var ingen särskilt bra utställning. jag var i en byrå utställning. tid så det åter speglar sig.

48?

BIRGER HALLING, Eskilstuna

OLJEMÅLNINGAR

	Pris kr
21 Blåsön	privat ägo
22 Legend	1.000
23 Färglådan	800
24 Make up	900
25 Glas och krus	600
26 Citron och rökad sill	600
27 Uppställning med palett	1.000
28 Svarta bordet	1.200
29 Tobak	privat ägo
30 Skulptur	>

FOLKE HELLSTRÖM-LIND, Torshälla

OLJEMÅLNINGAR

31 Doktor Martin Bredberg	privat ägo
32 Doktor Herman Wahren	>
33 Kerstin	>
34 Margot	>
35 Illusionisten	>
36 Björn	600
37 Självporträtt	1.200
38 Blå kopp	1.000
39 Stilleben I	500
40 Stilleben II	400

FOLKE HEYBROEK, Mariefred

OLJEMÅLNINGAR

	Pris kr
41 Maurice målar	750
42 Inläggningstid	700
43 Kvarnen	450
44 Nät på tork	500
45 Stilleben	650
46 Flickan med dockan	400
47 Interiör	400
48 Lutspelet	350
49 Fiskaren	600

Fiska målningar
 såsom från rader på
 skåpet vid Arild-
 där vi bygde hus.
 50 Fiskredskap 500
 51 Stilleben med rufflins - 300
 52 Halsosor - 250

50-LOUIS LINDHOLM, Torshälla

AKVARELLER

51 Trädgård i skugga	125
52 Vila	150
53 Spel	125
54 Stilleben med två statyetter	125
55 I vävstolen	125

OLJEMÅLNINGAR

56 Interiör	950
57 Strand vid Arild	500
58 Halsosor	600
59 Gammal ateljé i Torshälla	600
60 Quartier Latin	privat ägo
61 Morisk balkong	>

1950 eskilstuna hemis 17/1

Västmanlands konstutställning 29/9

Att den sörmålndska konstutställningen i Eskilstuna just nu upplever en glansperiod har vi undan för undan fått bevis för. För höstens mera uppmärksammade utställningar i Eskilstuna svarade de sörmålndska konstnärerna såväl på Nya Konstsalongen som på Konstmuseet och nu inleder Nya Konstsalongen vårsalongen med en strålade presentation av ytterligare sex konstnärer med sörmålndsk adress. Det är Karl-Göte Andersson-Sernius, Allan Ebeling, Gösta Geerd, Folke Hellström-Lind, Brita Heybroek-Horn och Folke Heybroek, som till trängsel hängt ett kräset urval av sin konst i en mycket rik och omväxlande utställning.

medan han skickligt tolkar andra atmosfärer i dova caféinteriörer eller i den charmanta "Balkong, Paris".

Gouacherne är ganska likvärdiga och visar konstnären som den skicklige miljöns målare han är. Folke Hellström-Lind deltar i utställningen med endast fyra målningar. Av dessa är två utmärkta porträtt och två stilleben. Förutom porträtten, som tycks vara utförda med en utomordentlig känslighet fascinerar särskilt "Kyrkbänken" i sin skenbart enkla komposition. Det hade varit roligt att få se en större samling av konstnärens produktion än denna, men när detta inte låter sig göras tar man i alla fall gärna tillfället i akt att beundra det som finns till hands.

Folke Heybroek är en charmfull målare med sitt egna manér, ett raffinerat kryss- och rutsystem, som han behandlar med en skicklig blick för effekten. Man har vant sig vid en nästan överdriven svalka i hans måleri och blir därför glatt överraskad av hans här i en del tavlor betydligt djärvare färgval. Han målar skenbart pedantiskt med en nävistik, charmfull formförenkling och tilltalar här speciellt med "Vårdshus", "Bygata" och "Paris". Hans måleri kräver om inte pedanteri så i alla fall tålmod och att han äger det visar bl. a. några tecknade porträtt och en rolig småstadsbild med ett gyttor av gator, grenar och röda tak.

Att Brita Heybroek-Horn tagit en hel del intryck av sin make tycker man sig finna i en del av de här utställda motiven. Det gäller då främst "Solros"-tavlor, där man omedelbart tycker sig finna Folke Heybroeks inflytande. Sådana gåvor och gengåvor som intrycken av varandra torde emellertid vara svåra att undgå i ett konstnärskäntskap och behöver inte innebära någon nackdel, när som här den påverkade samtidigt kan redovisa en så egensinnig konst som Brita Horn. Särskilt skulle vi här vilja nämna det utmärkta självporträttet och den roliga "Hämta vatten", där den svarta gumman i randig kjol med dinglande vita spänner mot blå skuggor vaggar ut till gårdsporten, denna torpställets heliga brunn. Bland hennes oljemålningar stannar man förtjust bl. a. inför "Höns och solrosor" och "Taxen och fågelburen", där taxens smidiga mörka linjer vackert ramar burens egensinniga rutor och färggranna in-vånare.

Denna Nya konstsalongens vårspremiär bör ses av så många som möjligt. Det är ett evenemang.

B. B.

Konstutställningen i Hallstahammar

Några av de utställda tavlorna beundras av tre skolflickor: fr. v. Ulla Björklind, Monica Hedström och Monica Söderberg.

I Bulllokalen, Hallstahammar, visas just nu en vandringsutställning omfattande arbeten av sju konstnärer tillhörande Strängnäsgruppen. Det är en omväxlande och ganska jämn samling målningar, teckningar, skulpturer och textilier, som arrangörerna vackert placerat i den rymliga utställningslokalen.

som den i flosa och ryateknik utförda "Näcken II" och flossan "Spegeln". Folke Heybroeks "Fiskaren" och "Flocka med katt II", skulle man ej ha något emot att få se utförda i mosaik, ty hans maner leder omedelbart tanken till denna konst. Det är ett par av utställningens intressantaste arbeten. Till dessa hör också Brita Horn-Heybroeks "Höns och solros" och "Bordet" vars säkra formgivning även röjer en fantasibegåvning som dock ej kommer så bra till sin rätt med verklighetens nyktra linjespel "Stranden". Däremot är Gunnar Gustafsson mer tillfreds med verkligheten som den är och målar utan att stilisera, men — då han lyckas som bäst — med stil: "Vinterstad" och "Badande". Jan C. A. W. Mulder verkar däremot krystad i sina framställningar av "Fruktbarnet" och "Vår". Käge Liefwendal har en rätt behaglig kolorit men verkar hård och tung i färganslaget. Även den okänsliga kontureringen i t. ex. "Kaffebricken" bidrar till att helhetsverkan ej blir så lyckad. Bland hans målningar är "Strand i Noll" en av de bättre.

Till sist ett påpekande. På programbladet läses: 7 målare från Mälaren. I verkligheten är det sex målare och en skulptör.

E. S. O. N.

ade utställningar i Eskils-
svarede de sörmländska
närerna såväl på Nya Konst-
ren som på Konstmuseum
inleder Nya Konstsalongen
songen med en strålände
ation av ytterligare sex
närer med sörmländsk
s. Det är Karl-Göte Anders-
ernius, Allan Ebeling, Gösta
Folke Hellström-Lind,
Heybroek-Horn och Folke
roek, som till trängsel hängt
äset urval av sin konst i en
et rik och omväxlande ut-
ng.

Gouacherna är ganska likvärdi-
ga och visar konstnären som den
skicklige miljöns målare han är.
Folke Hellström-Lind
deltager i utställningen med en-
dast fyra målningar. Av dessa är
två utmärkta porträtt och två
stilleben. Förutom porträtten, som
tycks vara utförda med en utom-
ordentlig känslighet fascinerar
särskilt "Kyrkbänken" i sin sken-
bart enkla komposition. Det hade
varit roligt att få se en större
samling av konstnärens produktion
än denna, men när detta inte
läter sig göras tar man i alla fall
gärna tillfället i akt att beundra
det som finns till hands.

Folke Heybroek är en
charmfull målare med sitt egna
manér, ett raffinerat kryss- och
rutsystem, som han behandlar
med en skicklig blick för effek-
ten. Man har vant sig vid en näs-
tan överdriven svalka i hans må-
leri och blir därför glatt överras-
kad av hans här i en del tavlor
betydligt djärvare färgval. Han

Några av de utställda tavlorna beundras av tre skolflickor: fr. v.
Ulla Björklind, Monica Hedström och Monica Söderberg.

I Bultlokalen, Hallstahammar,
visas just nu en vandringsutställ-
ning omfattande arbeten av sju
konstnärer tillhörande Strängnäs-
gruppen. Det är en omväxlande
och ganska jämn samling målning-
ar, teckningar, skulpturer och

som den i flossa och ryateknik
utförda "Näcken II" och flossan
"Spegeln". Folke Heybroecks "Fi-
skaren" och "Flicka med katt II",
skulle man ej ha något emot att
få se utförda i mosaik, ty hans
maner leder omedelbart tanken

"FÅGELSKOG" Olja på säckväv

Konstnär: Folke Heybroek 1913 - 1983

Utbildad på Konstakademien i Amsterdam.

F H finns representerad på Nationalmuseum, Moderna Museet m m. Folke var tillsammans med Dagmar Lodén Farmors främsta medarbetare på det konstnärliga planet.

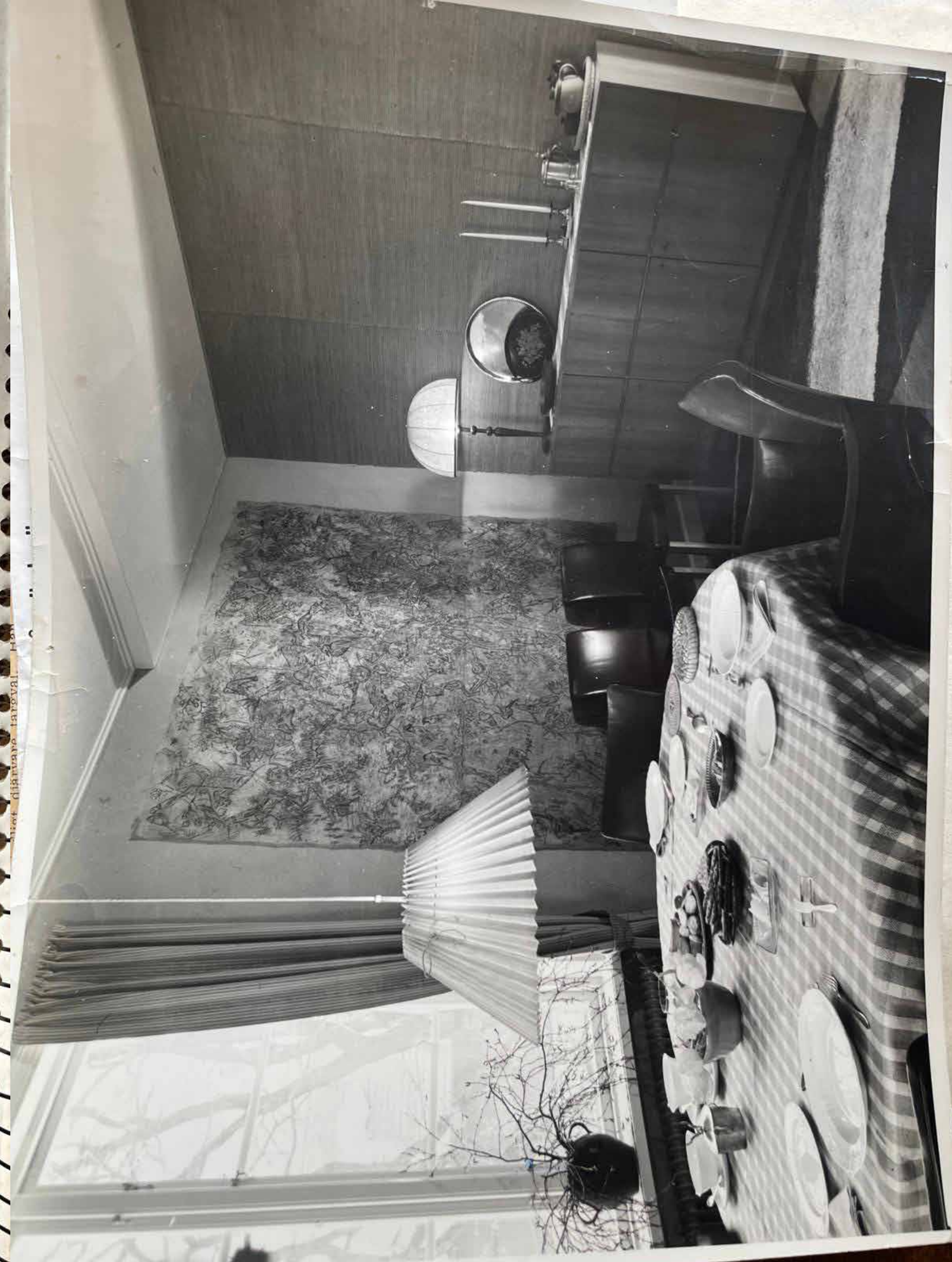
F H var född i Holland, son till en bankdirektör från Hilversum. Hans mor var svensk präst-dotter. Som barn var F H om somrarna i Sverige. Efter utbildning kom han till Sverige och gifte sig med en svensk konstnärinna, Brita Horn. De sista åren av sitt liv bodde F H, efter skilsmässan från BH, tillsammans med en holländska, på en av de Friska öarna utanför Hollands kust.

F H var en mångsysslare. Han producerade en mängd konstnärligt material, som han ofta inte hade en aning om vart det syftade. Farmor hade en stor förmåga att bedöma och utveckla F H:s skisser för något speciellt textilt ändamål. Hon ledde också direkt in F H:s skapande på specifika uppgifter. F H arbetade i en mängd tekniker (väggmålningar, mosaiker, kyrkfönster, gobelänger, litografier, oljor, teckningar m m). Kompositionerna var ofta effektfulla, summariskt stiliserade och koloristiskt expressiva.

Offentliga arbeten: Väggmålningar, mosaiker i Linköping, Kyrkfönster i Säter och Sala, gobelänger tillsammans med Alice Lund i Borlänge Tingshus m m.

Säckväven satt på väggen i matsalen på Hytting. En variant av konstverket gjordes med apor i stället för fåglar. Det konstverket fanns i disponentbostaden Domnarvets järnverk hos familjen Wohlfart.

... och "Höns och so-
rosor" och "Taxen och fågelbu-
ren", där taxens smidiga mörka
linjer vackert ramar burens egen-
sinniga rutor och färggranna in-
vånare.
Denna Nya konstsalongens vä-
premiär bör ses av så många
möjligt. Det är ett evenemang
B. B.

1948.

40

färg handlingen Berberg i skildringen.

från insuländer cramen spelbo gärd i skildringen.

Såldes på hilda handlingens auktion i Kalmarstad av auktionens gubbe och hans milman (som jag köpte och sålde återigen igenom) för 325.- Till äke Holmberg hennes sön.

BULFABRIKENS TJÄNSTEMANNALUBB
Konstsektionen
HALLSTAHAMMAR

Hallstahammar den 12 oktober 1950

Konstnären Folke Heybroek

Mariefred

Sedan utställningen "7 målare från Mälaren" avslutats i Hallstahammar den 1 oktober, få vi härmed nöjet tillstålla Eder ett exemplar av katalogen ävensom av den recension, som Vestmanlands Läns Tidnings konstrecensent publicerade den 29 september.

Samtidigt få vi meddela, att vid utställningen Edra nedanstående konstverk såldes, och vi ha nöjet härmed översända likvid i postremissväxel å Kr 720:- enligt nedanstående uppställning:

Fiskaren	Kr 500:-
Gäss	Kr 400:-
	Kr 900:-
Avgår 20 % provision	Kr 180:-
	<u>Kr 720:-</u>

Högaktningfullt
BULFABRIKENS TJÄNSTEMANNALUBB
Konstsektionen

L. Nisser
L Nisser
Skr.

Nationalmuseum
Stockholm

Konstnären Folke Heybroek,
Lugnet,
Mariefred.

Till en vandringsutställning "God konst i hem och samlingslokaler", mottog Nationalmuseum i kommission av Eder 20 st. färglitografier å 55:- kr. (Interiör från Mariefred) och 20 st. färglitografier å 55:- kr. (Interiör från en holländsk fågelbutik). Av den första har 15 ex. och av den andra 5 ex. försålt, varvid museet enligt överenskommelse tillgodoräknar sig 20 % provision. 1 ex. av Interiör från Mariefred har tidigare återsänts till Eder. Till Eder har tidigare redovisats 748:- kr. Samtidigt med detta brev översändes resterande tillgodohavande kr. 132:- samt 19 st. osålda litografier.

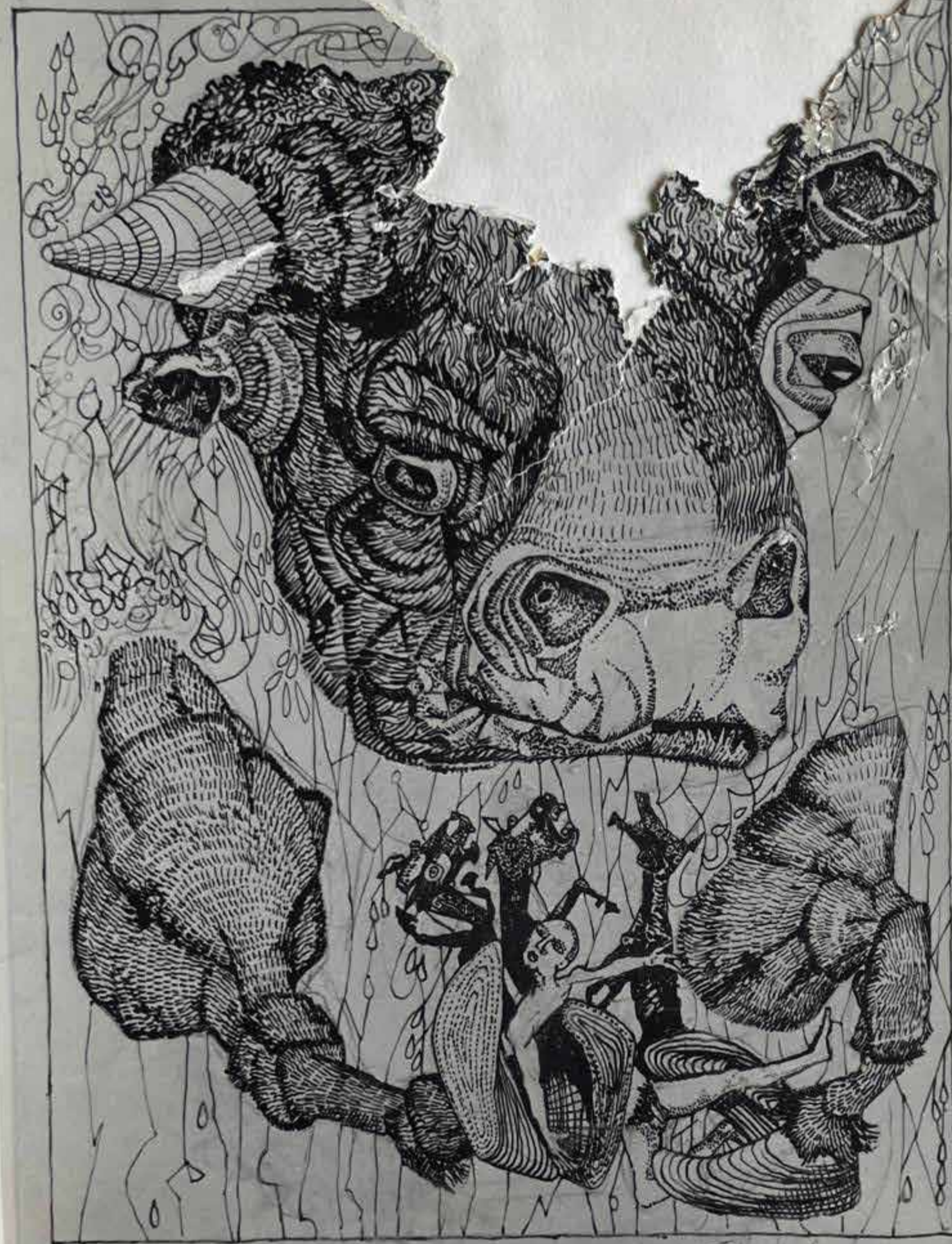
Jag ber att få framföra museets tack för Edert förtroende att till oss överlåta försäljningen av litografierna och beklagar att vi inte lyckats sälja dem alla.

Stockholm den 5 september 1950.

Med utmärkt högaktning

Gertrud Serner

(Gertrud Serner)
Förste intendent

een monster, een geweldige stier die brulde
~~de~~ Boven het donderend geluid van de branding uit
de paarden van Hippolytos ^{steigerden} werden wild van
schrik.....

De helia, eller det andet navn af det gamle menneske, som er i den sidste moment af sit liv. se i den sidste.

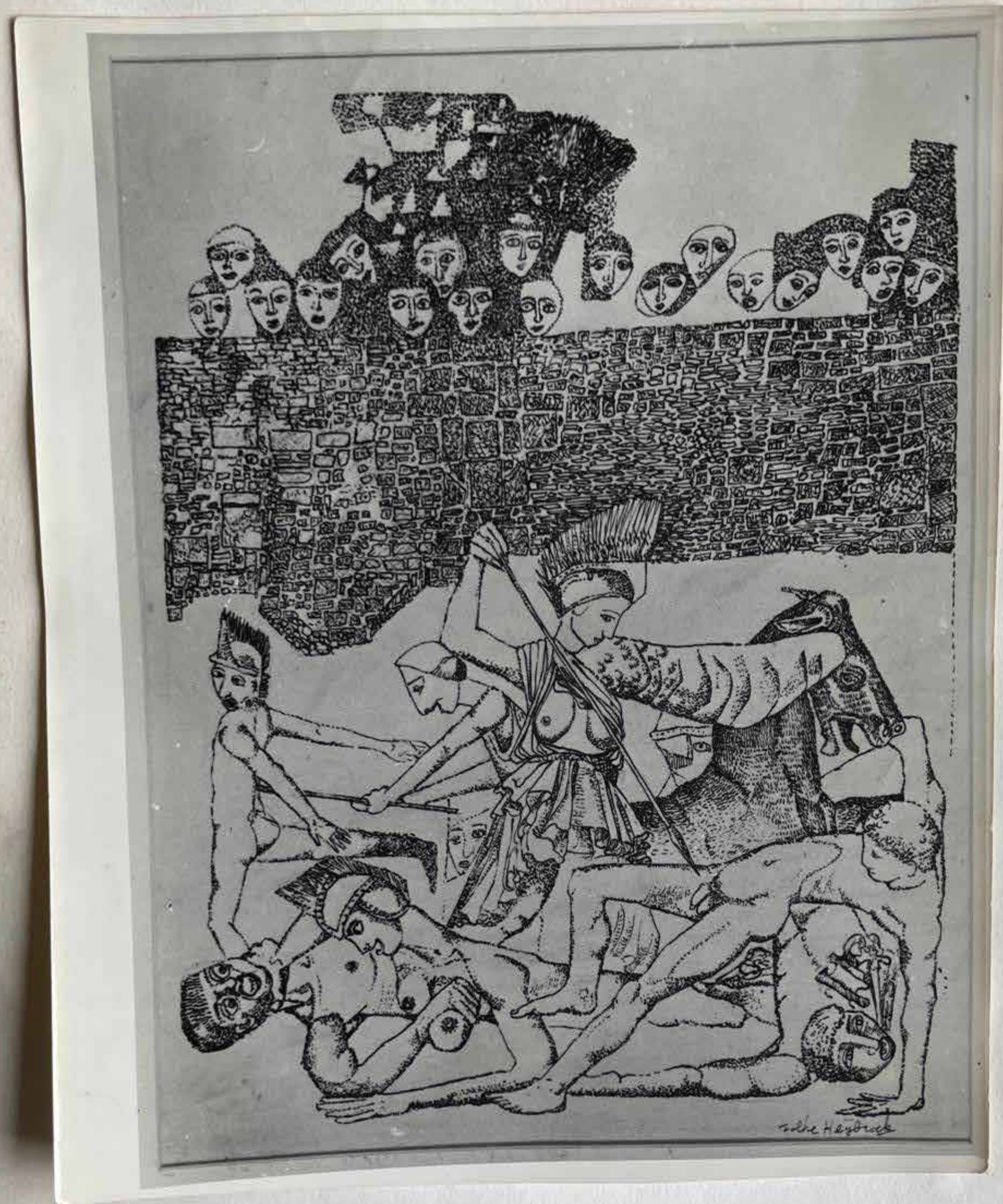
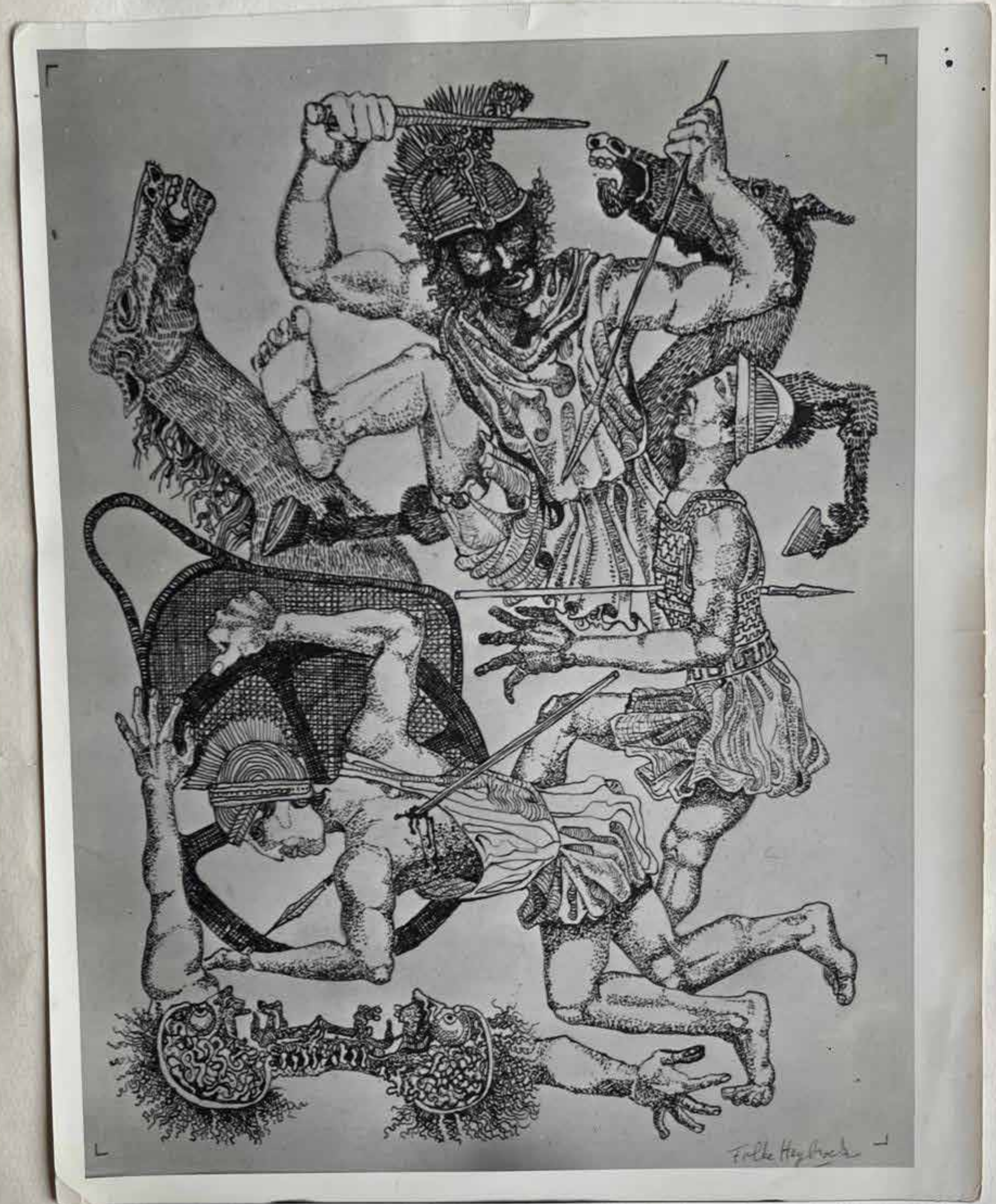

Illustration for the book 'Mythology of the Old World' by G. E. Geertz.

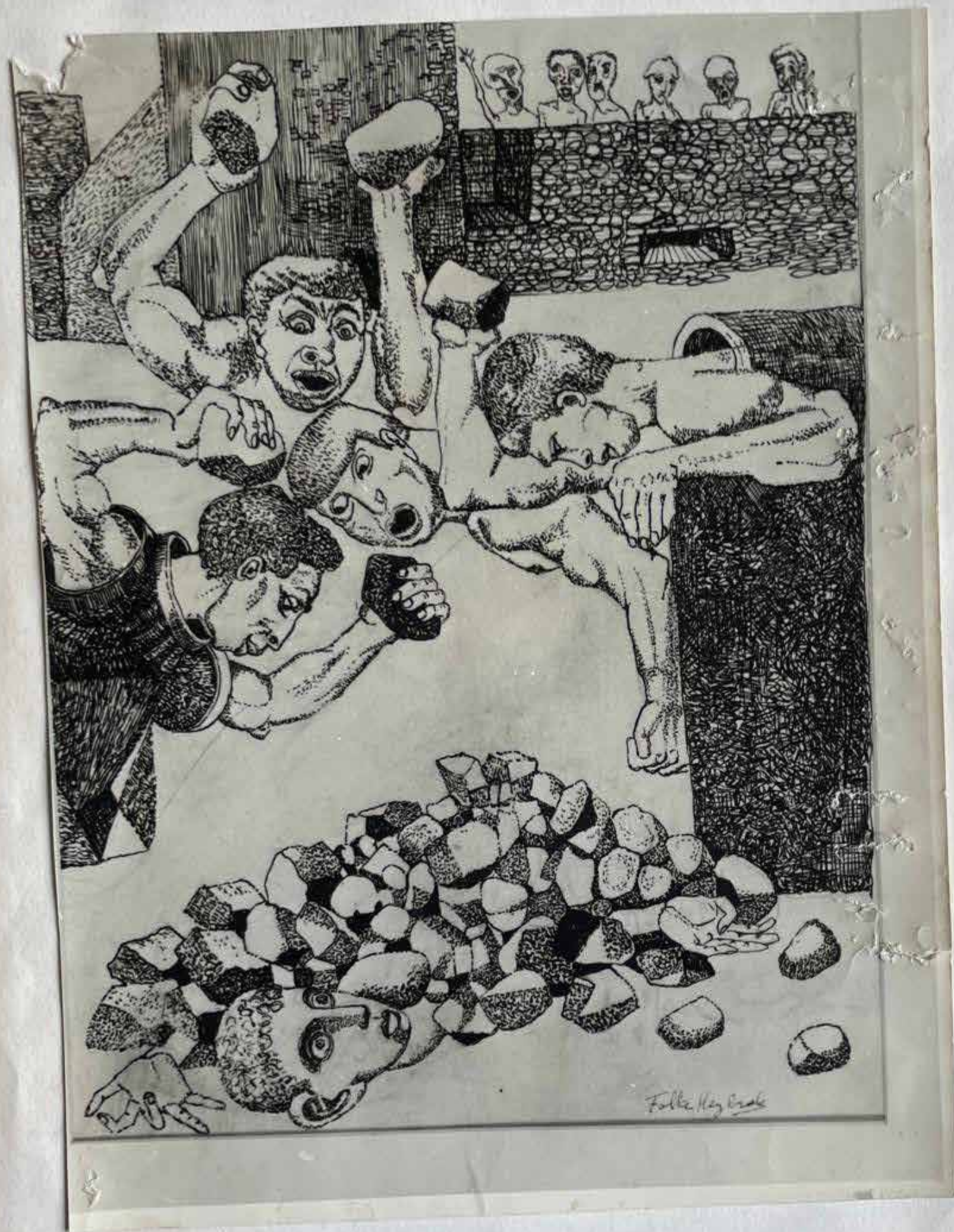
De Ethiopians whom later Achilles slew
 Kalingonien

Achilles werpt zich in de strijd

Hektor.

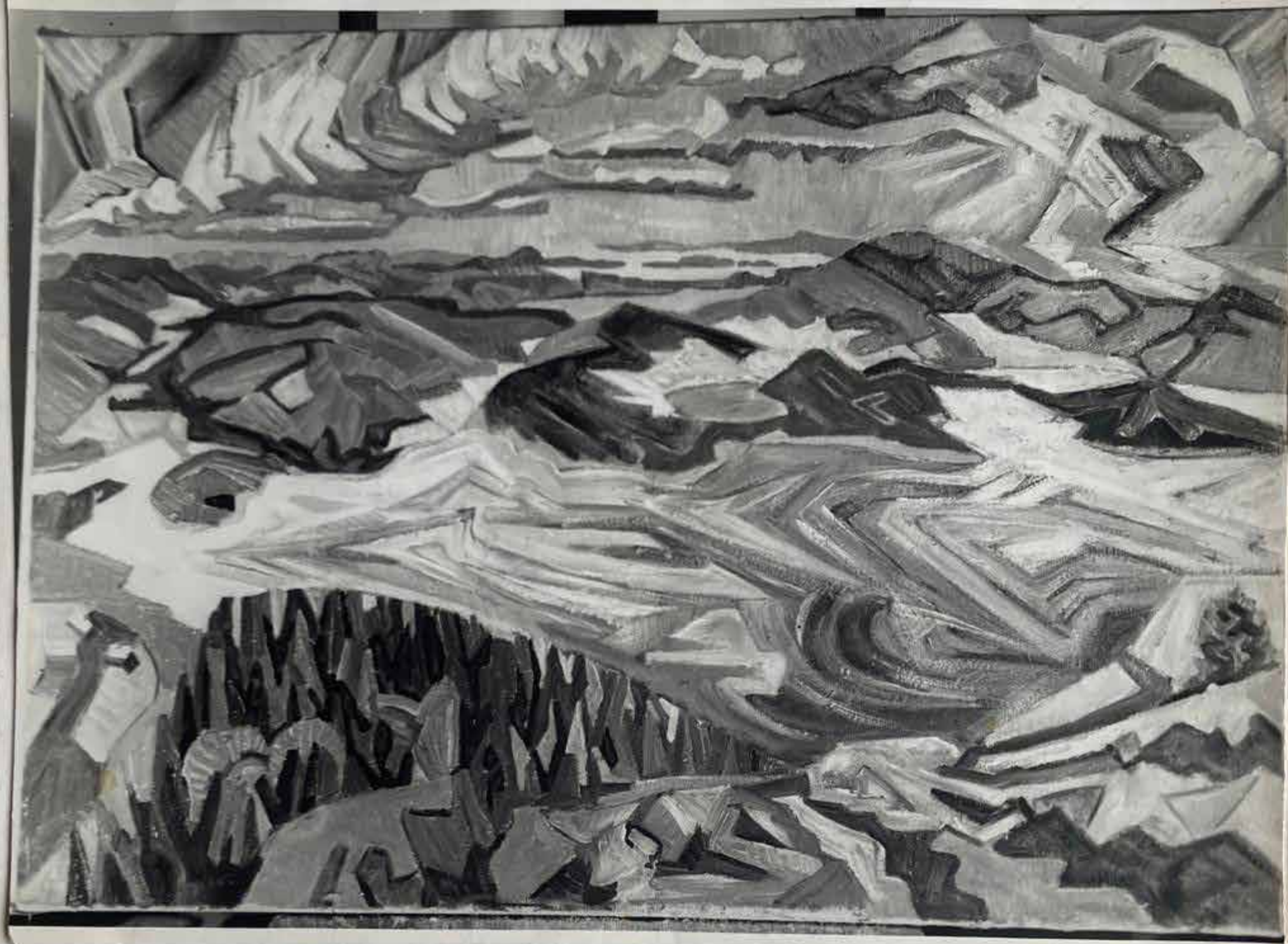

Koning priamos en zijn volk zagen vanaf de stad's
mure machteloo's toe hoe polydorus gesteem'gel
werd.....

Börhamn 1938.

60

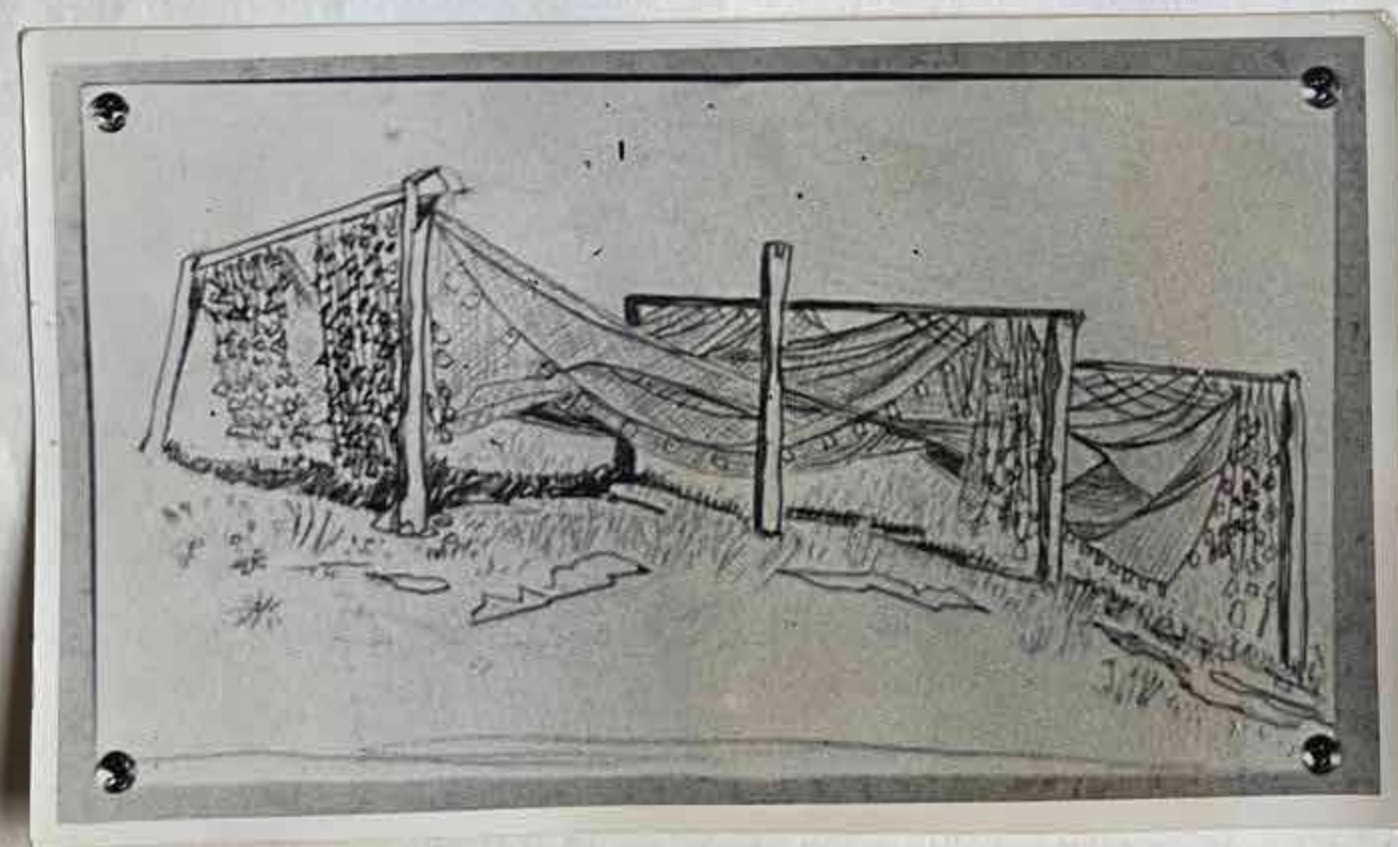

Landskap nordland (från v. Rieroversept).

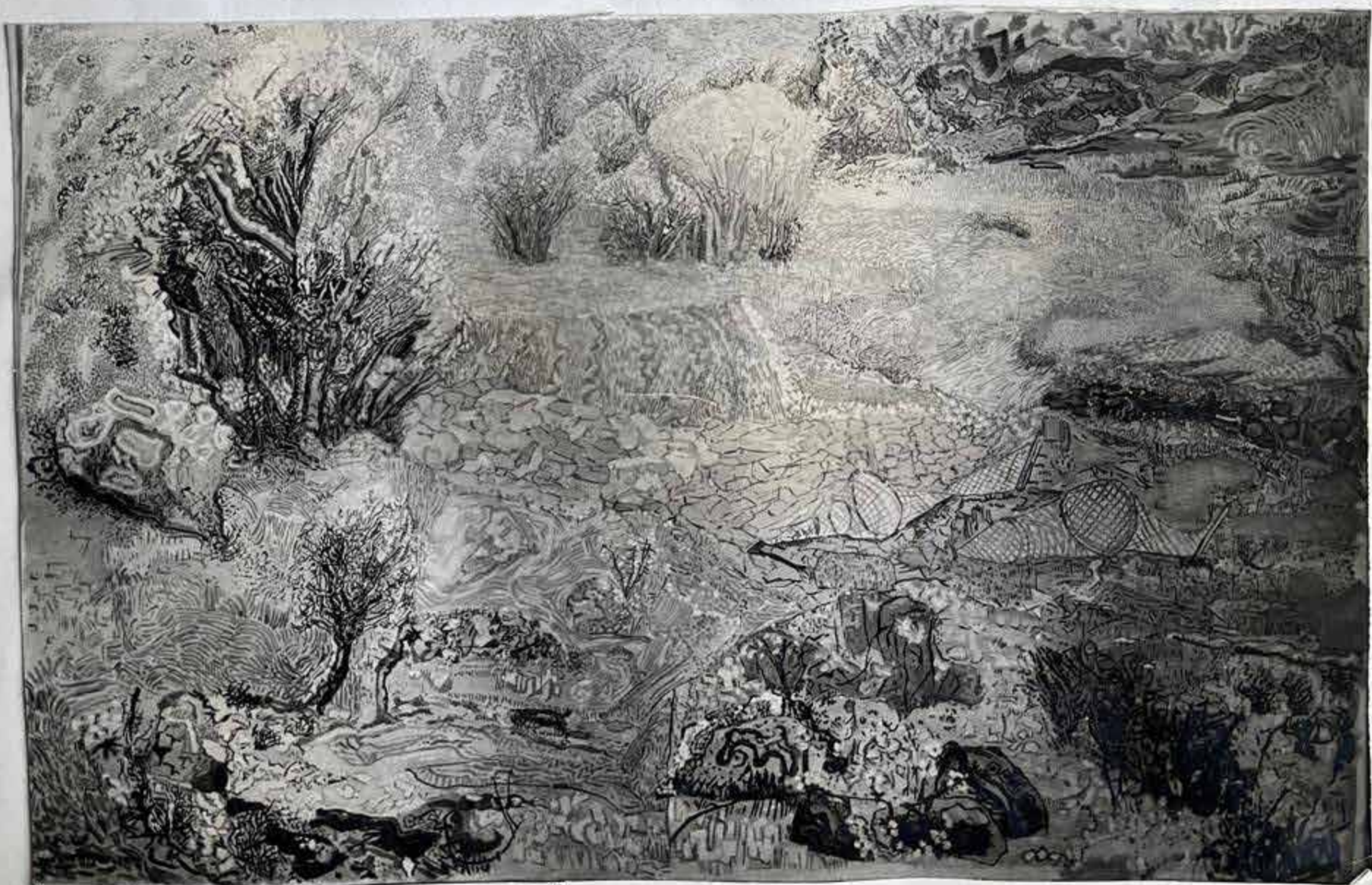

Detta är två
vilde gängras spanare
som jag skickad till
ett okänd land.

Two verdnvalde verkemners
die ik okänd kerrin
in gesturd had.

Mariefred 1940 - 1950.

Torra våren (de Ahlborn gunnar + gullen Hultisvall)

från Skäret . Aild.
där vi var sommar 26.47.48.

Sklippor vid havet

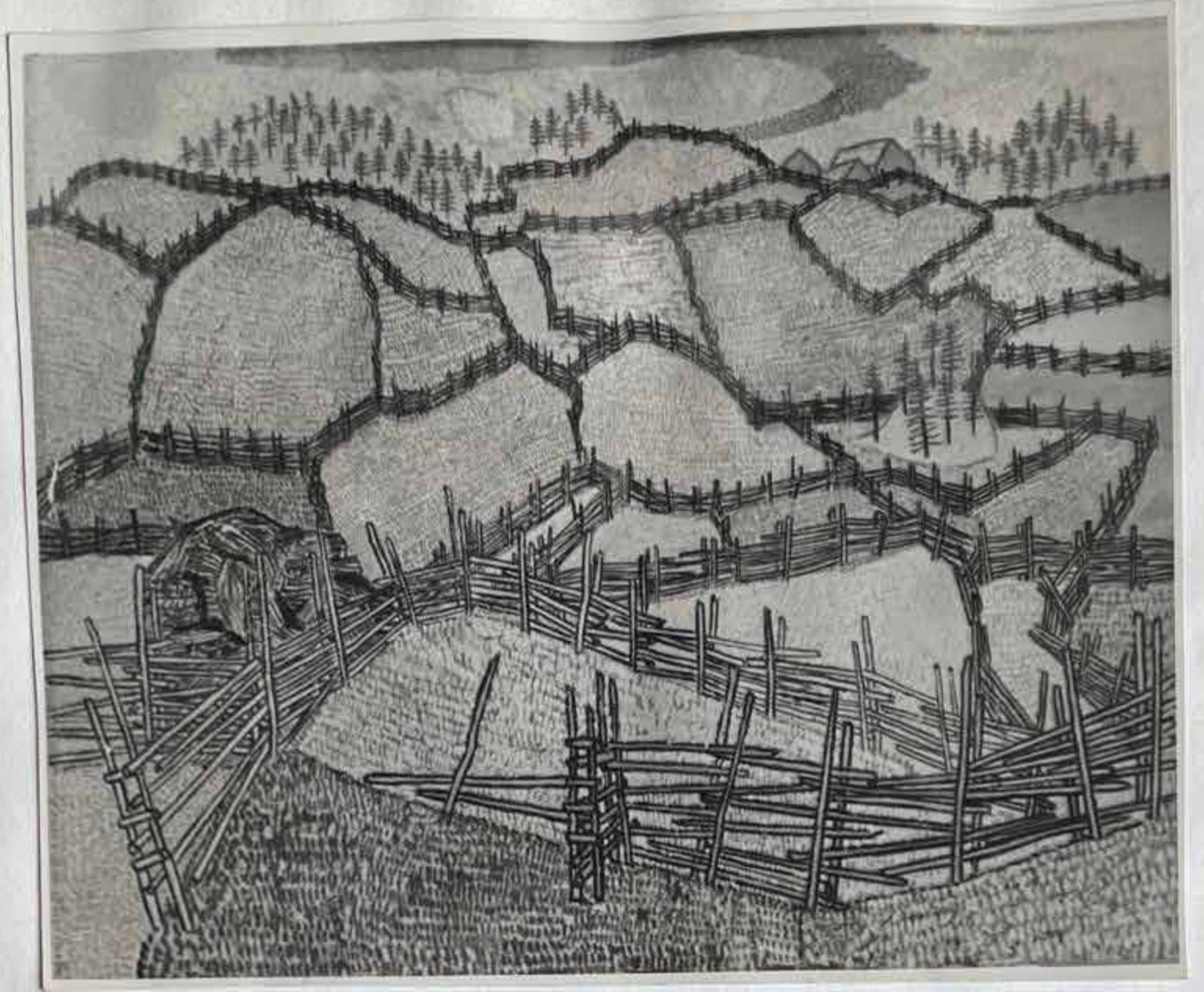

konerlep.

Frilorna Lundgren.

Småland. Djursdala landskap.

Harry Carlsson
mariefred.

Bagge,
(Hahn, gebirgsmaler.)

"Luquet" mariefred.

maurice målar.
(den franska målaren)

mariefred.

70

den stora förödelaren
de grote gormogonen.

fria utställningen i vaggelborgen
stängs.

1949 resa Frankrike.
vintern i Paris i en moriens le prince
parker i Grand Luce, saint-toussains hos Maurice Jandellan.
senare i amboise, aux brassières chez le fâche.

Calvados brännare grand Luce

från A. Källmans fotograf 1950.

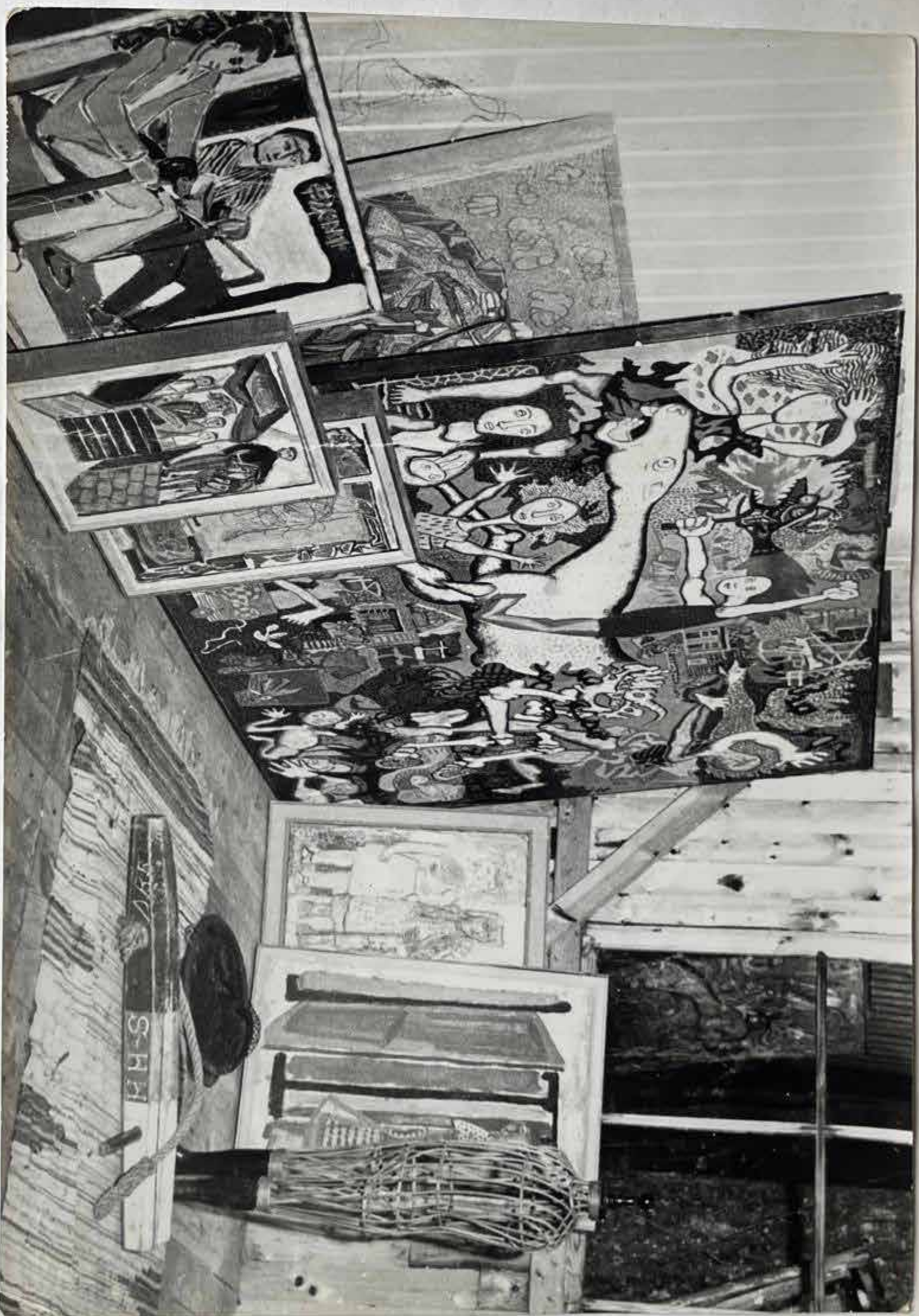
från Frankrike resan.
(de. Bengt Skanstöm örebro).

bygata St Gordon. Loire
(f.d. rektor Mäta Siden, tueta lög)

Kapitelalen van de oude kerke St Benoit sur Loire
op de tentoonstelling in uppsala.

"Svartvita höghälsa"

"de stora varaktiga"

"Sådan mörka murar?"

"orkeländ?"

"inde mörka lövning"

"Skivbollar"

"med guldsmå"

"SK gorden"

van eller mest in det skolan benämna sig det mer öppna. Benämna.

Publicerat 20 november 2005 15:30

Rolf Bergh

2006-06-14 Kalla Nationalencyklopedin
http://ne.se/jsp/search/artikle.jsp?_art_id=127008

Arkitekten SAR Rolf Bergh, Täby, har avlidit i en ålder av 87 år; han efterlämnar hustrun Marie-Louise, bamen Sven, Henrik, Olie, Kristina och Maria med familjer. Rolf Bergh tillhörde en grupp arkitekter som tillsammans studerade på KTH och sedan kom att bli betydande och inflytelserika inte minst på kyrkobyggandets område. Lärare som Erik Lundberg kom starkt att prägla Rolfs tänkande. Rolf har berättat hur Erik Lundberg en dag i slutet av 40-talet kom och frågade om han kunde göra en skiss till en kyrka utanför Falköping. Platsen hette Friggeråker. Det var ont om arbete för en ung nyutbildad arkitekt, och Rolf åtog sig arbetet med stor entusiasm. Kinnekulletrakten var Rolfs hemtrakter och han kände väl dess oerhörda kulturskatter i traktens medeltida kyrkor.

Rolf blev så lyrisk av uppdraget att han i en rapport skrev: "Ett smyckeskrin, buret och upplyftat ur marken, ett skrin som omsluter det rum där församlingen och altaret möts". En enkel modell i mörk lera, som rymdes i en kupad hand blev "skissen" till Friggeråkers kyrka. För några år sedan gjorde Rolf ett slags bokslut över sin verksamhet och han skriver om Friggeråkers kyrka: "Den kupade handen som förenar altare och församling blev normgivande för mig för framtiden."

Efter Friggeråker kom det att bli en lång rad kyrkliga uppdrag. 1951 vann Rolf 1:a pris i en arkitekttävling om en ny kyrka och församlingshem i Oxelösund. Ett stort och komplicerat bygge i Konstakademien. Ett resestipendium tar honom till Rom där han hämtar idéer och intryck. Uppdraget blir allt fler och Rolf etablerar sig med ett litet kontor på Rörstrandsgatan, där man sedan förblev. Rolfs bror Tore, nära 50 år som kontoret bestod. Behovet av nya kyrkor i de kyrklösa förorterna var under efterkrigstiden stor. Men det gällde också att skapa kyrkorum i en tid av starkt nytänkande på liturgins område. Det Andra Vatikankonsiliet vid 60-talets början gav många nya signaler som också kom att få betydelse långt utanför den katolska kyrkans gränser. Kyrkorummens storlek och form kom i fokus. Rolf upptogs av dess nya idéer. Tillsammans med sin bror Tore arbetade han fram en typkyrka, den som kom att kallas "studiokyrrkan". Ett fruktbart samarbete en rad teologer, konstnärer och tekniker, med direktör Olov Hartman i spetsen, utvecklade "studiokyrrkan". 1966 byggdes den första kyrkan på Stiftelsen. Ett kyrkorum 10x10 m med ett tak som bars upp av två i varandra trädde limträbågar, ett rum med närhet, gott ljus och god akustik. Under åren restes nära 20-talet sådana kyrkor på olika ställen i landet.

Listan över Rolf Berghs verk är lång; Östertälje, Aspeboda, Tungelsta, Storvreta, Kils kyrka renoveringar som Linköpings domkyrka, Gävle Trefaldighet, Umeå stads kyrka, Lycksele kyrka, församlingshem som Munken i Sigtuna och Hedemora. Detta bara några axplock. Rolfs kunskaper och erfarenheter kom också att räcka till för uppdrag utanför kyrkan, bl a hans stora insatser för Folketshusrörelsens byggande. Men Rolf kom också att få stor betydelse som handledare och lärare på KTH under många år. Alltid beredd att dela med sig av sina rika erfarenheter och djupa kunskaper. En av storheterna med Rolf var hans förmåga att ständigt ompröva sina idéer och

Nationalencyklopedins Internetjänst, NE.se - Skriv ut artikel

http://ne.se/jsp/search/printarticle.jsp?_art_id=127008&i_sect_id=...

Postuum eerbetoon aan kunstitiaan

Kunstenaar Folke Heybroek woonde tien jaar in Zierikzee.

door Ali Pankow

ZIERIKZEE - Ver van Zeeland af in het Zweedse Uppsala wordt deze dagen een postume hommage gebracht aan beeldend kunstenaar Folke Heybroek (1913-1983), die destijds de laatste tien jaar van zijn leven in Zierikzee doorbracht. Samen met zijn tweede echtgenote Nell van Norden woonde hij in een monumentaal pand aan de Lammermarkt en creëerde hier een hechte vriendschaar om zich heen.

De voorbereiding van dit eerbetoon vergde ruim zeven jaar. Dit weekend kreeg dat werk zijn bekroning met een retrospectieve expositie en de presentatie van het boek *Art Titan* annex fotoboek. Die boeken voorzien in een gedetailleerde beschrijving van het leven van Folke Heybroek, terwijl de foto's een fraaie impressie geven van zijn veelzijdigheid als kunstenaar. Voor deze hommage tekent zijn neef Michael Heybroek, die sinds zijn jongensjaren in Engeland woont en derhalve zijn naam heeft aangepast aan de Britse schrijfwijze.

Hij bracht in 2000 al een bezoek aan Zeeland om schilderijen van zijn oom die hier bij enkele particulieren zijn terechtgekomen, te fotograferen ter voorbereiding van het retrospectief. „Het heeft allemaal wat langer geduurd dan de bedoeling was. Dat ligt aan mij”, zegt Michael met enige schroom. Het beschrijven van het leven en

Christmas Games, een van de veertig olieverfschilderijen op canvas van Folke Heybroek. foto Dirk-Jan Gjeltema

van de kunstproductie van zijn oom viel hem niet echt zwaar, maar vereiste wel veel concentratie. Voorafgaand aan de opening van de expositie en boekpresentatie in Uppsala was hij weer even terug in Nederland om samen met zijn zoon Francis enkele schilderijen in bruikleen op te halen. De boektitel *Art Titan* typeert passend de wijze waarop Folke Heybroek zich als kunstenaar heeft ge-

manifesteerd: krachtig en eigenzinnig, maar immer ontvankelijk voor de natuur en de mensen rond hem heen.

„In Zweden, het land waar zijn moeder vandaan kwam, genoot Folke Heybroek grote bekendheid als monumentaal beeldhouwer en als maker van gebrandschilderde ramen in glas-in-lood. Hij volgde van 1933 tot 1938 de toenmalige Rijksakademie voor Beeldende

Kunsten in Amsterdam. Aanvankelijk legde hij zich vooral toe op schilderen in olieverf. Hij maakte zowel abstract als figuratief werk. Zijn oeuvre is derhalve zeer divers. Later specialiseerde hij zich meer in monumentale beeldhouwwerken van ijzer, hout en zachte steensoorten. In de laatste periode van zijn leven ging Heybroek weer terug naar het schilderen. In die tien jaar in Zierikzee werkte hij vrijwel alleen nog in opdracht van vrienden en bekenden.

Michael Heybroek leerde zijn oom pas na de dood van zijn eigen vader beter kennen. „Bij de begrafenis zag ik Folke pas voor de tweede keer. Sinds die ontmoeting zijn we elkaar gaan schrijven.” Uit die brieven heeft Michael veel informatie geput voor de biografie en de inventarisatie van het werk van zijn oom. De betreffende expositie is ingericht in de Eriksbergs School in Uppsala, waar Folke destijds een muurschildering maakte gebaseerd op een gedicht van Saint Jean Perse. „Het schoolgebouw staat bovendien dichtbij de Berthaga begraafplaats, waar enkele van zijn kunstwerken met gebrandschilderd glas te zien zijn. Ook in diverse plaatsen in de omgeving van Uppsala staan nog diverse kunstwerken van Folke Heybroek.”

Michael wijdt als biograaf twee hoofdstukken aan de 'Zierikzeese jaren van de kunstitiaan'. Aan het slot van het boek komt hij tot de conclusie dat het niet zo eenvoudig is nu, 23 jaar na de dood van zijn oom, diens staat van dienst als kunstenaar te analyseren op basis van zijn divers werk.

PROVINCIALE ZEEUWSE COURANT

Ma 18 Juni 2007

Uppsala minns Folke Heybroek

SJUNDE DAGEN

UTSTÄLLNINGSLOKALEN - den fjätt ruffiga, slitna Eriksbergsskolan - är inte den idealia, trots att konstnären Folke Heybroek (1913-83) just där skapat ett av sina många fasta konstverk, en väggmålning från 1961. Ändå valde konstnären brotson Michael Heybroek just denna plats för sin länge planerade utställning med farbroderns konstverk.

Att det var en vännernas äfön när utställningen öppnade på fredagskvällen var uppenbart. Nästan genast var skolan fylld av besökare, de allra flesta gamla vänner till konstnären och hans släktingar från England. Därifrån har Michael Heybroek planerat ut-

ställningen, vars syfte är att ihågkomma ett konstnärskap som under flera kreativa år hade just Uppsala och Knivsta som bas. Inte mindre än 75 verk har placerats i lokalerna, och det är inte bara korridorerna och salar som tagits i anspråk utan även trapppuppgångar och små nischer i byggnaden. Man börjar med några av Heybroeks tidiga verk från 30-talet, bland vilka litografin Tegelmurar är en av de bästa med sitt medvetna formspråk. Och man fortsätter med exempel på teckningar och målningar tillkomna under perioden på Sicilien för att sedan hamna i Sverige. Från 40-talet finns bland annat några detaljrika litografier som övertygar

Vid slutet av 40-talet trycks Heybroeks konstnärskap här närt sin mognad, och här visas bland annat landskapsmålerna och barnporträtt. I målningen *Market Gardeners*, har Heybroeks utpräglad narrativa, med teckningen och komturen som grund präglade estetik närt som högst. Endast undantagsvis arbetade konstnären med färger som volymskapande faktor; betydligt mer frekvent är en linjebaserad, detaljrik strukturering av motiven.

Från ett produktivt år i Frankrike finns dessutom flera målningar där influenserna från samtidens store blir särskilt tydliga.

1979 flyttade Folke Heybroek från Uppland och Sverige till Holland, varifrån flera av utställ-

ningens bästa, mest personliga och originella dukar härsträmmas. Här trycks en humoristisk ådra ha kommit i dagen, men här finns även bilder med tyngre och allvarigare innehåll.

Sammantaget är det en något spretig och ojämn kollektion som visas, dock i sina enskilda övertygande och klart sevärd.

Att Folke Heybroeks konstnärskap förtjänar att minnas och ännu betraktas råder det ingen tvekan om. Inre heller med vilken iver och kärlek till morbrodern och hans konst som Michael Heybroek genomdrivit projektet: att ge Uppsalaborna en möjlighet att åter möta en konstnäs livsverk, närmare 25 år efter dens bortgång.

Uppsala Nya Tidning
5m. 17-6-07

MEN VI SST

önskade man Folke Heybroek och hans konst en ännu bättre och mer publikvänlig exponering i hans gamla hemstad Uppsala. Kunskapen om hans konst finns, inte minst hos Michael Heybroek, som i avslutning till utställningen dessutom givit ut sin andra bok om sin farbror konstnären.

Kanske kan den här något blygsamma presentationen få tjäna som bötjan till en renässans för ett getidigt konstnärskap.

Cristina Karlstam

kultur@unt.se

Uppländska konstnärer (40):

FOLKE HEYBROEK

Folke Heybroek är inte en konstnär, som kan skiljas från sitt verk. Han är ett temperament, en aktivitet, och hans verk är miljökapelser präglade av lek och konstruktiv fantasi. Han spränger konventionella gränser, och ändå underordnar han sig gärna arkitekterna. För att hans verk skall anpassas till byggnadsmiljön. Han är först och främst en miljöskapare. Det inder man när man besöker honom i hans hemmiljö.

Han bor på Aspås, en gård omgiven av tolv tunnland vid Valloxen, Knivsta. Inte så långt från hans hus ligger Noor där Olof Thunman hade sin fasta punkt. Här är hjärtat av Sverige med allgrändade bygdevägar, glimmande små ån, många skogar och väsnande interkontinental flyglinjer på väg mot Atlanta.

Silverkors av Folke Heybroek för Njurunda kyrka

Vi sökte länge efter en bra plats för oss, min hustru och jag, säger Folke Heybroek. Både hon och jag är konstnärer, och våra två döttrar blickar också på att få artistisk utbildning. Vi hyrde i Mariefred, men ville ha något eget. När vi fick se den här gården med huset av bilst timmer, uppförd efter ritningar av Lars Israel Wahlman år 1901, så förstod vi att det här varit den idealiska platsen.

— Blev den idealisk?
— På ett sätt ja, på ett sätt nej. Besvikelsen kom efter fem år, i mitten av femtiotalet, då vi fick meddelande om att den stora riksvägen E 4 skulle löpa fram här där vi står, mitt mellan stället och boendehuset. Jag

mer. Även Uppsala och Märsta behöver trafikområden, och den här sjön är ännu ren och skulle kunna bli ett fint badström när Mälaren förorsakas mer och mer för varje år. Naturligtvis hör vegen dess öster om Valloxen, men efter diskussioner från 1954 tycks dragningen vara definitiv, åtminstone sedan 1959. Vid mitten av sextiotalet skulle vägen börja byggas, men jag tror nog

sitt den kommer att fördömas några år fram mot 1970.
— Det är väl en fördel ur din synpunkt?
— Vägen behövs. Att vänta på den är inte så roligt och inte är det så roligt att leva i ovisshet. Förut lockades jag av ett bygga och rusta detta ställe. Jag gjorde en ateljé åt min hustru i anslutning till huset. Jag har en ateljé åt mig själv och utanför har jag smedjan, vars tak bärs upp av kraftiga stockar. Det finns stugor på gården, som också har rustats, men de skall alltså med tiden ge plats åt vägen. Någonstans skall den gå, och många upplever det samma som jag, men det värsta är väl den kortryttiga naturförstörelsen, som man åstadkommer. Jag är själv bunden vid den här miljön efter fjorton år.

Men ditt namn och ditt sätt att tala är väl inte riktigt svenska, säger jag.

— Nej, till stora delar är jag holländare. Min far var holländare, min mor svenska. Jag växte upp i Holland, men sömnamn tillbragte jag i Sverige. Jag är född 1913 i Amsterdam, och där fick jag också min konstnärliga utbildning. Jag var elev vid konstakademien i Amsterdam 1932 till 1937.

På den tiden frodades den politiska radikalismen och det var en intensiv tid. Piet Mondrian var en vän till vår familj och vi hade flera målningar av honom. Lärarna i Amsterdam var också utmärkte. Jag fick en allsidig utbildning i dekoration. Gerard Röling var min lärare i mål-

Folke Heybroek i sin ateljé på Aspås vid Knivsta

leri, arkitekten Wijdeveld, som är känd för sitt kubistiska hus, lärde mig ett av de nya konstruktivismens byggdamaskinerna.
En tredje lärare, Heinrich Campendonk, hade hört till den centrala expressionistiska rörelsen i Tyskland med Elise Reiter, och han hade varit i Bauhaus. 1938 hade jag min första utställning i Amsterdam, fick bra press och sålde en sava. Min mor köpte den.

Vartof slog du dig ner i Sverige?
— Landet och språket var mig

— Du menar att konsten utrustar sitt bästa när den går rakt in i allmänheten på arbetsplatsen?
— Inte alltid. En skola eller en kyrka åskapar andra möjligheter för konstnären.
Folke Heybroek står i av sin hembryggs cider.
— Bakom alla dekorationer-

— Kunde du hävda dig i konstlivet här i Sverige?
— Jag debuterade i Stockholm 1941 och det gick rätt bra. Sedan har jag återkommit med utställningar regelbundet. Men jag fick också ett betydelsefullt dekorativt samarbete med Alice Lund, textilkonstnärinnan. Och 1949 fick jag mitt första större dekorativa uppdrag, då arkitekten Sven Söderholm lät mig göra ett fönster med glas och bly i gravkapellet i Säter. Sedan dess har jag haft ett femtiotal monumentala uppdrag av olika slag.

Vad tycker du är bäst?
— Svårt att säga. Jag har utfört många kyrkfönster av skilda slag. I Thulehuset i Stockholm genomförde jag en keramikväg. År 1962 blev jag färdig med huvudentrén för Domnarvets järnverk i Borlänge. Malm, vatten, järn är temat för den dekorationen, och jag har gjort tre centrala gestalter i sveotsk järn: "Ett gammalt bergstroll", "Näcken" och "Smeden". Jag studerade också malmens och järnets och stållets utseenden i mikroskop och fick fram abstrakta former. Arbetsarna är roade av att titta på en sådan dekoration, och det tycker jag är viktigare än all framgång på Moderna museet eller på Biennalen i Venedig.

alla fall själva uttrycket som jag har målat mig till.

Vi går upp till huset som är ateljé. Där hänger en italiensk elektrisk espressokaffemaskin på väggen.

— Har du gjort den?
— Nej, den har jag köpt. Den använder jag när jag jobbar här på nätterna. Och här skall du se den ortstypiska färg som jag tycker mest om — valloxgrönt. När du går ner till Valloxen så får du se den färgen. Nu blommar vattnet. Vassa sjöar är bruna och andra är blåa. Valloxen är grön.

— Vad håller du på med just nu?
— Jag har avslutat en hel del i Uppsala. Erikabergskolan har fått sin målade betongrelief. Skolan i Orsundsbro har fått en keramisk relief. Nu håller jag på med orgelfasaderna i Engelbrektskyrkan i Stockholm. Där känner jag mig hemma, för den är ju byggd av samma arkitekt som det här huset, Lars Israel Wahlman. Jag formar den i tvåtums ek. Det är tungt att säga, men jag har möjligheter att planera utformningen med förlagor av cellplast. Det är arbete för hela hösten. Fast jag skissar också på fönsterutsmyckningen för krematoriet i Bertshaga, som ritats av Kurt von Schmalensee. I mars 1965 skall det arbetet vara färdigt. Det blir en del med nio fönstereenheter, en annan med ett rosettfönster, och en hel vecka som tar in i sig ett ljus genom armerat kulörglas. Det blir en genomgående komposition med trädmotiv.

...men Penthesilea svängde ännu obesegrad sitt spjut bland grekerna, lik en lejoninna i en boskapshjord...". Pröv på Folke Heybroeks illustrationer till en utgåva av "Helden"

na är det ändå måleriet som är mest centralt för mig, säger han. När jag målar, hämtar jag fram nyheter, som jag sedan kan utnyttja i mina dekorativa arbeten. Jag har provat många material, men i centrum ligger i

TEDDY BRUNIUS.

Michael Heybroek bij één van de schilderijen van zijn oom Folke Heybroek: 'De Maannacht'.

foto Pieter Honhoff

Eerbetoon aan Heybroek

door Ali Pankow

ZIERIKZEE - Schilder, beeldhouwer en glaskunstenaar Folke Heybroek woonde van 1973 tot aan zijn dood in 1983 in Zierikzee. „Het was een markante man met een groot hart voor anderen”, zegt zijn neef Michael Heybroek die sinds zijn jongensjaren in Engeland woont en daarom zijn naam aan de Britse schrijfwijze heeft aangepast.

Heybroek vertoefte enkele dagen in Zeeland ter voorbereiding van een biografie en inventarisatie van alle kunstwerken van zijn oom als vorm van erbetoon. „Hij was voor mij een soort vaderfiguur nadat ik zelf al op elf-jarige leeftijd mijn vader had verloren. Ik loop al lang met de gedachte rond een boek aan Folke te wijden, maar tot nu toe ontbrak me de tijd. Bovendien wilde ik er toestemming voor hebben van mijn nicht Mieke,

de enige nog in leven zijnde dochter van Folke. Zij is onlangs akkoord gegaan.” Folke Heybroek vertoefde een groot deel van zijn leven in Zweden. Hij had een Zweedse moeder en trouwde een Zweedse vrouw. In dit land verwierf hij grote bekendheid als monumentaal beeldhouwer en als maker van gebrandschilderde ramen en glas-inlood. Hij volgde van 1933 tot 1938 de toenmalige kunstacademie in Amsterdam. Aanvankelijk legde hij zich vooral toe op schilderen in olieverf. Zijn voorkeur ging uit naar figuratieve kunst. Later specialiseerde hij zich meer in monumentale beeldhouwwerken van ijzer, hout en zachte steensoorten. In de laatste periode van zijn leven ging Heybroek weer terug naar het schilderen. Hij werkte toen nog vrijwel alleen in opdracht van vrienden en bekenden. Na omzwervingen tijdens de oorlog op Sicilië en in Enge-

land, vestigde de kunstenaar zich voor lange tijd in Zweden. „Bij de begrafenis van mijn vader zag ik mijn oom pas voor de tweede keer. Sinds die ontmoeting zijn we elkaar gaan schrijven. Zijn brieven door de jaren heen vormen nu een belangrijke informatiebron voor de biografie en de inventarisatie van zijn werk”, zegt neef Heybroek. In Zeeland fotografeerde hij de afgelopen dagen diverse schilderijen van zijn oom die in particulier bezit zijn.

Scheiding

Folke Heybroek kwam in 1970 na zijn scheiding terug naar Nederland. Eerst woonde hij enige tijd in Naarden en daarna vestigde hij zich in een fraai oud pand aan de Lammermarkt in Zierikzee. Tussentijds reisde hij nog diverse malen naar Zweden voor het uitvoeren van een grote opdracht: het maken van zes grote gebrandschilderde ramen.

Michael Heybroek heeft een agrarisch bedrijf in Aylesbury. „Ik geloof dat mijn oom het altijd heeft betreurd dat ik niet in zijn voetsporen ben getreden. Mijn voogd echter was bankier en onder diens invloed ben ik filosofie en politieke wetenschappen gaan studeren. Later heb ik het roer omgegooid en ben ik me in de landbouw gaan specialiseren.” Nu het even wat rustiger is op het bedrijf ziet hij kans voor de uitvoering van het eerste deel van dit project. De rest van de week vertoeft hij in Hamburg waar nog een andere neef van Folke woont. In augustus volgend jaar zet hij de inventarisatie voort met een tocht langs alle monumentale ramen en beelden van zijn oom in Zweden. Eind volgend jaar wil hij de biografie en inventarisatie gereed hebben, liefst in het Zweeds en in het Nederlands. Heybroek denkt erover aan de presentatie daarvan een expositie te koppelen.

PZC (Zeemans 19/12/2000